Prietenii adevărului științific

Aurorele polare

Aurorele polare formează unul dintre cele mai spectaculoase fenomene atmosferice. Ele sînt caracteristice regiunilor polare ale Pămîntului și constau în apariția unor arcuri, ovale, draperii sau snopi de raze luminoase de culoare verde, roșie sau galbenă. Termenul de auroră polară a fost introdus de fizicianul francez Pierre Gassendi (1592—1655), cunoscut mai mult pentru faptul că a formulat, încă în 1646, teoria căderii accelerate a corpurilor. El a descris aurora polară nordică de la 12 septembrie 1621. Pînă în 1773 nu s-a cunoscut că fenomenul se petrece și în emisfera sudică a globului terestru; a trebuit ca marele navigator și explorator James Cook (1728—1779) să efectueze cea de-a doua sa călătorie în jurul lumii (1772—1775) pentru ca în anul al doilea al acesteia să admire și să consemneze, atunci cînd a depășit cercul polar sudic, prima auroră polară observată de europeni în emisfera respectivă... De fapt, Cook a denumit aceste aurore „australe".

Însă înainte ca navigatorul Cook să fi descris aurorele polare sudice, oamenii de știință ai timpului au fost preocupați de natura acestor excepțional de frumoase, chiar impresionante fenomene atmosferice; astfel, independent unul de altul, mecanicianul englez George Graham (1675—1751) — mai cunoscut pentru orologeriile sale — și astronomul și fizicianul suedez Anders Celsius (1701—1744) — al cărui nume îl pronunțăm de fiecare dată cînd ne referim la... temperatură — au arătat că aurorele polare sînt asociate perturbațiilor magnetismului terestru. Mai mult, încă din secolul trecut, studiile efectuate asupra magnetismului Pămîntului au arătat că există o indiscutabilă corelație între perturbațiile geomagnetice și unele fenomene geofizice care se manifestă, printre altele, și printr-o frecvență sporită a aurorelor polare, îndeosebi cu ocazia maximului ciclului activității solare de 11 ani. Astfel, în anul 1860, fizicianul britanic J. Carrington a semnalat coincidența dintre o puternică erupție solară și apariția, după 24 de ore, a numeroase aurore boreale deasupra regiunii nordice a Europei. Ulterior, studii statistice efectuate asupra aurorelor polare au arătat că acestea apar, respectiv sînt vizibile preferențial în zonele aurorale, mai cu seamă câte latitudinile geografice de 60—80 grade la nord și, respectiv, la sud. Aurorele polare au fost una dintre temele de bază ale așa-numitului An Internațional Polar, manifestare științifică de amploare în perioada 1882—1883, tema fiind reluată în cadrul Anului Geofizic Internațional (1957—1959) și cu ocazia Anului Internațional al Soarelui Calm (1964—1965).

Dar cum se produc aurorele polare? Trebuie arătat că declanșarea acestor fenomene este determinată de pătrunderea în atmosfera terestră înaltă, la peste 100 km înălțime, a unor particule electrizate cu energii foarte ridicate, provenite de la erupțiile din învelișul cromosferic al Soarelui; este vorba, în primul rînd, de fluxuri intense de electroni avînd energii de peste 10 000 electron-volți și apoi de protoni cu o energie de 10 ori mai mare decît acești electroni! De fapt, aceste fluxuri de particule încărcate și avînd energii ridicate pătrund și la altitudini mai joase, începînd de la 30—35 km, ele provocînd — în final — o creștere a densității electronice în ionosfera Pămîntului, acea zonă a atmosferei înalte care este responsabilă pentru propagarea undelor electromagnetice și, implicit, pentru perturbațiile acestora. Culorile și lumina caracteristice aurorelor polare sînt determinate de cuantele de lumină emise de atomii și moleculele neutre ale gazelor din atmosfera terestră, lovite puternic de acei electroni și protoni de mare energie din emisia solară.

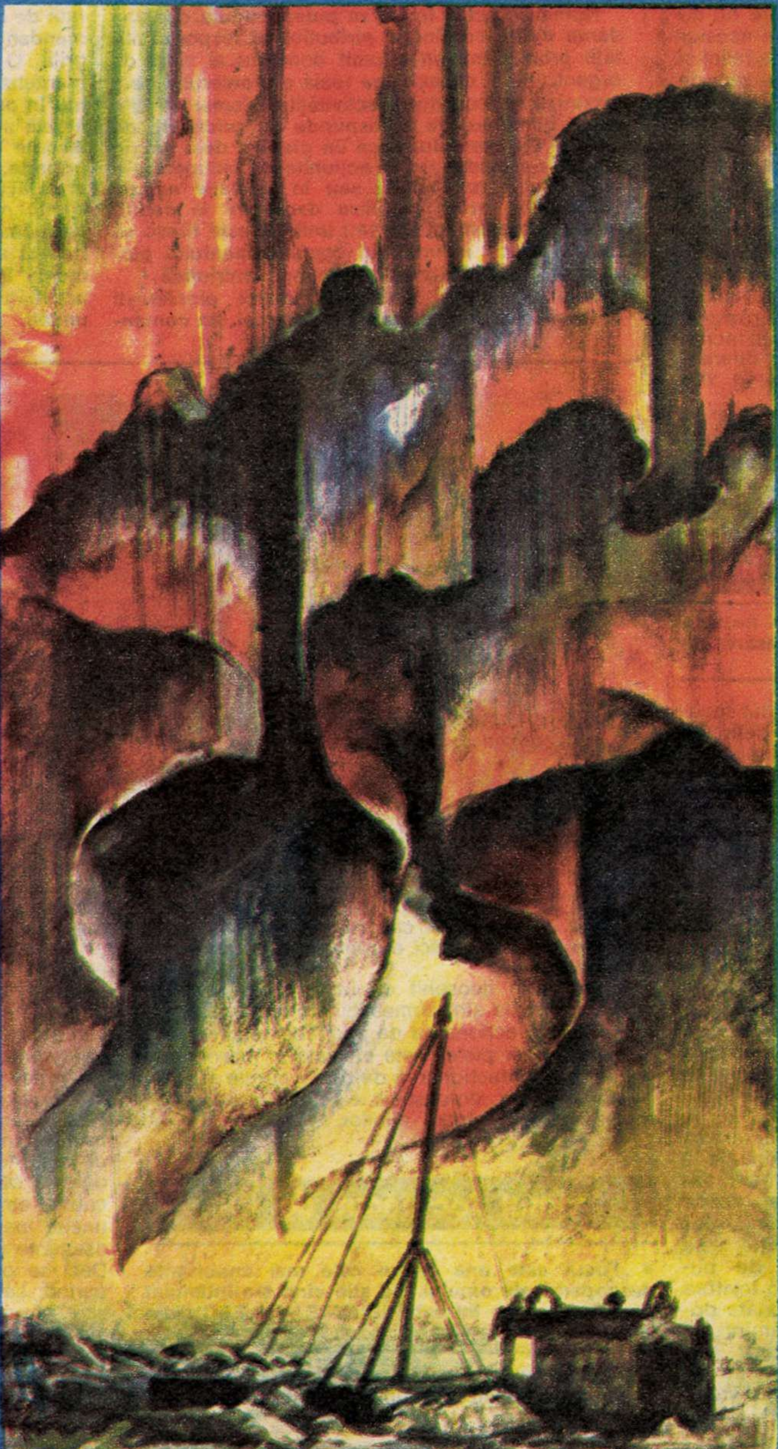

Activitatea de producere a aurorelor polare este corelată și cu alte fenomene geofizice — cu furtunile geomagnetice, cu absorbția calotelor polare, cu furtunile ionosferice și, fără îndoială, cu existența și numărul petelor solare. Asimetria aurorelor polare se pare că se datorează faptului că emisia de radiații energetice ale Soarelui (acel așa-numit „vînt solar") produce modificări cîmpului magnetic terestru, în sensul distorsionării liniilor sale de cîmp. Urmările multiple ale furtunilor magnetice — cauzate în ultimă instanță deci tot de activitatea solară — au inclus și faimoasele întreruperi de energie electrică („panele de curent"!) de la New York din anii 1969 și 1972.

În timpul maximului de activitate solară, aurorele polare pot fi observate și la latitudini geografice mai joase, în general însă, în emisfera noastră, doar de locuitorii Siberiei și ai regiunilor canadiene de nord pot urmări aurorele boreale, ele putînd fi observate la alte latitudini doar în mod excepțional.

În ultimii ani a fost încredințată unor sateliți artificiali sarcina de a efectua urmăriri fotografice și explorări cu aparate asupra unor aurore polare; cu această ocazie s-a ajuns la aprecierea că există o emisie radio a aurorelor polare, a cărei intensitate a fost măsurată, ea ridicîndu-se la impresionanta valoare de cîteva milioane de kW, radiație comparabilă cu emisia radio a planetei Jupiter. Cu ocazia lansării acestor sateliți științifici, au putut fi efectuate și primele fotografii din Cosmos ale unor aurore polare. Cercetarea sistematică și modernă a acestor interesante fenomene meteorologice aduce noi argumente concepției materialiste asupra lumii, întărește în continuare teza fundamentală că nu există fenomene incognoscibile, ci doar fenomene care încă nu sînt cunoscute suficient în esența lor, dar care vor fi descifrate de omul înarmat cu mijloacele și metodele de cunoaștere științifică a fenomenelor lumii materiale.

Conf.dr.ing. **FLORIN ZĂGĂNESCU**

CALEIDOSCOP

CALEIDOSCOP

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1								▲			
2		▲					▲				
3					▲			▲			
4						▲					
5				▲				▲			
6						▲					
7			▲		▲					▲	
8		▲						▲			
9							▲		▲		▲
10				▲							
11								▲			

Turism montan

ORIZONTAL: 1) Relief compus din doline, avene, chei, peșteri etc. Colți ascuțiți și izolați de piatră, caracteristici zonelor de abrupt. 2) Recif de corali. Versant. 3) Orășel în Zair. Cuceritor al înălțimilor (fig.). Zonă de platou care încununează unii masivi muntoși de structură conglomeratică. 4) Acumulare de grohotișuri fixate prin vegetație, cum ar fi cea din Piatra Craiului. Momente. 5) Oraș în Austria. Abreviere uzuală pentru arheologie. Mic rîu în Franța. 6) Bucată muzicală scrisă pentru opt interpreți. Titlul dat guvernatorilor unor țări musulmane (pl.). 7) Nota de la Timiș! Dare medievală în Moldova. 8) Vînătoare cu gonaci. Mișcarea Sindicală Mondială (abr). 9) Specie sau subspecie de plante sau de animale rămasă din perioade sau ere geologice anterioare. 10) Localitate în S.U.A. A scoate în evidență. 11) Vîrf stîncos și ascuțit izolat în cadrul unei creste (pl.). Linia principală a cursului unei văi.

VERTICAL: 1) Roci alcătuite din aglomerarea unor materiale grosiere, legate printr-un ciment natural, în general de origine calcaroasă (Bucegi, Ceahlău, Ciucaș). 2) Par lung și subțire (pl.). Localitate în sudul Suediei. 3) S-a alăturat unei păreri. Nume dat în Scoția unei mici văi. 4) Nume masculin. Viteji. 5) În total! Pus la dispoziție. Ca oțelul. 6) Refren din cîntecele populare. Element de compunere însemnînd „între". 7) Loc situat pe malul unei ape curgătoare, unde pot acosta plutele. În clin! 8) Notă muzicală. Stau vara la munte. 9) Exercițiu fizic de mare curaj, depus cu scopul atingerii unor puncte dificile dintr-o zona abruptă. Cu efect! 10) Turmă de capre negre. Cu funcție de conducere (pl.). 11) Însușire a unor specii de plante sau animale de a se dezvolta numai într-o anumită zonă sau arie geografică. În arcadă!

DICȚIONAR: ANLA, LAA, NOM, ADE, EDA, GLEN.

Venera Popescu

OPERE, SEMNĂTURI ȘI PSEUDONIME

Priviți semnăturile autorilor volumelor intitulate: „Cartea cu jucării", „Scîntei galbene", „Ciulinii Bărăganului". **Aceștia și-au semnat însă unele lucrări și cu pseudonime mai puțin cunoscute: Andrei Scutaru, George Arin, Ion Theo.**

Puteți corela, pentru fiecare din cei trei scriitori, semnătura, opera citată mai sus și pseudonimul?

Claudiu Vodă

T. Arghezi

G. Bacovia

P. Ists.

Șah

Marele poet francez Alfred de Musset (1810—1857) a fost, totodată, și un bun jucător de șah, precum și un problemist talentat. Vă prezentăm o problemă devenită celebră datorită soluției sale extrem de spirituale.

Diagrama:

Alb: Rg8, Th7, Ce5, Cg4, pioni a5, c5;

Negru: Re8, Cb8, pioni: a6, c6.

Albul începe și dă mat în trei mutări. Soluția în numărul următor.

MUZICALĂ (Criptografie: 6, 2, 6)

Ing. Ilie Coman
Rm. Vîlcea

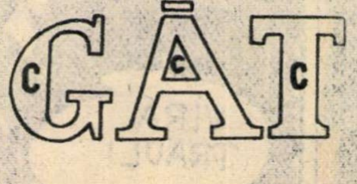

MONOVERB AVIATIC (5—8)

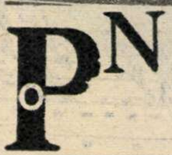

TICUȚĂ CEL UITUC

TICUȚĂ A UITAT UN MĂR UNDEVA ÎN PAGINILE REVISTEI.
AJUTAȚI-L SĂ-L GĂSEASCĂ.

DEZLEGĂRILE JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

ARBORI: 1) Ab, Labiș, Vu. 2) Camilar, Măr. 3) Anghel, Dans. 4) Ru, Ocsa, Ugu. 5) Tu, S, Afro. 6) Baltag, R, Gn. 7) E, Manolache. 8) Ng, R.D.G., Su, B. 9) I, Caramitru. 10) Umani, Anion. 11) Chiu, Aliena.

ARITMOGRIF: Negre, Rezumat, Editura, Abecedare, Paginație, Silabisit, Coperta, Carte, Caligrafi. De la A la B — Gutemberg.

ȘAH: Soluția problemei — 1. Nb4!! Tb4 2. Cc3 Ra1! 3. a7 Tb8 4. a:b8N!! și albul cîștigă.

MONTANĂ: Pe cărare urcă Sanda.

ȘCOLĂREASCĂ: Caiet cu linii.

CUNOAȘTEȚI CAPODOPERELE MUZICII UNIVERSALE: A = 3, B = 1, C = 6, D = 2, E = 4. F = 5. G = 7, H = 10, I = 8, J = 9.

SCHIMBAȚI CIFRELE ÎNTRE ELE ASTFEL CA PE ORIZONTAL ȘI PE VERTICAL SUMA SĂ FIE 12.

1	2	3
4	5	6
7	8	0

ARENA MATEMATICIENILOR

Un iubitor de matematică și-a propus spre rezolvare următoarea problemă: care este numărul minim de bucăți diferite ce pot fi tăiate dintr-o bară omogenă de oțel, cu greutatea de 40 kg, astfel încît să fie posibilă cîntărirea cu ele a oricărui obiect cu o greutate reprezentată de numere întregi cuprinse între 1 kg și 40 kg?

Dumneavoastră știți?

Unui „botanist"

E un „botanist" distins.
Cu figura lui hazoasă,
Prin „coafură" ne-a convins:
E... ca salcia pletoasă!

DRAGI CITITORI!

Completați și decupați din revistă acest cupon (dacă nu vreți să vă stricați pagina, copiați-l pe o filă de mărime potrivită).

Din acest număr mi-a plăcut: ....

Aș dori ca într-un număr viitor să scrieți despre: ....

Numele și prenumele cititorului ....

Adresa: ....

Acum expediați cuponul pe adresa redacției.

Părerile voastre vor fi publicate în revistă. Cele mai interesante propuneri vor fi premiate.

COPERTA NOASTRĂ

Foto: N. Miha.

Azi navomodeliști, mîine constructori de vapoare.

CUTEZĂTORII 45 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: ION IONAȘCU
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: OVIDIU ZOTTA

RESPONSABIL DE NUMĂR: IOAN DONCA; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* POMPILIU DUMITRESCU; *PREZENTAREA TEHNICĂ:* IOAN MIHĂESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index: 41836 16 pagini 1,50 lei

jurnal de bord

Scenariu: MIRCEA NOVAC
Desene: PUIU MANU

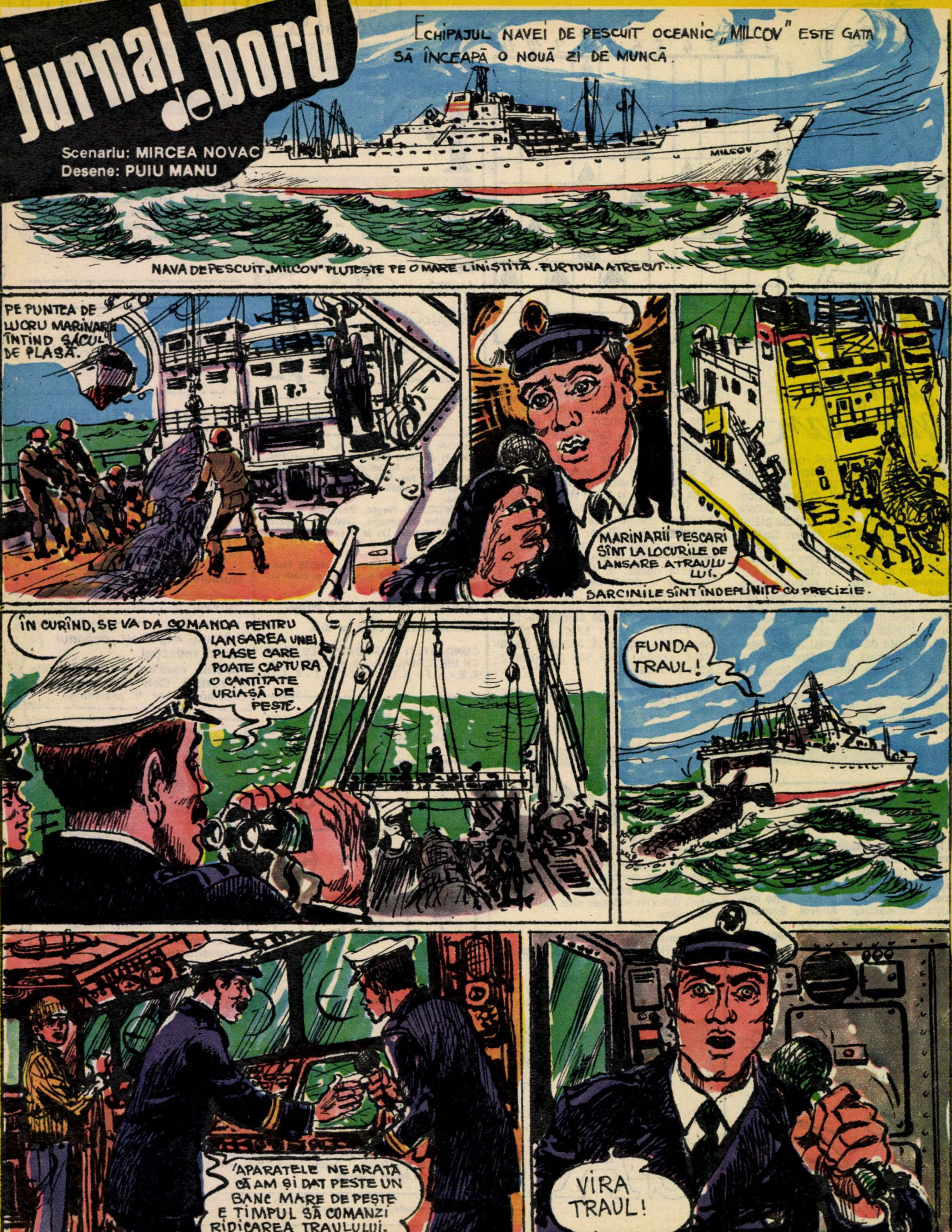
ECHIPAJUL NAVEI DE PESCUIT OCEANIC „MILCOV" ESTE GATA SĂ ÎNCEAPĂ O NOUĂ ZI DE MUNCĂ.
MILCOV
NAVA DE PESCUIT „MILCOV" PLUTEȘTE PE O MARE LINIȘTITĂ. FURTUNA A TRECUT...
PE PUNTEA DE LUCRU MARINARII ÎNTIND SACUL DE PLASĂ.
MARINARII PESCARI SÎNT LA LOCURILE DE LANSARE A TRAULULUI.
SARCINILE SÎNT ÎNDEPLINITE CU PRECIZIE.
ÎN CURÎND, SE VA DA COMANDA PENTRU LANSAREA UNEI PLASE CARE POATE CAPTURA O CANTITATE URIAȘĂ DE PEȘTE.
FUNDA TRAUL!
APARATELE NE ARATĂ CĂ AM ȘI DAT PESTE UN BANC MARE DE PEȘTE E TIMPUL SĂ COMANZI RIDICAREA TRAULULUI.
VIRA TRAUL!

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

46

JOI, 19 NOIEMBRIE 1987,
ANUL XXI (NR. 1049)

EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU

În aceste zile, un mare număr de școlari au bucuria și mîndria de a deveni purtători ai cravatei roșii cu tricolor.

CADRAN POLITIC

Duminică, 15 noiembrie, într-o sărbătorească atmosferă caracteristică marilor evenimente din viaţa patriei, s-au desfăşurat în întreaga ţară alegerile de deputaţi pentru consiliile populare.

Întîmpinaţi de cetăţenii Capitalei cu calde sentimente, cu neţărmurită dragoste, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, preşedintele Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste, şi tovarăşa Elena Ceauşescu au votat la secţia nr. 1 din circumscripţia electorală „23 August".

În faţa secţiei de votare, ca şi de-a lungul Bulevardului Muncii, zeci de mii de oameni ai muncii bucureşteni au făcut tovarăşului Nicolae Ceauşescu, tovarăşei Elena Ceauşescu o primire entuziastă, în care se reflectă grăitor preţuirea pe care întregul nostru popor o nutreşte faţă de secretarul general al partidului, preşedintele Republicii, pentru istoricele realizări obţinute în toate domeniile de activitate în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român. Cei prezenţi aplaudau cu putere, aclamau cu înflăcărare pentru partid şi secretarul său general, pentru patria socialistă, pentru harnicul şi talentatul nostru popor constructor al socialismului şi comunismului.

Reîntîlnirea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, conducătorul partidului şi statului nostru, cu alegătorii, în ambianţa prilejuită de alegerile generale de deputaţi în consiliile populare, ce s-au desfăşurat în perioada premergătoare Conferinţei Naţionale a partidului şi a celei de-a 40-a aniversări a proclamării Republicii, a constituit un nou prilej pentru reafirmarea adeziunii depline a întregului nostru popor la politica internă şi externă a partidului şi statului, a voinţei ferme de a transpune neabătut în viaţă măreţele obiective stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului, a programelor privind ridicarea patriei noastre pe noi culmi de progres şi civilizaţie.

Exprimînd deosebita bucurie a alegătorilor, a tuturor cetăţenilor de pe marea platformă muncitorească din Capitală de a saluta, din nou, în mijlocul lor, pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu, preşedintele comisiei electorale le-a adresat respectuoase urări de bun venit.

După momentul votării, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu au fost înconjuraţi din nou, cu căldură, de un grup de copii care le-au oferit cu dragoste buchete de flori.

Cu aceleaşi calde şi însufleţite manifestări de dragoste şi preţuire au fost salutaţi tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu la ieşirea din secţia de votare. Oameni de toate vîrstele, aflaţi de o parte şi de alta a Bulevardului Muncii, aclamau cu înflăcărare pentru partidul nostru comunist şi secretarul său general, pentru patria noastră socialistă. Alegătorii au înconjurat cu multă dragoste pe conducătorul partidului şi statului român, adresîndu-i din adîncul inimilor urări de sănătate şi viaţă lungă, multă putere de muncă pentru a conduce ţara cu aceeaşi înţelepciune şi cutezanţă spre noi victorii în construcţia socialismului şi comunismului.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu şi-au luat apoi rămas bun de la cei prezenţi la această entuziastă manifestare a cetăţenilor Capitalei, care s-a constituit într-un vibrant omagiu adus de întreaga naţiune partidului, secretarului său general pentru istoricele realizări obţinute în toate domeniile de activitate, pentru strălucita sa activitate revoluţionară pusă, cu abnegaţie şi dăruire, în slujba dezvoltării multilaterale a patriei, afirmării tot mai puternice a României socialiste pe arena mondială, ca o ţară liberă, demnă şi înfloritoare.

Această amplă manifestare populară prilejuită de alegerile de deputaţi în consiliile populare municipale, ale sectoarelor municipiului Bucureşti, orăşeneşti şi comunale, eveniment politic de deosebită însemnătate în viaţa ţării, a pus pregnant în lumină hotărîrea de neclintit a oamenilor muncii din sectorul 3 al Capitalei, a întregului nostru popor de a acţiona, şi în viitor, strîns uniţi în jurul partidului, al secretarului său general, pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor de plan pe anul în curs şi pe întregul cincinal, pentru înfăptuirea neabătută a istoricelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea al partidului, pentru transpunerea în viaţă a Programului de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism, pentru îndeplinirea aspiraţiilor fundamentale de libertate, progres şi pace ale tuturor naţiunilor lumii.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu au efectuat o vizită oficială de prietenie în Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, în perioada 12–14 noiembrie 1987, la invitaţia tovarăşului Lazar Moisov, preşedintele Prezidiului Republicii Socialiste Federative Iugoslavia.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, şi tovarăşul Lazar Moisov, preşedintele Prezidiului Republicii Socialiste Federative Iugoslavia au efectuat, într-o atmosferă cordială şi prietenească, în spiritul înţelegerii şi respectului reciproc, un schimb deschis şi amplu de păreri cu privire la stadiul relaţiilor româno-iugoslave şi perspectivele dezvoltării lor în continuare, precum şi în legătură cu edificarea noii societăţi în cele două ţări şi problemele majore ale situaţiei internaţionale actuale.

În timpul vizitei, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, şi tovarăşa Elena Ceauşescu au avut, de asemenea, convorbiri cu tovarăşul Boşko Krunici, preşedintele Prezidiului Comitetului Central al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, au primit pe Branko Mikulici, preşedintele Consiliului Executiv Federal al Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, şi s-au întîlnit cu tovarăşul Ivan Stambolici, preşedintele Prezidiului Republicii Socialiste Serbia.

Rezultatele vizitei, consemnate într-un Comunicat comun, reprezintă o puternică manifestare a prieteniei tradiţionale româno-iugoslave şi dau un nou impuls extinderii şi intensificării colaborării multilaterale dintre cele două ţări şi popoarele lor.

> – Să lărgim continuu cadrul democratic, democrația muncitorească – revoluționară, pornind întotdeauna de la faptul că socialismul îl construim cu poporul și pentru popor, că numai împreună cu poporul, acționînd în deplină unitate și unind eforturile întregii națiuni vom asigura înfăptuirea obiectivelor minunate ale comunismului în România.
>
> *NICOLAE CEAUȘESCU*

LA 15 NOIEMBRIE, POPORUL A VOTAT PENTRU PREZENTUL ȘI VIITORUL PATRIEI

15 noiembrie — o zi deosebită, cu profunde semnificații, ce a marcat un important eveniment al vieții politice din patria noastră: alegerile de deputați pentru consiliile populare municipale, orășenești și comunale.

În atmosfera sărbătorească de la 15 noiembrie, s-au prezentat în fața urnelor, în temeiul prevederilor Constituției, cetățenii cu drept de vot, femei și bărbați ce au trecut pragul majoratului. De fapt a votat întregul popor. Pentru că, în cadrul electoral de la 15 noiembrie, s-a dat o vibrantă expresie voinței tuturor fiilor patriei, de toate vîrstele, din toate generațiile. Și, desigur, prin părinții lor, prin frații lor mai mari, de peste 18 ani, pionierii și șoimii patriei, toți școlarii au spus „DA", în fața urnelor, pentru minunatele condiții de învățătură, de viață pe care le au, pentru copilăria lor fericită, pentru prezentul și viitorul patriei.

Pe un singur buletin de vot s-au aflat doi sau trei candidați, desemnați cu toții de Frontul Democrației și Unității Socialiste. Au fost selecționați dintre cei mai buni, cei mai harnici, cei mai competenți muncitori din diferite domenii de activitate, țărani, muncitori, ingineri, profesori, medici, oameni ai muncii din alte domenii de activitate, femei și bărbați. Din doi sau trei candidați, trecuți pe un buletin de vot, unul singur a fost ales. Așa a fost pretutindeni, în miile și miile de circumscripții electorale din întreaga țara.

La fiecare circumscripție, cetățenii au avut răspunderea de a-l alege pe cel mai bun dintre candidații propuși. Acești candidați le erau bine cunoscuți pentru că s-au întîlnit cu alegătorii, în timpul campaniei electorale, în însuflețite adunări, în care au fost prezentați și au luat cuvîntul. Mulți dintre cetățeni au avut prilejul să-i cunoască în activitatea profesională, fiindu-le colegi de muncă, la diferite acțiuni obștești sau în îndeplinirea răspunderilor de deputați.

Alegerile de la 15 noiembrie au constituit o nouă dovadă elocventă a democratismului societății noastre socialiste. Poporul și-a ales reprezentanții în consiliile populare, în toate municipiile, în toate orașele, în toate comunele. El și-a dat votul acelor fii ai săi care i-au dobîndit încrederea. Acelor fii care au dovedit prin munca lor, prin întreaga lor activitate, prin comportamentul lor, că merită acest gir. Acum de la ei se așteaptă confirmarea acestei încrederi, prin activitatea pe care o vor desfășura în calitate de deputați în consiliile populare.

Desigur, democrația noastră socialistă revoluționară constituie un proces complex, cu multe direcții de acțiune, cu multe trăsături, cu multe aspecte. Ea nu se reduce la dreptul de a alege și de a fi ales în organele puterii de stat. Democrația se manifestă în întreaga viață economico-socială din patria noastră. Sublinia recent secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, referindu-se la anii revoluției și construcției socialiste: **„Am parcurs un drum greu de imaginat — am străbătut mai multe etape istorice. Am dezvoltat larg formele democratice, pornind de la faptul că democrația și socialismul, umanismul sînt de nedespărțit".** Pe acest drum de luptă și de muncă, democrația noastră muncitorească revoluționară și-a dovedit plenar superioritatea. Ea s-a îmbogățit continuu în conținut, a fost perfecționată de la o etapă la alta, prin grija partidului, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Așadar, socialismul, democrația și umanismul sînt valori de nedespărțit. Această teză, proprie secretarului general al partidului, are la bază întreaga realitate a patriei noastre, o realitate nouă, cucerită în anii revoluției și construcției socialiste, cu deosebire în „Epoca Nicolae Ceaușescu".

În anii revoluției și construcției socialiste a fost înfăptuită proprietatea socialistă, de stat și cooperatistă. Această nouă formă de proprietate s-a dezvoltat puternic în noua epocă a țării, deschisă de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român. Ea asigură, azi, temelia trainică a egalității în drepturi între toți cetățenii patriei, fără nici o deosebire. Pentru că toți cetățenii au drepturi absolut egale, economice, sociale, politice, veniturile fiecăruia fiind stabilite în raport cu cantitatea și calitatea muncii depuse, cu contribuția adusa la dezvoltarea proprietății socialiste, a avuției patriei.

Dreptul la muncă, la pregătire pentru muncă, accesul liber la știință, învățămînt și cultură, precum și alte drepturi democratice sînt garantate, în societatea noastră socialistă, în baza dezvoltării proprietății de stat și cooperatiste. Dar drepturile nu pot fi separate de răspunderi. Drepturile ce au la bază dezvoltarea proprietății socialiste se împletesc cu răspunderea supremă a fiecărui cetățean, de a asigura, prin munca sa, prin întreaga sa activitate, dezvoltarea și întărirea în continuare a proprietății socialiste.

Deputaților desemnați, prin votul poporului, în alegerile de la 15 noiembrie, le revin sarcini multiple. Ei au răspunderi complexe, în multe domenii de activitate, în industrie, în agricultură, în știință, învățămînt și cultură, între acestea înscriindu-se și înfrumusețarea localităților patriei, îngrijirea lor. Dar sarcina supremă ce le revine o constituie buna gospodărire a avuției țării, întărirea proprietății socialiste. Dar ea este, totodată, și o sarcină a alegătorilor. Pentru că toți, deputați și cetățeni, împreună, sînt răspunzători în fața partidului, a întregii țări, în fața prezentului și viitorului, pentru avuția țării.

ANDREI BUZOIANU

„...intrînd
în rîndurile Organizației Pionierilor,
mă angajez să-mi iubesc patria,
să învăț bine, să fiu harnic și
disciplinat,
să cinstesc cravata roșie cu tricolor“

PRIMUL SALUT DE PIONIER

- În organizațiile pionierești, momente deosebite, emoționante: primirea cravatei roșii cu tricolor de către cei mai destoinici șoimi ai patriei.
- Cei mai tineri membri ai Organizației Pionierilor participă la primele lor activități pe care le dedică Conferinței Naționale a partidului, celei de-a 40-a aniversări a Republicii.

O școală bucureșteană cu tradiție, care nu de mult și-a aniversat 125 de ani de existență: **Școala nr. 39.** O școală care devenise neîncăpătoare pentru copiii dintr-o anumită zonă a cartierului Colentina. Așa că, păstrîndu-se vechea clădire, au mai fost înălțate încă 26 de săli de clasă, laboratoare, ateliere, cabinete, s-a amenajat o curte mare — un adevărat parc —, au fost înfrumusețate împrejurimile, astfel încît totul să facă corp comun cu ansamblul noului cartier ce se construia.

Acum, 2 560 de copii — fii ai muncitorilor de la Întreprinderea de utilaj greu pentru construcții, de la cea de țevi sudate sau de Mecanică fină, de la Aversa — pășesc pragul unei școli impunătoare atît prin edificiul său cît și prin rezultatele bune obținute de către ei înșiși. În concursurile pe materii, în competițiile de șah, în Expedițiile „Cutezătorii“, în Festivalul Național „Cîntarea României“, numeroșii „copii de la 39“ și-au înscris numele printre fruntași. Noua lor orchestră de instrumente cu coarde a și început să fie recunoscută, solicitată să dea spectacole. Dar cîte și cîte nu s-ar mai putea spune despre acești harnici pionieri! Numai că, de data aceasta, pe unii dintre ei i-am întîlnit, într-un moment deosebit, la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România.

Este vorba despre primirea de noi membri în Organizația Pionierilor. Pionierii detașamentului clasei a IV-a F, în frunte cu comandantul său, **George Șampeche,** sînt preocupați ca totul să se desfășoare frumos, corect, solemn, emoționant... Îi cunoșteau, de-acum, foarte bine pe cei ce urmau să primească cravata roșie cu tricolor. Îl știau pe **Silviu Stoica** cît este de harnic și de... sincer. Într-o întîmplare mai veche, cu un geam spart, el spusese tot adevărul. O apreciau și pe **Laura Cristescu,** care întotdeauna se poarta politicos cu cei mari, este harnică, ajutîndu-și mama în treburile gospodărești.

În adunarea de primire, cînd a fost rostit numele lui **Ion Socolan, Ana-Maria Diaconescu** dintr-a IV-a F a ținut să povestească despre faptul că Neluțu, cum îi spun prietenii, este îndrăgit și apreciat în blocul B97 pentru felul grijuliu în care se poartă pe scară, în lift, în grădina din fața blocului, ca și pentru insistența cu care îi îndeamnă și pe alți copii să procedeze asemenea lui. Sigur, cuvinte de apreciere, ca și de îndemnuri și recomandări, s-au spus și privind comportarea celorlalți viitori pionieri — **Raluca Opriș, Ruxandra Rumega, Magdalena Florea, Andreea Cuteanu.** Pentru că membrii detașamentului clasei a IV-a F s-au ocupat, încă de la începutul anului școlar, de micii lor colegi pentru a-i pregăti cu seriozitate să intre în Organizația Pionierilor. Astfel, săptămînal, ei s-au întîlnit să discute despre îndatoririle și drepturile pionierilor, despre însemnele organizației, despre activitățile pe care le vor desfășura și ei în viitorul apropiat. De altfel, la unele dintre adunările lor, pionierii mai mari au avut grijă să-și invite și prietenii de la clasa a II-a I.

Acum, în ambianța impresionantă a muzeului care cuprinde cele mai cutezătoare file de istorie a partidului, a clasei muncitoare, a țărănimii, cu toții sînt stăpîniți de dorința de a fi tot mai buni, mai pricepuți și mai harnici, mai puternici și mai curajoși, să meargă drept, pe drumul deschis de partid care-i înconjoară cu atîta grijă și dragoste.

„... intrînd în rîndurile Organizației Pionierilor, mă angajez..., se aude în liniștea deplină glasul emoționat al Ralucăi, al lui Silviu, al lui Ionel.... Este primul angajament rostit cu toată simțirea și dăruirea, cu deplina convingere că el trebuie mereu onorat și ridicat tot mai sus pentru a deveni fiii destoinici ai societății noastre socialiste.

ELENA MĂNESCU
Foto: TUDOR CRISTEA

Interviul nostru

Reporter: – Am observat, în timpul ceremonialului de primire, că erai foarte emoționat. De fapt și acum mai ești încă...

Silviu Stoica: – Așa este. De cînd am aflat că voi deveni pionier, m-am tot gîndit și străduit să fiu cît mai cuminte, să nu greșesc la lecții, să nu-i supăr pe colegi. Mă mai gîndeam și la ce vor spune pionierii mari cînd mă vor recomanda pentru a intra în organizație.

Rep: – Și... ce au zis?

Silviu: – Lucruri foarte frumoase pentru care le sînt recunoscător. De altfel, ei s-au ocupat de pregătirea noastră încă de la începutul anului școlar. Ne-au învățat cîntece, poezii, ne-au luat cu ei în vizite. Îmi place mult să fiu pionier! O să mă înscriu în cercuri, vreau să fac sport, iar la vară o să plec neapărat într-o tabără.

Rep: – Și n-o să-ți fie dor de acasă?

Silviu: – Dar sînt mare! O să am și îndatoriri mai multe...

Să-i dorim lui Silviu și tuturor celorlalți mult succes și împliniri frumoase în noua lor calitate de purtători ai cravatei roșii cu tricolor.

În întîmpinarea
CONFERINȚEI NAȚIONALE A P.C.R.

Între numeroasele acțiuni pe care pionierii din întreaga țară le dedică apropiatei Conferințe Naționale a partidului se înscriu: spectacolul intitulat „Sîntem copiii Epocii de aur", susținut de formațiile artistice ale Școlii **Dumbrăveni, Sibiu;** expoziția de artă plastică „Cutezători spre comunism înaintăm", vernisată de pionierii Liceului „Ion Vidu" din **Timișoara;** săptămîna record de colectare a materialelor refolosibile desfășurată sub genericul „O faptă de muncă pentru înflorirea patriei" — la care au participat, recent, absolut toți pionierii din școlile localităților **Băile Herculane, Caransebeș și Moldova Nouă** ● Iată și o imagine (pionier fotoreporter Marcel Martin) care ni-i prezintă pe pasionații cercului de istorie la Școala nr. 18 din municipiul **Sibiu** permanent preocupați de îmbogățirea colțului lor muzeistic. Cel mai recent obiect care a intrat în colecția lor este un vas de măsurat cereale, datînd din 1804 și descoperit în comuna Amnaș ● **Corespondentul** nostru Afin Achin de la Școala **Păușești — Otăsău,** județul **Vîlcea,** ne scrie că prima activitate cu care detașamentele unității au luat startul în noua ediție a acțiunii „Tot înainte!" s-a soldat cu „un mare succes al hărniciei noastre pionierești: au fost recuperate din gospodariile părinților și vecinilor 3 000 kg de fier vechi, ceea ce înseamnă că recordul individual al fiecăruia dintre noi a însumat peste 25 kg!" ● **Pentru că pionierii clasei a VI-a A** de la Școala nr. 1, **Botoșani,** și-au propus să cîștige în acest an concursul pe unitate „Primii în muncă, primii la învățătură", ei și-au ales ca prim obiectiv al întrecerii în hărnicie menținerea curățeniei și înfrumusețarea străzii unde este amplasată școala lor ● **Cea dintîi vizită** pe care elevii clasei a II-a A de la Școala nr. 6 „V. Alecsandri" din **Iași** au făcut-o la Întreprinderea de mașini-agregat și mașini-unelte speciale a constituit un moment de două ori emoționant: aici, în mijlocul muncitorilor care le-au arătat cum se construiesc combinele, tractoarele și alte „complicate" mașini și utilaje, au primit cravata roșie cu tricolor ● **Un asemănător moment** l-au trăit, de curînd, și elevii clasei a II-a B de la Școala nr. 2, **Luduș,** județul **Mureș,** care au fost primiți în rîndurile Organizației Pionierilor pe platforma marii Întreprinderi de industrializare a sfeclei de zahăr din orașul lor ● **„Detașamentul 57 R" — a intrat în acțiune!** Ca dovadă, iată o imagine din raidul întreprins prin cercurile Casei pionierilor și șoimilor patriei din orașul lor — **Gura Humorului — Suceava.** Realizatorul ei, Cătălin Dolceanu, și-a intitulat-o „Înainte de start", adică înainte de a începe numărătoarea inversă în demonstrația de carting din cadrul actiunii tradiționale a casei — „Pionierii din cercurile noastre se prezintă". N-ați ghicit încă cine face parte din „Detașamentul 57 R"? Cei 40 de pionieri-reporteri și 17 pionieri-fotoreporteri, membri ai Subredacției „Cutezătorii" din Gura Humorului, de la care așteptăm în continuare noi vești pentru rubrica RITM.

ILEANA PIȚA

MERIT PIONIERESC
Drumul de la cuvînt la faptă

Mai mulți pionieri din cercurile Casei pionierilor și șoimilor patriei din **Cisnădie** *s-au gîndit că de vreme ce în orașul lor se află o fermă care deține un mare nucleu de selecție pentru programul național de creștere a iepurilor, ar putea și ei să beneficieze de experiența de aici. O „delegație" cu proiectul gata întocmit s-a prezentat atunci la profesorul Dumitru Ancuța, directorul casei. Surpriză! L-au găsit lucrînd la un proiect asemănător! Împreună au căzut deci de acord să se înființeze o microfermă de creștere industrială a iepurilor. O microfermă care să dispună însă și de un nucleu de selecție, pentru a putea furniza exemplare cu caracteristici superioare crescătoriilor de animale mici din școlile orașului, ale județului Sibiu și chiar din țară.*

S-a pornit imediat la lucru. În curtea casei exista o veche magazie avînd o foarte solidă fundație pe care se putea construi clădirea microfermei. Ceea ce nu știți este că acum aceasta e o microfermă modernă și model. Dispune de încălzire centrală cu baterie de apă caldă (alimentată printr-un microcazan termic funcționînd pe bază de termosifon). Aerisirea e asigurată printr-un sistem de ventilație reprezentînd „o noutate tehnică de ultimă oră" (aerul intră la nivelul plafonului și este „expirat" împreună cu toate impuritățile pe sub aleea de deservire, la nivelul fosei). Aceasta e microferma de iarnă, dar în preajma ei există și una de... vară, foarte bine utilată. În ce privește „producția", ea este pe măsura excelentelor condiții de care beneficiază aceste simpatice viețuitoare, îngrijite cu pricepere „de specialiști": pasionații pionieri agrobiologi care și-au pus „semnătura hărniciei" și în noua plantație intensivă de meri, cireși, vișini (250 la număr!) din curtea Casei pionierilor și șoimilor patriei din Cisnădie.

I. DAN

ȘTAFETA-ALBUM
„Alături de grăniceri, de strajă patriei"

În orașul Moldova Nouă, județul Caraș-Severin, a avut loc, de curînd, finalizarea celei de-a IX-a ediții a ștafetei-album „Alături de grăniceri, de strajă patriei", precum și declanșarea celei de-a X-a ediții, jubiliare, a acesteia.

Tradițională acțiune pionierească desfășurată în colaborare cu Comandamentul trupelor de grăniceri, ștafeta va străbate din nou toate județele țării situate de-a lungul granițelor, în albume fiind inserate aspecte din activitățile cercurilor pionierești de „Prieteni ai grănicerilor".

Finalizarea actualei ediții a ștafetei-album va avea loc în luna octombrie 1988, în județul Mehedinți.

Să descoperim împreună...

VALEA CERNEI

TEZAUR DE FRUMUSEȚI ȘI BOGĂȚII

Acasă la... Hercule

Coborîți din tren în gara Băile Herculane, nu mergem prea mult, doar cîțiva kilometri pe șoseaua asfaltată ce urmărește Cerna îndeaproape, cînd dintr-o dată valea, îngustă pînă aici, se deschide larg în fața noastră. Intrăm într-un fel de poiană alungită, străjuită din toate părțile de munți ale căror păduri dese coboară pînă jos, gata-gata parcă s-o invadeze cu vegetația lor abundentă și viguroasă. Împrejurul nostru, zeci de construcții de tot felul — vile, blocuri, pavilioane, chioșcuri, ștrand, magazine, hoteluri mari și moderne. Și oameni, foarte mulți oameni veniți aici nu numai din întreaga țară, ci și de peste hotare, pentru a-și redobîndi sănătatea și vigoarea fizică.

Am ajuns deci acasă la... Hercule. Putem spune așa dacă ținem seama de o legendă în care se povestește că acest vestit voinic al antichității s-ar fi luptat pe-aici îndelung cu un balaur și că, în timpul acestei lupte, simțindu-se foarte obosit, s-ar fi îmbăiat într-un lac cu apă caldă de pe malurile Cernei, recăpătîndu-și astfel toată puterea dinainte. Desigur, legenda aceasta nu-i decît o... legendă! Și totuși un sîmbure de adevăr conține: este vorba de puterea tămăduitoare, ieșită din comun, pe care o au apele termale din această zonă.

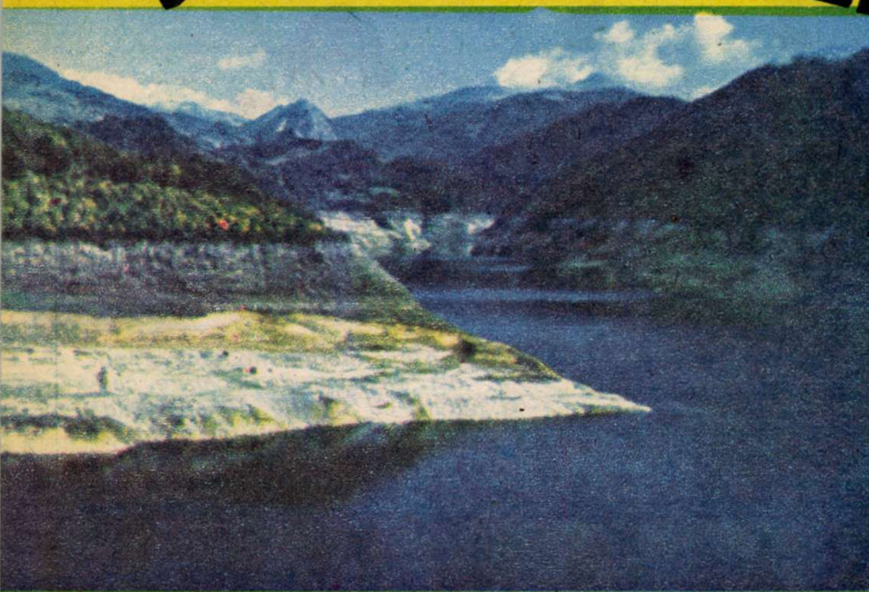

Un uriaș și complex laborator subpămîntean

Ne continuăm expediția prin stațiune și prin împrejurimile ei. Și tot ceea ce descoperim cu acest prilej, tot ceea ce vedem și aflăm are darul să ne uimească și să ne încînte: și pavilioanele, și hotelurile noi, în ale căror moderne instalații sînt captate și utilizate în tratarea numeroaselor afecțiuni — de la cele de natură reumatică pînă la cele de ochi — cele șaisprezece izvoare fierbinți ce țîșnesc aici din adîncurile pămîntului; și Grota Haiducilor — peșteră deosebit de interesantă și de valoroasă atît prin urmele omenești din paleolitic descoperite în ea cît și prin prezența unor viețuitoare, un fel de gîndăcei a căror existență a mai fost semnalată doar în America Latină. Și adăugînd la toate acestea și calitatea deosebită a aerului (tot o... ciudățenie a locului, acesta fiind aici, la sub 200 de metri altitudine, la fel de ozonat ca și acela de pe înălțimile de peste 3 000 de metri), dorința de a ne explica aceste fenomene deosebite devine atît de mare, încît ne adresăm specialiștilor din stațiune, cerîndu-le lămuriri. Tot ceea ce apare la suprafața pămîntului în perimetrul Băilor Herculane și-n împrejurimile acestora — ne spun ei — este rezultatul unui complicat proces chimic ce are loc, necontenit, într-un imens și complex laborator natural subteran, aflat în această zonă. Apa precipitațiilor, a izvoarelor și pîraielor, ba chiar și a Cernei, se strecoară în pămînt prin numeroasele fisuri pe care acesta le prezintă aici, pornind pe un drum lung și complicat; un drum care durează, de la caz la caz, cîteva luni ori cîțiva ani, ba uneori sute și chiar... mii de ani; timp în care această apă coboară pînă la 2 000 de metri în adîncurile pămîntului de unde, încălzită de rocile fierbinți întîlnite în cale, dizolvă tot felul de substanțe — fier, cobalt, mangan, sulf și multe altele — în care subsolul de-aici e deosebit de bogat; apoi, adunînd în ea, după „patente ale naturii" încă nedescifrate de oameni, numai acele cantități din aceste substanțe care nu sînt dăunătoare, ci, dimpotrivă, folositoare vieții, revine la suprafață sub formă de izvoare fierbinți; izvoare pe care le captăm și ne îmbăiem în apa lor sau o bem, aceasta acționînd asupra noastră ca cele mai perfecte și mai eficiente medicamente.

Ce minunăție a naturii!... Abia acum înțelegem pe deplin de ce acest loc din țara noastră s-a bucurat de renume, de ce apele lui calde au fost căutate, utilizate și apreciate din cele mai vechi timpuri.

Dacii le-au folosit în mod sigur. Apoi romanii. Imediat după cucerirea Daciei, aceștia construiesc aici drumuri și poduri, apeducte, băi, castre și temple. Faima apelor calde de la Media — cum se numea pe vremea lor stațiunea — era atît de mare, încît au venit aici să-și caute sănătatea pînă și doi împărați romani — Septimius Sever și Marcus Antonius Caracalla. Uitate un timp, ele sînt redescoperite în secolul al XIII-lea, recăpătîndu-și faima care crește continuu, pînă în zilele noastre, cînd stațiunea Băile Herculane, extinsă și modernizată, este considerată una dintre cele mai bune și mai renumite din lume.

Un — „paradis al fluturilor" și două cascade... fără egal

Băile Herculane rămîn în urmă. Urcăm din greu, uneori chiar pieptiș, pe marginea șoselei moderne ce a fost construită în urmă cu vreo cincisprezece ani în această zonă greu accesibilă, pînă atunci, practic lipsită de drumuri. Peisajul pe care-l străbatem ne oferă la tot pasul imagini impresionante, de neuitat. De o parte și de alta a Cernei, munți uriași — cei ai Godeanului și cei care poartă numele rîului, cei ai Vîlcanului și Mehedinților — își aruncă spre cer piscuri semețe sau coboară în golaşe şi albicioase abrupturi ameţitoare.

De-aici putem vedea şi admira în toată splendoarea lui Muntele Domogled, declarat rezervaţie naturală şi renumit în lume ca „paradis al fluturilor". În spaţiul lui trăiesc peste 1 500 de specii de fluturi, dintre care Tichodroma muraria (fluturaşul de stîncă) prezintă cel mai mare interes. Din pădurile întinse şi dese răsar ici-colo stînci pleşuve, întruchipînd capete de sfincşi sau alte figuri ciudate. În vale, la sute de metri, vuietul neîntrerupt al vijelioasei Cerne e amplificat de pereţii cheilor adînci şi înguste pe care rîul le-a ferăstruit pe-aici în milioane de ani de curgere neîntreruptă; şi de salturile uriaşe pe care apele ei le fac în două locuri, în abisurile a două cascade, unele dintre cele mai mari şi mai frumoase din ţară: cascada Roşeţu, avînd o cădere în trepte de circa 120 de metri, şi cascada Vînturătoarea, cu o cădere directă de 40 de metri. În toată această măreaţă sălbăticie a naturii, doar şoseaua asfaltată şi basculantele grele ce trec necontenit pe ea în sus şi în jos ne mai amintesc de oameni.

Între Şapte Izvoare Calde şi Şapte Izvoare Reci — o viitoare mare

Din nou, defileul îngust se deschide puţin şi numaidecît auzim larmă de glasuri. Am ajuns la Şapte Izvoare Calde. Sus, sub streaşina pădurii, admirăm frumosul popas turistic, ale cărui căsuţe par făcute pentru... pitici. Jos, în vale, un bazin modern, cu apă caldă, în care se scaldă o mulţime de oameni, ne îmbie spre el. Noi însă ne continuăm drumul. După un timp, o nouă surpriză: un vast şantier implantat chiar în albia Cernei. Din forfota de maşini şi de oameni se înalţă pînă spre noi, astupînd albia rîului cu trupul lui masiv, un munte artificial. E barajul unei viitoare „mări" ce va apărea în curînd aici, în inima munţilor, între punctele Şapte Izvoare Calde şi Şapte Izvoare Reci. O mare a cărei apă — adunată din Cerna şi din Belareca, unul din afluenţii acesteia — va pune în mişcare turbinele unei hidrocentrale ce se construieşte lîngă Băile Herculane.

Urma lui Gruia

Se zice că fiind cu oastea lui Mihai Viteazul în Transilvania, vestitul căpitan al acestuia, Gruia lui Novac, a aflat că în Muntenia au năvălit turcii. Pentru a veni cît mai degrabă în ajutorul muntenilor, a trecut munţii cu paşi de uriaş, la un moment dat călcînd din Vîrful lui Stan în Poiana Beletina, unde solul fiind mai moale, talpa piciorului stîng i s-a întipărit adînc în acesta. Apoi, uscîndu-se pămîntul, ea a rămas aşa peste vremuri, putînd fi văzută şi astăzi.

Aşa glăsuieşte legenda. De fapt, urma aceasta este un lapiez, o formă ciudată de relief, un lac de mărimi reduse a cărui albie s-a format prin topirea calcarelor sub influenţa apei. Este una dintre numeroasele „minuni" naturale ce pot fi întîlnite şi admirate la tot pasul pe Valea Cernei: peşteri, grote, avene, izbucuri, canioane, chei, ciclovete...

Ciclovete!... Ce sînt ele? Închipuiţi-vă castele şi turnuri albe, suple ca trunchiurile pinilor, înălţîndu-se cu 500—600 de metri spre cer şi proiectate pe verdele crud al pădurilor. Par, toate, operele arhitectonice ale unor... copii de uriaşi. În realitate, ele sînt opere ale naturii. Aşa cum sînt toate celelalte forme de relief, exemplare de floră şi de faună întîlnite pe Valea Cernei, unde se face simţită influenţa binefăcătoare a Mării Adriatice. Fagul şi pinul bănăţean, alunul turcesc, specii sudice de arbori, dau pădurilor de pe Valea Cernei acel aspect exotic care-ţi atrage şi-ţi incîntă nespus de mult privirile; la fel şi cărpiniţa, liliacul sălbatic, laleaua sălbatică, scumpia, brebenelul de munte, piperul lupului şi alte numeroase flori de munte rare, care se ţes în adevărate covoare prin poieni şi în draperii multicolore pe stîncăriile albe de calcar. Cît priveşte vieţuitoarele din această zonă, turistul are oricînd surpriza de-a zări capre negre, cerbi, căprioare, urşi bruni, vidre, acvile, broaşte ţestoase, precum şi temutele vipere cu corn. Sînt atît de numeroase minunăţiile de pe Valea Cernei, încît ai impresia că această zonă şi-a pus parcă ambiţia să adune în perimetrul ei toate frumuseţile şi bogăţiile montane.

Lacul lui Iovan şi cea de-a doua Cernă

Cum ajungem deasupra Vîrfului Corcoaia, rămînem din nou ţintuiţi locului în faţa unei priveliştí de-a dreptul mirifice. Tot orizontul este plin de „ciclovete", ca „patron" al acestora fiind Vîrful Piatra lui Iorgovan, înfrăţit cu Vîrful Oslea Mare, unde sînt limitele de sus ale Văii Cernei.

Cam după o oră, cînd trecem de Gura-Balmezului şi ne aflăm cam la 50 de kilometri în amonte de Băile Herculane, Valea Cernei încremeneşte brusc în ferecătura unui baraj de peste 100 de metri înălţime. Imensa piramidă inversă de piatră, argilă şi beton ţine piept de netrecut apelor tumultuoasei Cerne care, împreună cu ale altor afluenţi din amonte, se adună aici în Lacul lui Iovan, lung de peste 10 kilometri şi cu o capacitate de 124 000 000 m^3.

Oprită de baraj, apa Cernei curge de-aici pe un nou drum deschis de oameni: prin sistemul de tuneluri (de circa 6 kilometri lungime) care, străbătînd pe dedesubt Munţii Mehedinţilor, o duce, cu viteza şi forţa pe care i-o dau cei 200 de metri diferenţă de nivel, în turbinele Uzinei hidroelectrice „Motru" (cu o putere instalată de 50 MW); apoi, după ce se odihneşte puţin în apele altui lac artificial, porneşte din nou la vale, îngemănată cu Motrul, punînd în mişcare generatoarele hidrocentralei Tismana, de 106 MW. Dar drumul acestei noi Cerne — cea de-a doua, creată de oameni — nu s-a sfîrşit încă. Unită cu Motru, apoi şi cu Tismana, noua Cernă se varsă în Jiu, contribuind astfel, cu undele ei reci şi limpezi, la asigurarea apei necesare atît localităţilor, cît şi marilor termocentrale de la Rovinari şi Turceni şi platformei industriale a Craiovei.

De sus, de pe baraj, priveliştea este de-a dreptul extraordinar de frumoasă, de impresionantă: jos — întinse oglinzi de ape albastre, păduri verzi, piscuri albe de calcar; sus — cerul senin, pătat de puful unor norişori aburii, se arcuieşte maiestuos peste toate acestea.

Frumoasă şi bogată este Valea Cernei! Un imens tezaur al patriei, ale cărui porţi sînt, în anii noştri, tot mai larg deschise, pentru ca de aceste frumuseţi şi bogăţii să ne bucurăm cu toţii, din ce în ce mai din plin.

NAE POPESCU
CONSTANTIN DIACONU

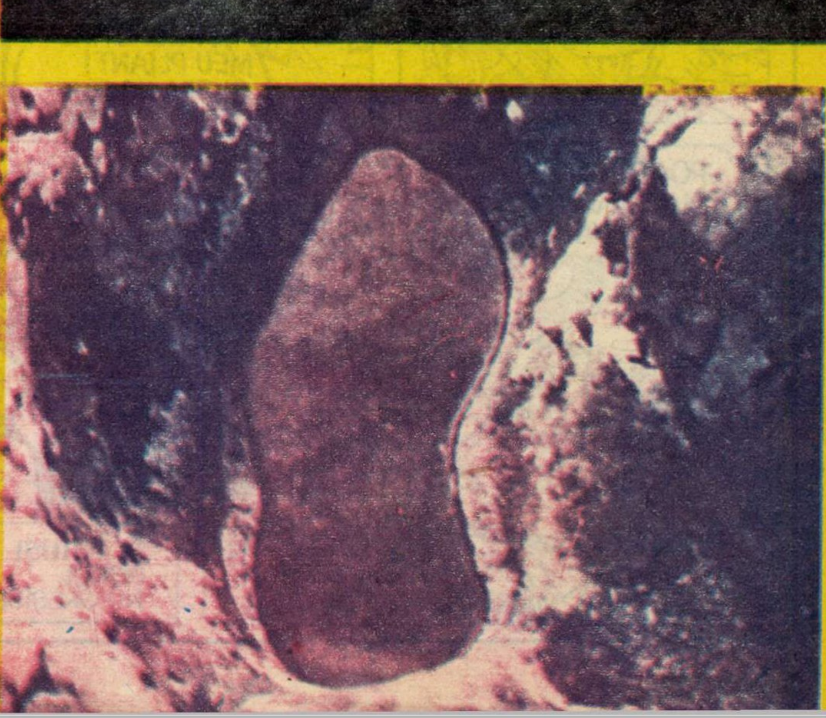

„Urma lui Gruia", una dintre numeroasele curiozităţi naturale de pe Valea Cernei.

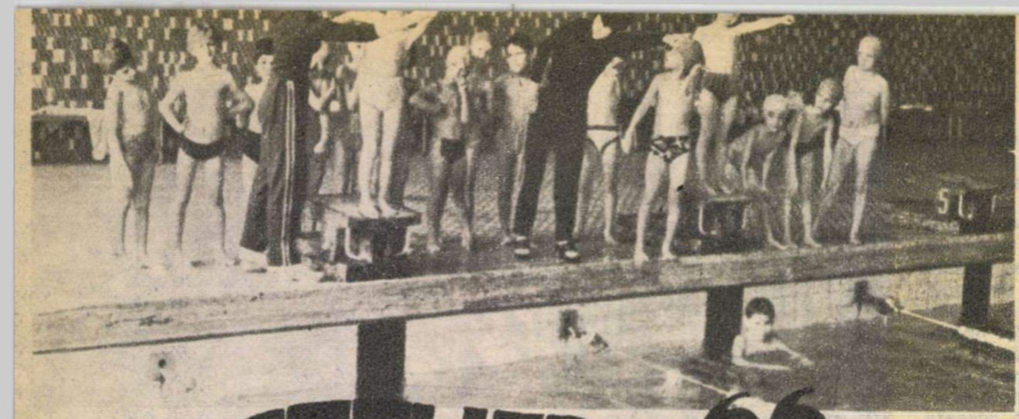

„ATELIERUL" DE PERFORMANȚĂ AL MICILOR ÎNOTĂTORI SUCEVENI

Cu patru ani în urmă, la Suceava, s-a inaugurat un frumos bazin de înot acoperit.

La început au existat doar trei grupe de mici sportivi. Astăzi sînt 11, cu peste 90 de pionieri și școlari, care sub conducerea a cinci specialiști (antrenor-coordonator Sergiu Tănasă) zburdă, din zori și pînă în noapte, pe „pista de apă" a bazinului. Unii abia au împlinit șase ani. Alții se apropie de vîrsta cînd se vor despărți de cravata roșie cu tricolor, ca, de pildă, Ovidiu Tănase, vicecampion al țării la 200 m mixt (juniori I) și ocupant a două locuri III la 100 și 200 m. Elev al unui liceu industrial, Ovidiu a îndrăgit, deopotrivă, electronica și... înotul.

— Am venit la acest bazin de la inaugurarea lui, ne spune Ovidiu. Pe atunci n-aveam „sală de forță", unde să ne întărim puterile, cu helcometre, haltere, minigim-uri, prenajoare... Acum avem de toate. Micul nostru „atelier", cum i s-a spus, a ajuns în scurt timp, la nivelul unor centre cunoscute în țară, ca Reșița, Ploiești, Sibiu, Baia Mare. Și — ceea ce este și mai important — am dat campioni naționali!

Ochii pionierului Ovidiu Tănase strălucesc de mîndrie. Aflăm, de la antrenoarea Maria Gheorghe, că „micul atelier" de natație a dat un campion de juniori II (pe Radu Doroftei, dublu campion la 100 si 200 m bras și recordman național la 200 m), un vicecampion la juniori I (pe Ovidiu Tănase) și o vicecampioană, la aceeași categorie (pe Iulian Pantelimon, cu două recorduri naționale la ștafetă, 4x100 și 4x200 m, în echipă cu Alina Prisăcaru, Daniela Ivan și Ramona Talpariu) și un campion la seniori (pe Romeo Macovei, acum la Dinamo București, campion național, în 1987, la 50 și 100 m liber).

— Așadar, campioni și vicecampioni pe fiecare treaptă de vîrstă, spune interlocutoarea noastră.

...Era ora 6 și jumătate dimineața cînd am vizitat bazinul. În timp ce alți pionieri și copii își continuau somnul dulce al dimineții, Iuliana, Alina, Daniela, Ramona, Ovidiu și Radu înoată de zor. Vin în zori pentru a avea vreme și pentru lecții. Starturi. Cronometraje. Observații. Alt stil de înot. Iar start. Alți 25 de metri. Oboseala ar vrea să le cuprindă trupul, dar chipul lor continuă să fie luminos. Sînt mîndri că fac parte din acest „atelier de aur" al natației românești, cum i-au spus specialiștii și speră, fiecare, să cucerească laurii lui Carmen Bunaciu, Stelei Pura, Noemiei Lung, Ancăi Pătrășcoiu sau Tamarei Costache...

S. NORAN

Enigmele lui DOREL

Scenariu: SANDU ALEXANDRU

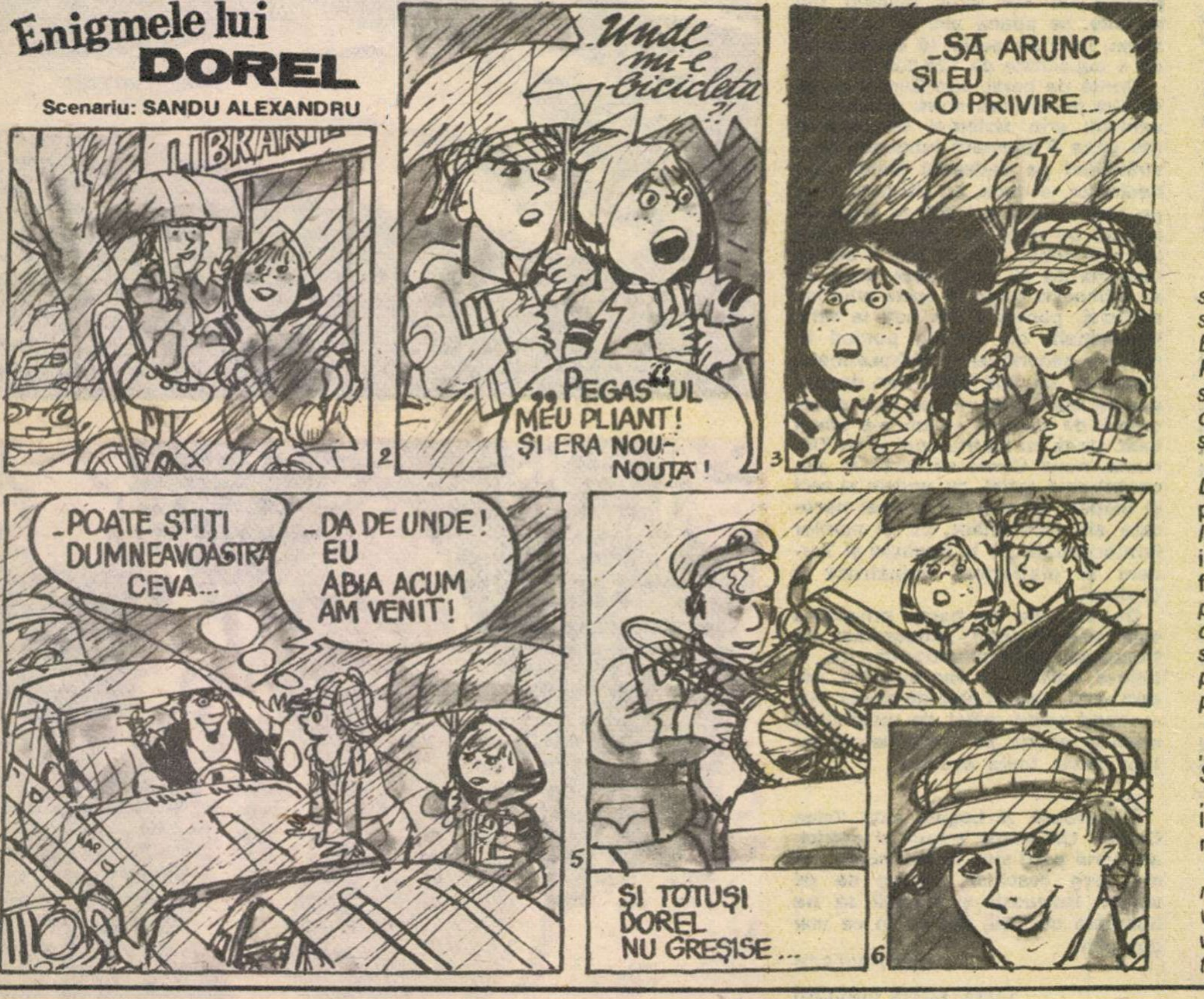
LIBRĂRI
2
Unde mi-e bicicleta ?!
„PEGAS"-UL MEU PLIANT! ȘI ERA NOU-NOUȚĂ!
SĂ ARUNC ȘI EU O PRIVIRE...
3
POATE ȘTIȚI DUMNEAVOASTRĂ CEVA...
DA DE UNDE! EU ABIA ACUM AM VENIT!
5
ȘI TOTUȘI DOREL NU GREȘISE...
6

Dragi cititori, eu mi-am dat seama imediat că șoferul nu spune adevărul. Am trei dovezi! Examinați cu atenție situația! Pentru „începători", e suficient să găsească măcar una... Dar cei „avansați" ar putea să le găsească pe toate!

Aștept răspunsurile voastre. Dar vă mai rog ceva: puneți neapărat în plic și o relatare intitulată „Într-o zi am greșit, dar iată cum mi-am îndreptat prin fapte greșeala". Poate fi o întîmplare de acasă sau de la școală, din atelier sau din activitatea sportivă, din relațiile voastre cu prietenii – orice! Dar nu o închipuire, ci un episod real!

Adresa mea o știți: revista „Cutezătorii", București, Piața Scînteii nr. 1. Precizați pe plic: „Pentru Dorel". Expediați plicul la cel mult trei zile după ce primiți acest număr de revistă!

Ca de obicei, cele mai adevărate și interesante răspunsuri vor fi publicate și premiate cu vestitul miniradioreceptor „Cutezătorii"!

ECONOMISIREA ENERGIEI-
îndatorire a fiecăruia dintre noi!

Pe tot cuprinsul patriei se depun eforturi susținute pentru creșterea producției de energie electrică și combustibili, așa încît programele de dezvoltare economico-socială să fie înfăptuite exemplar în acest an, pe întregul cincinal. Acestor eforturi pline de abnegație ale minerilor, energeticienilor, ale tuturor oamenilor muncii din sectoarele de extracție trebuie să le răspundem, cu toții, printr-un înalt spirit de economisire a resurselor energetice acasă și la școală.

Recentul Decret al Consiliului de Stat privind unele măsuri pentru raționalizarea consumului de gaze naturale și energie electrică stabilește cote precise de consum, care să determine în fiecare sector de activitate folosirea cu înaltă răspundere civică a energiei electrice și gazelor naturale, precum și eliminarea oricărei risipe a acestor resurse.

Măsurile din Decretul Consiliului de Stat ne mobilizează să acționăm pentru economisirea severă a energiei electrice și combustibililor, să căutăm noi soluții pentru diminuarea consumurilor. Iată de ce, alături de părinți și profesori, de toți oamenii muncii, pionierii și școlarii sînt chemați să dea dovadă de chibzuință și simț gospodăresc pentru ca, în toate unitățile de învățămînt, așa cum se arată în decret, să se ia măsuri pentru încadrarea strictă în cotele de gaze naturale și energie electrică.

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

- **Împreună cu părinții și frații voștri mai mari, luați măsuri pentru reducerea la strictul necesar a consumului pentru iluminatul locuințelor!**
- **Sprijiniți asociațiile de locatari pentru ca iluminatul holurilor, al scărilor de la blocuri să fie la minimul necesar!**
- **Acasă, la școală, oriunde vă aflați, dați dovadă de chibzuință și spirit gospodăresc în folosirea energiei electrice și a gazelor naturale!**

Ați întrebat? Vă răspundem!

Cît pot trăi unele viețuitoare

• „Cît de mult pot trăi unele viețuitoare?" — ne întreabă în scrisoarea trimisă redacției VASILE POPOVICI din BRĂILA.

Cea mai redusă viață o au organismele unicelulare, respectiv bacteriile, în jur de 15—80 de minute. Dintre nevertebrate, „efemera" trăiește cîteva ore, musculița de oțet 30 de zile, musca 20—25 de zile, albinele lucrătoare 6 luni, păianjenul și rîma 10 ani, lipitoarea 25 de ani. Dintre pești, crapul 40 de ani, știuca și somnul 70 de ani, nisetrul 80 de ani, iar morunul 100. Dintre păsări: vrabia, sticletele și pițigoiul 5 ani, pasărea colibri 3 ani, găina 15 ani, coțofana 25 de ani, barza, lebăda și bufnița 70 de ani, gîsca 80, iar vulturul 120 de ani. Broasca țestoasă 200—300 de ani, crocodilul în jur de 40 de ani, iar broasca de baltă 15 ani. Dintre plante, fagul, bradul și mesteacănul 1 000 de ani, stejarul 2 000 de ani, boababul 5 000 de ani, iar sequoia 8 000 de ani.

Un constructor.. inedit

• „Castorul este un mamifer foarte harnic și priceput; el știe să construiască adevărate baraje. Aș vrea să ne dați cîteva detalii" — ne scrie IONEL DOLAT din BAIA MARE.

Acest mamifer rozător, de talie mijlocie, are o înfățișare deosebită și unele obiceiuri cu totul ieșite din comun. Deși este înveșmîntat într-o blană groasă, coada îi e lățită ca o cazma și acoperita cu solzi. Trăiește în colonii pe marginea apelor, unde se ocupă cu... construirea de baraje, care creează adevărate lacuri de acumulare. Castorul are patru dinți incisivi, puternici și ascuțiți, cu ajutorul cărora taie și doboară arbori (plopi, sălcii, răchite) ce au un diametru de pînă la 30 cm. Este cunoscut cazul a doi castori care, în timp de 15 luni, au doborît 266 de arbori, din care au construit un dig de aproape 500 de metri, înalt de 4 metri. Totodată, castorul este capabil să sape canale de-a lungul a mai multi kilometri. Și toate acestea le face cu scopul de a-și clădi, la malul lacului format prin hărnicia lui, un adăpost prielnic, care să-i găzduiască și să-i apere familia, mai ales pe timp foarte friguros.

Fiind vînat excesiv, pentru blana sa prețioasa, castorul este azi pe cale de dispariție, viețuind încă, mai ales, în rezervații din Uniunea Sovietică, Polonia și Canada.

Cel mai vechi far existent în țara noastră...

• MIHAI PREDESCU din CRAIOVA vrea să știe care este cel mai vechi far din țara noastră.

...se află în municipiul Constanța, nu departe de faleză. Se presupune că a fost construit de către corăbierii din Genova în secolul al XIV-lea. Farul genovez — cum i se spune — este un turn cu înălțimea modestă, de numai 8 metri. El putea călăuzi corăbiile pe o rază de aproximativ 4 km. Farul a fost restaurat în anul 1948.

Farul maritim actual din Constanța, a cărui construcție a fost terminată în anul 1960, este format: dintr-un pilon de beton armat, înalt de 50 de m, avînd secțiunea orizontală un triunghi echilateral cu latura la bază de 6 m și la vîrf de 1,27 m; și un element metalic în formă de piramidă triunghiulară cu latura de 5 m; acest element este așezat în vîrful pilonului. Vigla propriu-zisă se află în partea superioară a acestui element și adăpostește lampa farului, situată la 85 m de la nivelul mării. Farul are o vizibilitate din largul mării de la circa 50—55 km.

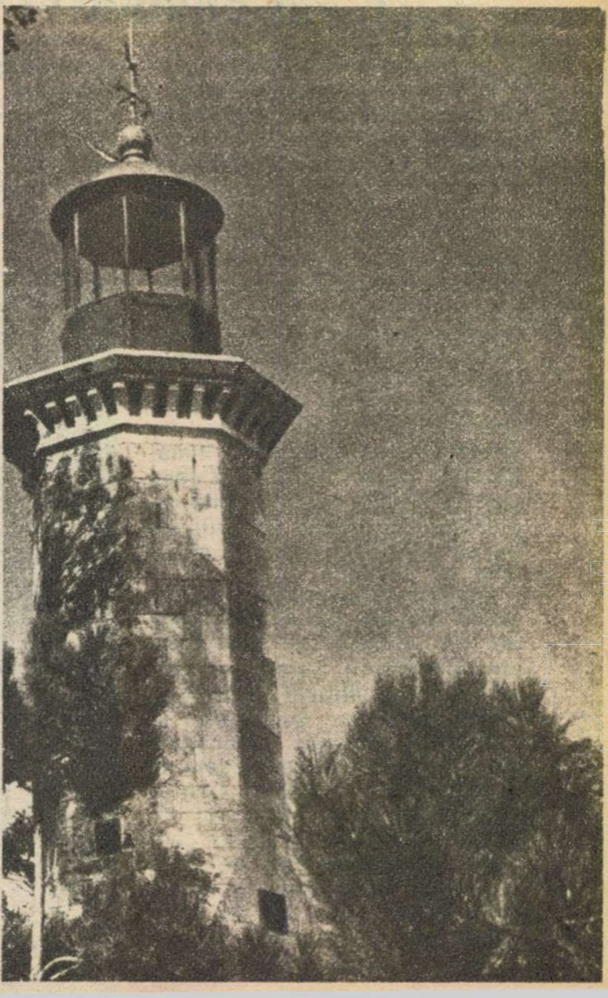

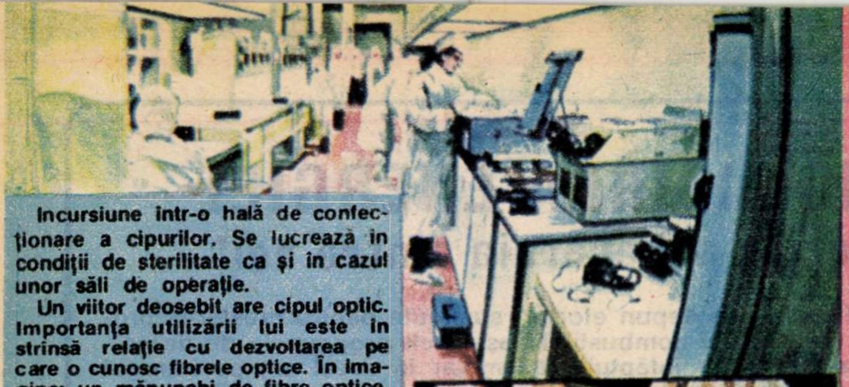

Incursiune intr-o hală de confecționare a cipurilor. Se lucrează in condiții de sterilitate ca și în cazul unor săli de operație.

Un viitor deosebit are cipul optic. Importanța utilizării lui este în strînsă relație cu dezvoltarea pe care o cunosc fibrele optice. În imagine: un mănunchi de fibre optice.

Un tub de fibre optice flexibil poate transmite semnale luminoase pe un circuit de orice formă.

Arhitectura unui cip cu dimensiunea de circa 7 x 7 mm conține aproximativ 55 000 de tranzistoare.

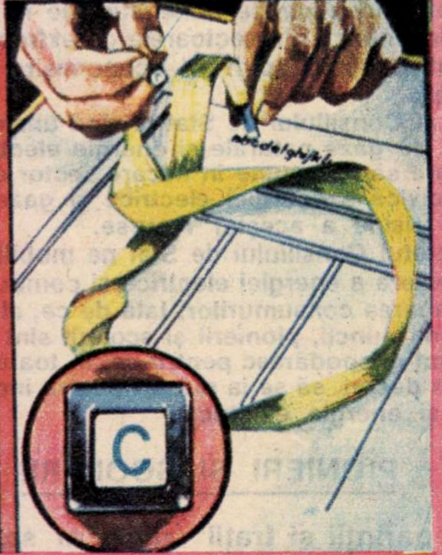

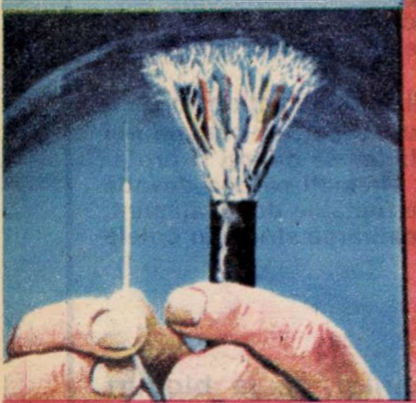

Enciclopedie științifică „Cutezătorii”

CIPUL – „creierul computerului”

Printre cele mai de seamă noutăți din ultimii ani se numără un produs minuscul, care stă la baza vertiginoasei evoluții a tehnologiei moderne în prelucrarea electronică a datelor, fără a mai vorbi de perfecționarea telefonului, a televiziunii, a comunicațiilor radio și de automatizare. Dacă in urmă cu ani calculatoarele reclamau spații uriașe, climatizate pe măsura lor, aceleași capacități impresionante de calcul, comandă și stocare incap astăzi intr-un buzunar.

Noua componentă electronică ce a făcut posibilă această performanță este cunoscută sub denumirea de microprocesor, circuit integrat sau, pe scurt, cip. Pe o suprafață de cîțiva milimetri pătrați este plasat un intreg sistem de tranzistoare, rezistoare și condensatoare, care inmagazinează la cerere un dicționar intreg sau multiplică cifre de ordinul miliardelor, pentru a nu menționa decît două dintre calitățile sale cele mai modeste. Vedetă a tehnicii curenților slabi, cipul se prezintă sub forma unui cristal de siliciu mare cît unghia, pe muchiile căruia sînt prevăzute diferite contacte de racordare. Inima plăcuței semiconductoare o constituie o rețea microscopică de circuite a cărei concetrare spațială este mărită in permanență. Producția acestor componente minuscule a fost lansată la inceputul deceniului șapte al secolului nostru. Așa a apărut microelectronica. Dar microprocesorul inceputurilor, cu numai opt circuite pe un element, era lipsit de putere. Abia cipul perfecționat și standardizat din 1972 va reinnoi din temelie construcția calculatoarelor. Un număr de 20 000, 50 000 sau chiar 500 000 de tranzistoare pe un singur cristal de siliciu nu mai reprezintă astăzi ceva senzațional. Spre sfîrșitul acestui secol, folosind tehnologii de integrare tridimensionale, se va ajunge la circuite ce vor incorpora pînă la 10 000 000 de tranzistoare pe cip.

O componentă de bază a oricărui calculator electronic modern este cipul de siliciu. Această piesă, care-i atît de mică încît poate fi trecută prin urechile unui ac, reprezintă „creierul" computerului și, în același timp, o veritabilă coloană vertebrală a revoluției tehnico-științifice în domeniul microprocesoarelor. El are capacitatea de a stoca o mare cantitate de informații. Astfel, într-un cip de 7 x 7 mm^2 sînt stocați, în prezent, 100 000 de biți sau informații. Orice informație înmagazinată poate fi returnată celui care o solicită cu deosebită rapiditate. Un bit sau un grup de biți se pot obține în cîteva milionimi de secundă.

Elementul cel mai mic din cipurile actuale are dimensiunea de un micron (o milionime dintr-un metru). Circuite și mai mici nu s-au fabricat pentru a se evita pierderea acurateței în execuție. Limitarea dimensiunii cipurilor de siliciu este legată de procesul optic utilizat pentru confecționarea lor. În cursul fabricării, o bucată de siliciu, care poate avea diametrul de zece centimetri, este expusă la lumină în anumite condiții, prin intermediul unor „măști", în vederea obținerii mai multor mii de cipuri. Dacă la producerea lor se folosesc fascicule de electroni în loc de lumină, limita minimă a celui mai mic element component scade cu mult sub o jumătate de micron, iar densitatea circuitului crește imens.

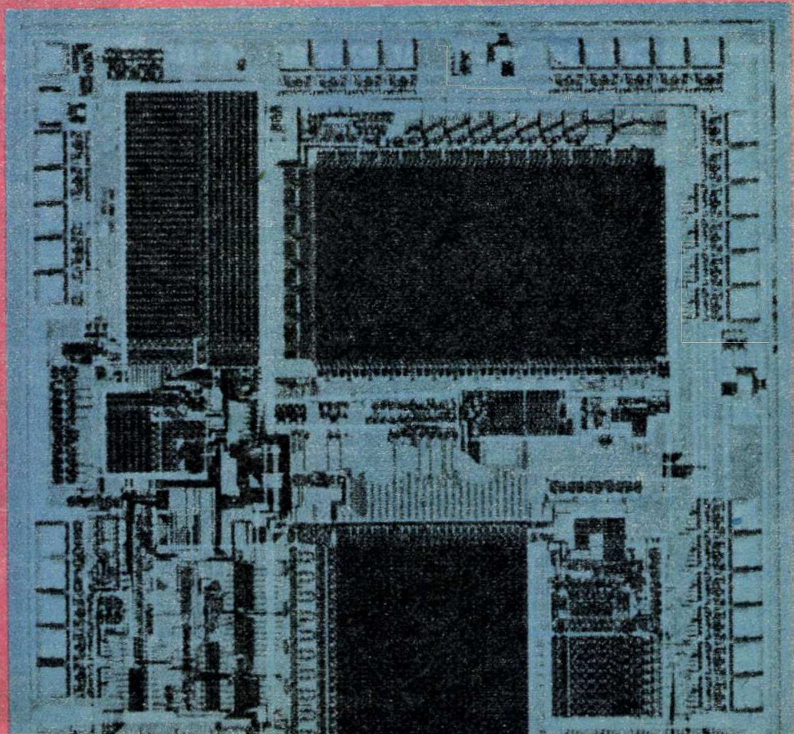

Un rol deosebit de important urmează să-l joace cipul optic, adică circuitul integrat optic. Ca urmare a utilizării sale, computerele viitorului își vor reduce în mod simțitor dimensiunile. În consecință, calculatoarele electronice portative vor deține o pondere tot mai însemnată. Un cip optic de 7 x 7 mm^2 va putea înregistra în 1990 un milion de biți, iar în anul 2000 — zece milioane. Fotonica ar putea face computerele să funcționeze de o mie de ori mai rapid. O viteză mai mare corespunde utilizării simultan a mai multor canale de informații. Oamenii de știință au constatat că o singură rază de lumină poate fi împărțită în 25 de canale de informații, echivalînd cu utilizarea a 25 de fire separate.

O aplicare de mare importanță vor avea cipurile și în domeniul medicinei. Astfel s-a reușit creșterea de celule nervoase microscopice în interiorul orificiilor practicate în cipurile de siliciu. În cursul experimentelor au fost crescuți axoni cu diametrul de numai opt microni în cipuri de siliciu de 1 mm^2. De fapt se urmărește realizarea unui schimb de semnale între o celulă nervoasă și un circuit electronic, ceea ce reprezintă o adevărată interferență om-mașină pe plan biologic. Oamenii de știință fac cercetări în această direcție, deoarece speră că într-o bună zi vor reuși să „repare" nervii secționați sau zdrobiți și astfel să permită pacienților să-și redobîndească mîinile sau picioarele accidentate. Cipurile prin ale căror orificii au crescut celule nervoase vor acționa, în cazul în care vor fi implantate la om, ca niște mici tablouri de comandă. În această situație, mesajul transmis de creier nu va mai fi blocat în momentul în care va ajunge la capătul secționat al nervului. El va fi preluat de cip și transmis la celălalt capăt al nervului, asigurînd legătura dintre creier și mușchi. Astfel, mușchiul persoanei, pînă atunci inactiv, va putea să reacționeze la comanda creierului. Inițial aceste celule nervoase din cipuri vor fi stimulate de un computer din afara. Mai tîrziu, însuși cipul va lua locul computerului. Realizarea în practică a unei asemenea legături viabile prin intermediul cipului se va obține, conform opiniei specialiștilor, după circa cinci ani de cercetări și experimente.

Tot de domeniul viitorului ține și crearea de computere care să poată proiecta și dirija executarea de cipuri de siliciu la cerere. În prezent, specialistului în proiectarea cipului îi trebuie cel puțin doi ani de muncă. Prin utilizarea computerului, se va face o însemnată economie de timp și se va permite realizarea cipurilor din ce în ce mai complexe cerute de tehnologiile viitorului. Bazele cercetărilor în acest domeniu au fost puse la sfîrșitul anilor 1970. Roadele sînt așteptate pînă în anul 2000.

TUDOR PRELIPCEANU

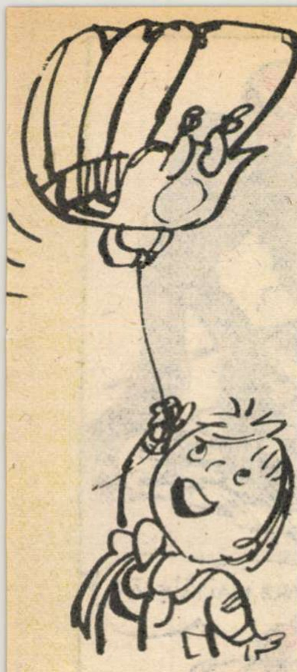

Univers școlar

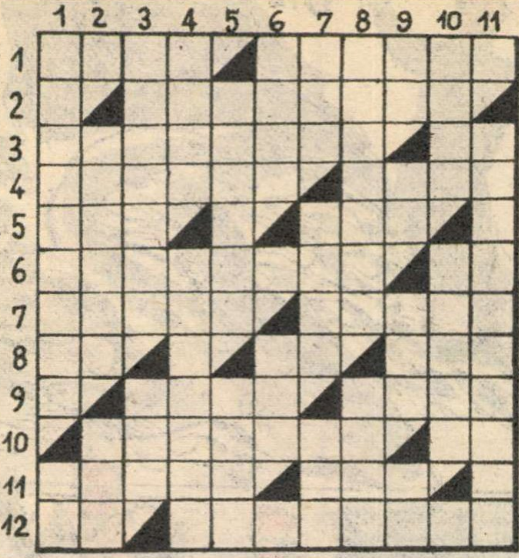

ORIZONTAL: 1) Mare poet român (1881–1938), autorul cunoscutelor creații „Dascălul" și „Dăscălița". Bădița... a Ilioaiei, dascălul din Humulești, primul învățător al marelui nostru povestitor Ion Creangă. 2) Înălțate, precum mîinile elevilor ce vor, insistent, să răspundă. 3) Recunoștință celor ce ne-au ajutat să deschidem și să descifrăm paginile acestei cărți de căpătîi a școlii. Gît gol! 4) Scrisoare. Baza ori înălțimea. 5) Articol posesiv (fem. pl.). Măsură datînd din vremea lui Cuza. 6) Valuri. Margini de zid! 7) Din adîncul ei îndreptăm recunoștința și dragostea noastră către slujitorii de ieri și de azi ai școlii românești. Nume masculin de împrumut. 8) Abreviere auto pentru județul Constanța. Rași la capete! Localitate în U.R.S.S. 9) Le modelează cei care ne educă. Între stîlpii porților de fotbal. 10) Motive ale învățării. Campion. 11) Nota bună, pentru orice școlar (masc.). A realiza coeziunea colectivului. 12) Adus pe jumătate! Mare poet român (1850–1889), care, în anii 1875–1876, a fost, un timp, revizor școlar pentru județele Iași și Vaslui.

VERTICAL: Materie la care Trăsnea, colegul lui Creangă, se străduia zadarnic să învețe. Opus lui „nu". 2) Îl fac elevii împreună cu dascălii lor la sfîrșit de an școlar. Fructul învățării. 3) Oamenii școlii sînt cei care ne învață și ne ajută să le evităm. Luminează drumul. 4) Adverb de loc. Stăruința pe care o deprindem în școală și care ne va folosi în viața. 5) Îi călăuzește pionierului activitatea. Tact. 6) Goală. Drum albastru pe harta țării. 7)... de Barbu, cîntăreață de operă și profesoară de canto (1895–1958). Handicapați fizic pentru care, în țara noastră, este organizat un învățămînt special. Rolul soarelui în desfășurarea nunții descrise de Eminescu în finalul poeziei „Călin". 8) Lipsurile care-i împiedicau pe mulți copii, în trecut, să se înfrupte din binefacerile învățăturii. Școala ne arată cum să-l deosebim de rău. 9) Ițe! Soare egiptean. Mioară. Abreviere auto pentru județul Iași. 10) Act normativ după care este organizat învățămîntul din țara noastră (pl.). A plana. 11) Învățătorul lui Nicolae Moromete din cunoscutul fragment „Premiul întîi" de Marin Preda.

DICȚIONAR: BIMBO, IUR, ACA.

ARENA MATEMATICIENILOR

Merele

Se povestește că, într-o zi, cineva a încercat să ia mai multe mere din grădina unui sultan. La ieșire a fost însă întîmpinat de un prim paznic, care l-a lăsat totuși să treacă mai departe, cu condiția să-i cedeze jumătate din merele din coș, plus încă două. Un al doilea paznic, întîlnit apoi, i-a cerut jumătate din merele rămase, plus două. În sfîrșit, un al treilea paznic i-a pretins, de asemenea, jumătate din merele rămase, plus două. Pînă la urmă, „culegătorul" a constatat că mai rămăsese doar cu un singur măr. Cîte mere culesese?

Șah

Argentinianul Ellernan Arnoldo (1893—1969) a fost unul dintre cei mai mari compozitori de probleme din toate timpurile. Iată „nemuritoarea problemelor de mat în două mutări".

Diagrama:
Alb: Rb8, Df1, Ta5, Na8, Cb7, pioni: c7, f5, g3;
Negru: Re4, Db2, Ta4; Ng1, Nh1, pion e3.

Peisaje literare

Printre peisajele plastic zugrăvite în culorile cuvintelor de către mulți clasici ai literaturii noastre se numără și cele citate mai jos. Știți cine sînt „pictorii" lor?

1. „Cînd soarele se pleacă spre apus, cînd murgul serii începe a se destinde treptat peste pustii, farmecul tainic al singurătății crește și mai mult în sufletul călătorului".

2. „Iar din bolta ciuruită de umbra neagră-verde, alcătuită din crengile lor îmbrățișate sus de tot, ca prin o sită deasă, se cerneau în liniștea largă a pădurilor picături de cer albastru".

3. „Cu multă blîndețe, soarele apuse prin rariștea de nouri albi, a zării".

Perspicacitate

Desenul alăturat are forma unei semiluni. Ați putea s-o împărțiți în șase părți — indiferent de mărimea fiecăreia — numai prin două linii drepte?

Pentru găsirea soluției, unui isteț îi ajung maximum două minute.

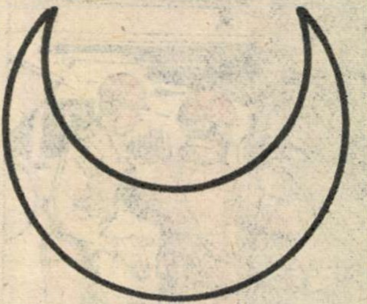

Înlocuind semnele grafice cu cifre puteți efectua operațiile matematice indicate.

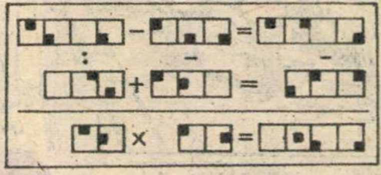

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NR. TRECUT

TURISM MONTAN: 1) Carstic. Ace. 2) Atol. Clin. 3) Nală. Pod. 4) Grind. Clipe. 5) Laa. Arh. Nom. 6) Octet. Emiri. 7) Ilis. 8) Goană. 9) Relict. 10) Ade. Reliefa. 11) Tancuri. Fir.

OPERE, SEMNĂTURI ȘI PSEUDONIME: T. Arghezi, **„Cartea cu jucării,"** Ion Theo; George Bacovia, **„Scîntei galbene"**, George Arin; Panait Istrati, **„Ciulinii Bărăganului"**, Andrei Scutaru.

MONOVERB AVIATIC: Planoare.

ȘAH: 1.Td7!? Negrul nu are altă soluție decît 1... C:d7 2.C:c6. Și iarăși negrul nu are alte mutari decît 2... Cb8 sau Cf6 3 C f6 mat.

CUTEZĂTORII

DRAGI CITITORI!

Completați și decupați din revistă acest cupon (dacă nu vreți să vă stricați pagina, copiați-l pe o filă de mărime potrivită).

Din acest număr mi-a plăcut:
..
Aș dori ca într-un număr viitor să scrieți despre:
..
Numele și prenumele cititorului
..
Adresa: ....
..

Acum expediați cuponul pe adresa redacției.

Părerile voastre vor fi publicate în revistă. Cele mai interesante propuneri vor fi premiate.

TICUȚĂ CEL UITUC

UNDEVA, ÎN PAGINILE REVISTEI, TICUȚA A UITAT APARATUL FOTO. AJUTAȚI-L SĂ-L GĂSEASCĂ!

NICOLAE GRIGORESCU
COPERTA NOASTRĂ

Foto: TUDOR CRISTEA

Primirea cravatei roșii cu tricolor (Școala nr. 5, Brașov).

CUTEZĂTORII 46 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE **OVIDIU ZOTTA**

RESPONSABIL DE NUMĂR **ELENA MĂNESCU;** *PREZENTAREA ARTISTICĂ* **POMPILIU DUMITRESCU;** *PREZENTAREA TEHNICĂ* **VIOREL SĂMPETREAN**

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index: 41836 12 pagini 1,50 lei**

jurnal de bord

Scenariu: **MIRCEA NOVAC**
Desene: **PUIU MANU**

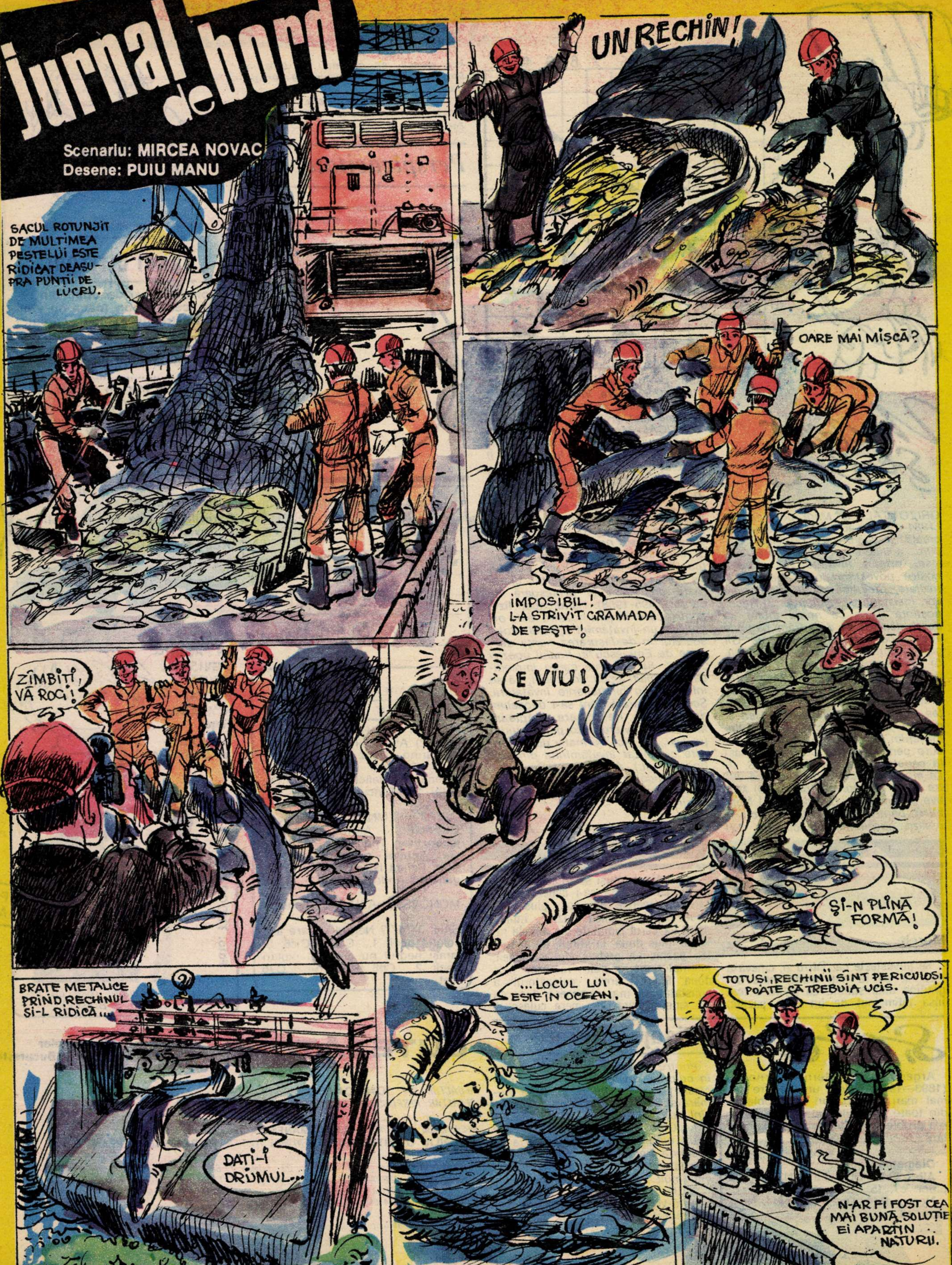
SACUL ROTUNJIT DE MULTIMEA PEȘTELUI ESTE RIDICAT DEASUPRA PUNȚII DE LUCRU.
UN RECHIN!
OARE MAI MIȘCĂ?
IMPOSIBIL! L-A STRIVIT GRĂMADA DE PEȘTE!
ZÎMBIȚI, VĂ ROG!
E VIU!
ȘI-N PLINĂ FORMĂ!
BRAȚE METALICE PRIND RECHINUL ȘI-L RIDICĂ...
DAȚI-I DRUMUL...
...LOCUL LUI ESTE ÎN OCEAN.
TOTUȘI, RECHINII SÎNT PERICULOȘI. POATE CĂ TREBUIA UCIS.
N-AR FI FOST CEA MAI BUNĂ SOLUȚIE. EI APARȚIN NATURII.

(Va urma)

În acest număr:

- Patru răspunsuri la o singură întrebare: „Cum a ajuns clasa voastră cea mai bună din şcoală?“
- „24 de ore printre constructorii metroului“
- Semafor: O întîmplare adevărată
- Enciclopedie „Cutezătorii“

47

JOI, 26 NOIEMBRIE 1987,
ANUL XXI (NR. 1050)

Cutezătorii

EVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

În intîmpinarea Conferinței Naționale a partidului și a celei de-a 40-a aniversări a Republicii, colectivele de oameni ai muncii din întreaga țară, puternic mobilizați de măsurile stabilite în recenta ședință a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., la care tovarășul Nicolae Ceaușescu a dat indicații de o deosebită însemnătate în vederea îndeplinirii în condiții tot mai bune a planului pe 1987, își concentrează eforturile creatoare spre realizarea obiectivelor prioritare ale economiei noastre naționale. Oamenii muncii din industrie, agricultură, cercetare, construcții, din celelalte sectoare economice sînt hotărîți ca, la importantul forum al comuniștilor, ce își va deschide lucrările la 14 decembrie, să se prezinte cu noi și tot mai de seamă contribuții la opera de inflorire continuă, multilaterală a patriei noastre socialiste.

Au un profund ecou în conștiința tuturor cetățenilor patriei, însuflețindu-i la o activitate tot mai rodnică, momentele de înaltă vibrație patriotică prilejuite, la sfîrșitul săptămînii trecute, de inaugurarea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, a ansamblului feroviar și rutier de poduri dunărene din zona Fetești-Cernavodă și a Canalului Poarta Albă-Midia-Năvodari, obiective ce se adaugă cu strălucire ctitoriilor epocii celor mai mari împliniri din istoria țării, epocă pe al cărei frontispiciu este înscris numele celui mai iubit fiu al națiunii, Erou între eroii neamului, marele Erou al Păcii.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat numeroșilor constructori care și-au adus contribuția la realizarea celor două obiective economice calde felicitări, le-a urat succese tot mai mari, multă sănătate și fericire.

În cuvîntarea rostită în fața zecilor de mii de oameni ai muncii care au venit la Năvodari, în intîmpinarea secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că inaugurarea Canalului Poarta Albă-Midia-Năvodari constituie încă o expresie a muncii pline de abnegație a intregului popor, în strînsă unitate, sub conducerea partidului comunist, forța politică conducătoare a întregii națiuni, subliniind trăsăturile revoluționarului de astăzi, ale omului nou, obiectivele pe care trebuie să le realizăm în acest cincinal, în următoarea perioadă pînă în anul 2000, pentru a înfăptui definitiv făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Manifestările cu care au fost înconjurați tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au dat din nou expresie unității de nezdruncinat a poporului în jurul partidului, al secretarului său general, voinței unanime de a înfăptui exemplar planurile și programele de dezvoltare economico-socială a țării, mărețele hotărîri ale celui de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român.

În atmosfera de insuflețitoare dăruire în muncă a întregului popor, Plenara Consiliului Național al Științei și Învățămîntului, desfășurată, săptămîna trecută, sub președinția tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, a analizat activitatea desfășurată în acest an pentru realizarea prevederilor planului în domeniul cercetării științifice și al învățămîntului, precum și obiectivele prevăzute pe anul 1988 și, îndeosebi, măsurile ce se impun pentru înfăptuirea, în cele mai bune condiții, a sarcinilor trasate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, acestor importante domenii de activitate.

În cadrul plenarei s-a dat o înaltă apreciere rolului determinant al secretarului general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru, în fundamentarea, pe baze profund științifice, a planurilor și programelor de dezvoltare economică și socială a țării.

În același timp, s-a dat expresie prețuirii deosebite față de contribuția de mare însemnătate pe care o aduce tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu la transpunerea în viață a politicii partidului și statului, la înflorirea fără precedent a științei, învățămîntului și culturii românești.

Cuvîntarea tovarășei Elena Ceaușescu, rostită la încheierea lucrărilor plenarei, a cuprins orientări de cea mai mare importanță pentru întreaga muncă de cercetare și învățămînt din țara noastră pusă în folosul deplinei afirmări a noii revoluții tehnico-științifice în societatea românească, în viața națiunii noastre socialiste.

Expresie a voinței de pace a poporului român, Plenara Consiliului Național al Științei și Învățămîntului a aprobat Apelul către oamenii de știință de pretutindeni, pentru progres, cooperare, dezarmare și pace în lume.

În telegrama adresată tovarășului Nicolae Ceaușescu de către participanții la plenară este exprimată hotărîrea unanimă a tuturor celor ce își desfășoară activitatea pe tărîmul științei, învățămîntului și culturii de a întîmpina Conferința Națională a partidului și cea de-a 40-a aniversare a proclamării Republicii cu noi și prestigioase realizări, demne de măreața epocă pe care o trăim, de cauza socialismului și comunismului pe pămîntul patriei.

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Mengistu Haile Mariam, secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc din Etiopia, președintele Republicii Populare Democrate Etiopia, a efectuat o vizită oficială de prietenie în Republica Socialistă România, în perioada 16–19 noiembrie, 1987.

Vizita, prin rezultatele sale, se înscrie ca un moment important în dezvoltarea colaborării și cooperării reciproc avantajoase româno-etiopiene.

Patria

Aceasta-i patria: un ţel suprem
Ca un luceafăr ce din noi răsare,
Credinţa că oricînd vom şti şi vrem
Să ţinem fruntea pururi lîngă soare.

Aceasta-i patria: un arc deschis
Peste noianul secolelor multe,
Un chip ce-l dăm tărîmului din vis
Ca fiu al nostru, doar de noi s-asculte.

Aceasta-i patria: izvor de imn
Cîntat cu-nflăcărarea unei ginte
Ce din trecut şi pînă-n comunism
Un liber drum din vrerea ei şi-aprinde.

Aceasta-i patria: un dor lucid,
Tîmpla de vis a omului prin care
Toţi ne simţim o ţară şi-un partid,
O unică fiinţă luptătoare.

ION BRAD

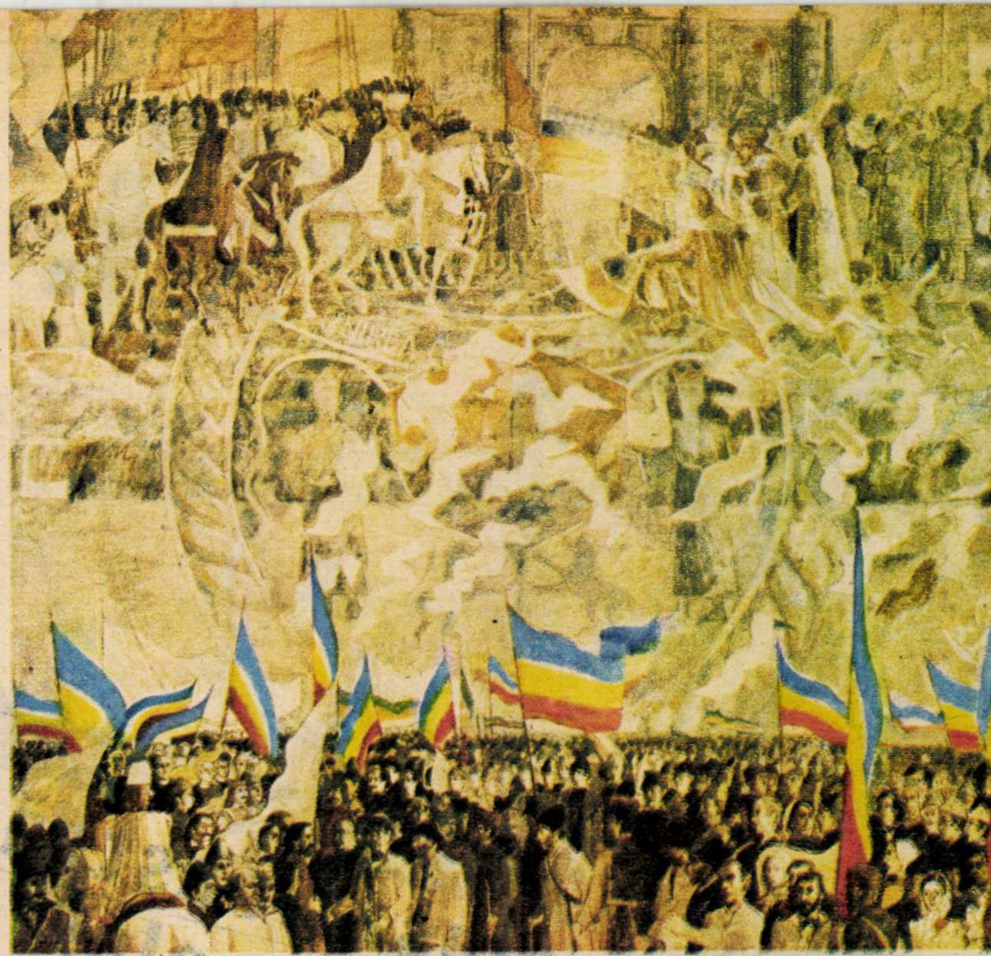

MAREA UNIRE
DE LA 1 DECEMBRIE 1918

1 Decembrie 1987. Adînc vibrează iarăşi în inimi răscolitorul ecou al mulţimilor nesfîrşite adunate cu 69 de ani în urmă pe măreţul cîmp al lui Horea de la Alba Iulia spre a proclama unirea Transilvaniei cu România şi a înscrie, astfel, şi pe hărţile politice ale vremii ceea ce era de mult timp nepieritor gravat în conştiinţe — unitatea naţional statală a tuturor românilor. Aşa cum memorabil sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu: **„Din cele mai vechi timpuri, idealurile unirii, libertăţii şi independenţei au insufleţit permanent poporul român, constituind făclia care a luminat, generaţie după generaţie, drumul spre dreptate, spre progres, spre o viaţă mai bună, liberă şi demnă. Milenara noastră istorie este jalonată de nenumărate bătălii, de jertfe şi sacrificii fără seamăn pentru păstrarea fiinţei naţionale, pentru apărarea drepturilor fundamentale ale poporului“.**

O fericită coincidenţă face ca a 69-a aniversare a făuririi statului naţional unitar român să fie sărbătorită în preajma începerii lucrărilor Conferinţei Naţionale a partidului, înalt forum comunist a cărui întreagă pregătire a reprezentat o expresivă ilustrare a unităţii de voinţă şi acţiune a poporului, a coeziunii moral-politice a naţiunii socialiste române în jurul partidului, al secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Această puternică şi trainică unitate de gîndire, de simţire a tuturor oamenilor muncii din ţara noastră, fără deosebire de naţionalitate, constituie un înalt omagiu adus generaţiilor multe prin a căror luptă şi jertfă s-a înfăptuit Marea Unire de la 1 Decembrie 1918, înaintaşilor care prin abnegaţie şi eroism au făcut atunci să izbîndească încă o dată dreptatea istoriei.

A fost, într-adevăr, dreaptă şi profund legitimă unirea înfăptuită în acel însufleţit şi fierbinte început de decembrie 1918. Pentru că prin hotărîrea adoptată în unanimitate de participanţii la măreaţa Adunare Naţională de la Alba Iulia s-a şters de pe harta politică a Europei un hotar nefiresc, anacronic, un hotar care îi despărţea pe fraţi de fraţi, care brăzda adînc şi nedrept fiinţa neamului românesc. Căci hotarul înălţat pe Carpaţi de vitregiile vremurilor, de poftele de cucerire şi dominaţie ale unor imperii hrăpăreţe despărţise pe fiii aceluiaşi popor, care se ştia trăitor aici, în vatra dacică, din adîncuri de vreme, care îşi păstrase limba, datinile, portul, care îşi apărase cu neîntrecut curaj pămîntul străbun şi fiinţa de neam.

Era dreaptă şi legitimă unirea înfăptuită la Alba Iulia, la 1 Decembrie 1918, întrucît ea era rezultatul voinţei milioanelor de români, ferm hotărîţi să realizeze mult doritul ideal naţional. În toamna fără egal a anului 1918, milioane de muncitori, ţărani, intelectuali, meseriaşi, funcţionari şi soldaţi se ridicaseră ca un singur om la luptă, însufleţiţi de aceeaşi nestrămutată voinţă de a făuri statul naţional unitar român. Datorită acţiunii lor hotărîte şi neînfricate, pe pămîntul Transilvaniei fuseseră răsturnate, în octombrie-noiembrie 1918, vechile rînduieli habsburgice, autorităţile dualiste fiind înlocuite cu altele noi, reprezentante ale voinţei obşteşti. Milioane de muncitori, ţărani şi intelectuali se rostiseră, în însufleţite şi larg cuprinzătoare adunări populare, alegîndu-şi deputaţii pentru Marea Adunare Naţională de la Alba Iulia, încredinţîndu-le mandatul unic de a vota numai şi numai pentru unirea Transilvaniei cu România. Votul unanim al celor 1 228 de delegaţi la Marea Adunare Naţională de la Alba Iulia, însufleţita aprobare a celor peste 100 000 de oameni veniţi acolo de pe întregul cuprins al Transilvaniei arătau limpede că hotărîrea de la Alba Iulia era hotărîrea fermă, nestrămutată a întregului popor, purta girul voinţei sale liber exprimate.

Aidoma altor acte fundamentale ale istoriei naţionale, Marea Unire a reprezentat nu numai încununarea unui îndelungat proces, ci a fost şi un moment deschizător de nou făgaş în existenţa poporului român. Cu forţe unite, sub conducerea partidului comunist, făurit în mai 1921, naţiunea română a reuşit să asigure înlăturarea orînduirii întemeiate pe asuprire şi exploatare, să edifice pe pămîntul scump al patriei o societate a dreptăţii şi libertăţii sociale, a demnităţii poporului. Pe acest drum, Congresul al IX-lea al partidului a constituit o adevărată piatră de hotar. Sub impulsul gîndirii şi activităţii tovarăşului Nicolae Ceauşescu, poporul român, urmîndu-l cu adîncă încredere pe încercatul conducător, a sporit necontenit forţa economiei naţionale, a edificat un larg sistem democratic, a sporit necontenit prestigiul internaţional al patriei socialiste. Prin toate acestea s-a întărit necontenit unitatea naţiunii socialiste româneşti, coeziunea şi osmoza sufletească a tuturor cetăţenilor ţării. Iar aceasta reprezintă o uriaşă forţă de progres, chezăşia sigură a înfăptuirii istoricelor hotărîri ale celui de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, a marilor obiective ce vor fi stabilite de Conferinţa Naţională a partidului, spre binele şi măreţia patriei socialiste.

Să învățăm cu toții
cît mai bine, să fim harnici,
activi și plini de inițiativă,
astfel încît clasa noastră să dețină
un loc fruntaș pe școală.

PATRU RĂSPUNSURI LA O SINGURĂ ÎNTREBARE:

„Cum a ajuns clasa noastră cea mai bună din școală?“

În primele zile de iarnă, cînd zăpada își făcea „debutul“ pe străzile din **Tîrgu Mureș**, străbăteam nerăbdători unul din cartierele noi ale municipiului. Clădirea pe care o căutam, cu înfățișarea luminoasă a școlilor tinere, ne-a îmbiat să-i trecem pragul. Ne aflăm la **Școala nr. 7**, unde învață 1 083 de copii. Am rostit întrebarea noastră (inserată în titlu) și, din prima clipă, clasa a VI-a A a întrunit toate aprecierile maxime. Îndemnați de frumoasa considerație, ne-am oprit printre noii noștri prieteni de la a VI-a, să aflăm propriile lor răspunsuri, cum au ajuns să se bucure de-un prestigiu binemeritat în școală.

Primul răspuns: Ne-am străduit ca niciunul dintre noi să nu rămînă în urmă

Sigur, Sebi, respectiv Sebastian Niezgoda, făcea parte din marea majoritate a elevilor buni din clasă. Grăitor este însă faptul că în această clasă, elevul bun nu este „mitizat“, ci privit realist. Nu numai un elev slab poate avea nevoie de ajutor, ci, la un moment dat, și cel bun. Sebi, spre exemplu, era înscris la concursul de matematică, concurs care se apropia cu pași repezi. Tocmai în zilele premergătoare acestui concurs se îmbolnăvise de bronșită. Colegii s-au gîndit la el. S-au înțeles ca Doru Dumitrescu și Toth Katalin să-l viziteze. Cît de fericit s-a simțit Sebi, cu cîtă încîntare i-a întîmpinat! Răsplata a fost pe potrivă. Ei înșiși au luat la concurs note de 9,50, iar Sebi, peste 8. S-au îmbrățișat victorioși.

Al doilea răspuns: Fiecare trebuie să aibă simțul răspunderii

Într-o zi Lori, după ora de atelier, se apucă să joace „mingea la perete“. Fapt previzibil: sparge un geam. Fapt nu tot așa de previzibil: nu-și mărturisește acasă isprava. Alt fapt regretabil: își ascunde carnetul de note, se-nțelege de ce, din pricina notelor mici. Părinții săi nu știau nimic despre asemenea lucruri. Pînă cînd Avrămel, respectiv Avram Vas, hotărăște să-l conducă acasă, așa cum s-au înțeles cu toții, inclusiv cu... Lori! Și el își dăduse seama acum că prea-i-dusese cu vorba. Acasă, Avrămel vorbește cu bunicul lui Lori. Nepotul, firește, este de față, spășit. În ciuda mustrărilor ce-au urmat, Lori s-a simțit, în sfîrșit, cu conștiința eliberată. Și-a dat seama că trebuie să aibă curajul răspunderii pentru propriile fapte și să caute cît mai repede să se îndrepte. În prezent, se străduiește să se apropie de media 7.

Al treilea răspuns: Pe toți ne unește prietenia

În clasa a venit un coleg nou: Cosmin Oroian. Era din prima zi emoționat și puțin stingherit. A fost însă primit cu multă căldură. Ba încă, un băiat cu care se cunoștea ca vecin de bloc, Costin Macarie, a făcut un gest frumos: i-a prezentat pe rînd pe toți colegii din clasă. Cosmin a fost impresionat. S-a simțit, totodată, foarte obligat și la învățătură „să se țină bine de carte“. El învăța destul de bine și la cealaltă școală, dar, devenind membrul unui detașament fruntaș, era și mai pătruns de îndatorirea principală, cînd s-a văzut între noii săi colegi, atît de prietenoși, dar și exigenți.

Al patrulea răspuns: Hărnicia, inițiativa, talentul — mereu în acțiune

Cei 33 (căci atîția sînt în clasă) și-au îndeplinit demult angajamentul de muncă patriotică și, recent, au avut inițiativa să-l depășească. Ofensiva pe „frontul recuperării“ s-a soldat nu demult cu saci enormi plini cu hîrtie și alții cu castane. De la bun început, cantitățile colectate de ei s-au dovedit spectaculoase. Numai Doru singur a colectat 600 kg de fier vechi, Corina Pop — 120 kg de hîrtie etc. Performanțele nu se opresc la acest domeniu. Adina Victor a obținut, pentru desenele realizate de ea, un premiu pe județ. Florina Munteanu a participat la concursul național de gimnastică. Clasa lor înființează permanent echipe artistice, acum pregătesc un interesant montaj literar-muzical. Sînt și pasionați excursioniști, activi membri ai cercurilor de profil și prezenți la toate activitățile pionierești din școală. Comandanta unității, Codruța Bucur, le-a spus deunăzi: „Dacă mergeți așa înainte, detașamentul vostru poate deveni cel mai bun din școală!“ Sîntem convinși că au toate șansele. Le dorim succes!

MARGARETA MICU
Foto: Cercul-foto, C.P.Ș.P, Tîrgu Mureș

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

● Membrii Cercului de teatru de la C.P.Ș.P., **Tirgu Jiu,** au pregătit sugestive montaje muzical-literare pe care le-au prezentat în spectacolul purtînd genericul „În cîntec și vers slăvim partidul" ● **Întimpinării Conferinţei Naţionale a partidului,** pionierii pictori de la Școala nr. 13 din **Sibiu** i-au dedicat recenta lor expoziţie de artă plastică intitulată „Ţara în prag de sărbătoare" ● **La Întreprinderea minieră Vulcan,** elevii clasei a II-a B, de la Școala nr. 4 din oraș, au fost primiţi în rîndurile membrilor Organizaţiei Pionierilor de către colegii lor din clasa a IV-a B. După ce au vizitat împreună mina unde lucrează mulţi dintre părinţii lor, micii oaspeţi au ţinut ca minerul fruntaș Gheorghe Păduraru să devină pionier de onoare al unităţii ● **Cine este campioana republicană** a concursului de radiogoniometrie? — ne întreabă mai mulţi dintre cititorii rubricii noastre. Pionierul fotoreporter Tiberiu Negulescu de la C.P.Ș.P., **Ploiești,** ne răspunde prin această imagine care o prezintă pe Monica Georgiana Constantinescu, elevă în clasa a VII-a la Școala nr. 12 din municipiu ● **Membrii cercului de modelism** de la Școala nr. 4, **Brașov,** concurează nu numai în ingeniozitate, dar și în măiestria și fineţea execuţiei lucrărilor pe care le realizează. Iată, de pildă, această mini-navă fluvială construită (la scara 1/25) de pionierii Dan Lefter și Vicenţiu Cioc ● **Au devenit o tradiţie** pentru pionierii buzoieni vizitele în marile întreprinderi ale înfloritorului lor oraș, dialogurile cu muncitorii fruntași sub genericul „De la comuniști învăţăm cutezanţa revoluţionară". Între acestea s-a înscris vizita la binecunoscuta Întreprindere de sticlă „Perla" — **Buzău.**

MERIT PIONIERESC

„Tot înainte"

La Poiana Stampei, ca în toate așezările din zona Dornelor, pădurea face parte din viaţa oamenilor. Din pridvorul casei, de la ferestrele școlii, de pe șoseaua ce străbate comuna, ea îi întîmpină, falnică, în fiecare anotimp.

Copiii o iubesc și o îngrijesc cu pasiune. În fiecare an, pionierii Școlii Poiana Stampei participă, alături de silvicultori ,la numeroase lucrări de întreţinere. Cînd se apropie sezonul plantărilor, întreaga suflare a școlii intră în febra pregătirilor. Sutele de copii își pun la îndemînă uneltele pentru a participa iarăși la îmbogăţirea patrimoniului silvic al meleagurilor natale. Și de fiecare dată, miile de puieţi sînt orînduiţi de ei în solul dinainte pregătit. Prin hărnicia lor acolo va crește o nouă pădure. E încă un semn că la Paiana Stampei copiii se gîndesc la viitor.

Din Ordinul de acţiune al unităţii, pentru actuala ediţie a acţiunii **„Tot înainte"** am aflat că, în primăvară, la Podul Greblei și Roșia, pădurile își vor mări suprafaţa cu cîte un hectar, prin hărnicia pionierilor. Mii și mii de brazi și molizi, de maiestuoase larice și mesteceni vor crește spre înalt ca semn al dragostei pionierilor pentru tinereţea veșnică a pădurii.

● Patrie română-ţară de eroi ●

Acţiunea-concurs „Patrie română-ţară de eroi", ediţia 1987-1988

Duminică, 22 noiembrie, în unităţile din întreaga ţară pionierii au luat startul într-o nouă ediţie a tradiţionalei acţiuni-concurs „Patrie română - ţară de eroi".

Acţiunea are ca scop dezvoltarea dragostei și devotamentului pionierilor și școlarilor faţă de patrie, partid și popor, a mîndriei faţă de tradiţiile glorioase de luptă și muncă ale poporului, ale clasei muncitoare, faţă de marile realizări obţinute de oamenii muncii, sub conducerea partidului, în măreaţa operă de edificare a socialismului în patria noastră.

Pe parcursul acţiunii-concurs „Patrie română - ţară de eroi", pionierii și școlarii din detașamentele și unităţile tuturor școlilor vor participa la un ansamblu de activităţi dedicate cunoașterii istoriei locale, cunoașterii mărturiilor materiale ale istoriei naţionale, legate de continuitatea neîntreruptă a poporului român pe aceste meleaguri, aflate în muzeele locale, judeţene, naţionale. În fiecare unitate de pionieri, cercurile de istorie, arheologie, muzeografie și numismatică au pornit din nou la lucru. Realizarea unor muzee școlare, colecţii istorice și colţuri documentare, ca și îmbogăţirea celor existente, cunoașterea și preluarea spre întreţinere și îngrijire a monumentelor istorice și arhitectonice de pe raza localităţilor, organizarea unor ample spectacole-evocare cu conţinut patriotic revoluţionar, stimularea creaţiei artistice a pionierilor și școlarilor, prin care aceștia își manifestă dragostea și devotamentul faţă de patrie, partid și popor sînt alte cîteva obiective importante ale acţiunii.

Reamintim tuturor participanţilor că acţiunea „Patrie română - ţară de eroi" se desfășoară în trei etape:

- Etapa de masă - în perioada noiembrie 1987 - mai 1988;
- Etapa judeţeană în luna iunie, cu fază pe zone și judeţeană.
- Etapa republicană se va desfășura în vacanţa de vară în cadrul unei tabere de 12 zile.

Tuturor participanţilor la noua ediţie a acţiunii-concurs „Patrie română - ţară de eroi" le urăm succes în acţiunile dedicate cunoașterii și aprofundării istoriei localităţii în care trăiesc, a istoriei noastre naţionale. Așteptăm la redacţie reportaje, știri și fotografii care să vorbească despre activităţile desfășurate în unităţi și detașamente, despre descoperirile efectuate. Le vom găzdui bucuroși în paginile revistei noastre.

24 DE ORE
CONST
METR

De la comuniști învățăm cutezanța revoluționară

Pentru bucureșteni, ca și pentru cei care vin cu diverse treburi în Capitală, litera M (mare, de tipar) a căpătat în ultimii ani o semnificație deosebită. Întîlnită din ce în ce mai des pe marile artere ale orașului — înscrisă fie pe panouri de tablă care izolează de forfota din preajmă unele spații, fie pe firmamentul a numeroase intrări subterane spre care duc scări fixe și rulante —, ea se traduce în două cuvinte ce definesc una dintre marile ctitorii socialiste: Metroul București.

• •

— Atenție, se-nchid ușile! Urmează stația...

Ne aflăm într-unul dintre elegantele trenuri ale metroului bucureștean. Ne-am urcat în el în stația „Industriilor". Adică la marginea de vest a orașului. Conductorul își încheie la difuzorul stației de amplificare anunțul, rostind cu o voce plăcută, bine timbrată, și pornim la drum. Trenul își ia repede avînt și-acum gonește pe sub pămînt. La geamuri, prin fața noastră, fulgeră înapoi, în viteză amețitoare, becurile din pereții de beton ai tunelurilor subterane. Stațiile, adevărate opere de arhitectură modernă, se succed la intervale scurte. În doar cîteva minute am și ajuns în „Piața Unirii", în centrul Bucureștiului. Iar după alte cîteva sîntem la Uzinele „Republica", tocmai la marginea de est a acestuia. Așadar, într-un timp record, am străbătut orașul dintr-o parte în cealaltă. Mergînd cu metroul pe Magistrala I a acestuia, am parcurs aproape 27 de kilometri, călătorind pe sub străzi, pe sub clădiri, pe sub rețelele electrice, de gaze și de canalizare ale marii aglomerări urbane care este Capitala. Și tot așa, pe sub pămînt, la fel de repede și de comod, putem călători și ajunge acum — de cînd s-a dat în folosință și Magistrala a II-a, în lungime de aproape 19 kilometri —, de la „Pipera" la „Întreprinderea de mașini grele București" sau invers, de data aceasta străbătînd Capitala de la un capăt la celălalt pe axul nord-sud al acesteia.

Călătorim, „zburăm" pe sub pămînt. Și deseori, stînd comod în vagonul de metrou ce ne poartă prin tunelurile subterane, ne gîndim, cu admirație și recunoștință, la cei care au deschis pentru noi, prin subsolul Capitalei, aceste drumuri noi. De fapt, cine sînt ei? Și cum de-au reușit să realizeze asemenea performanțe despre care, chiar și fără să fii specialist în domeniul respectiv, poți să-ți dai seama că sînt dintre cele mai înalte? Să încercăm să-i cunoaștem mai îndeaproape.

Abatajul de sub... stradă

Pe Bulevardul „Ilie Pintilie" se circulă normal. Tramvaiele, autobuzele, autoturismele, camioanele trec nestingherite într-o parte și-n cealaltă. Ca și pietonii. Ei știu însă că sub tălpile lor, mai precis sub pavajul străzii peste care trec, se află un mare șantier; că la 15, la 20 și chiar la mai mulți metri adîncime lucrează de zor, ziua și noaptea (în trei schimburi), cîteva sute de oameni.

— Mineri în... București?

— Da, chiar așa! Dacă vreți să-i cunoașteți, să-i vedeți la lucru, veniți cu noi!

Urmăm, ascultători, sfatul gazdei și, după ce ne schimbăm pantofii cu cizme de cauciuc, iar pe cap ne punem căștile de protecție, ieșim din baraca în care inginerul Titus Vlădoiu, șeful Sectorului de lucrări miniere nr. 2 din cadrul Întreprinderii „Metroul" București, își are instalat biroul. Împrejurul nostru, într-un spațiu relativ mic, înconjurat cu panouri marcate vizibil cu litera M, forfotesc mașini și utilaje de tot felul și oameni în salopete. Ne strecurăm prin aglomerația aceasta, îndreptîndu-ne spre locul în care două macarale necontenit ridică vagoane pline cu pămînt sau coboară prefabricate din beton de forme ciudate, plase de fier-beton și alte materiale. Sîntem — după cum ni se spune —, la „gura puțului". Deci întocmai ca la mină. Numai că, în loc de lift, coborîm pe niște scări metalice. O scară, încă una, și încă una. Și iată-ne în subteran, la vreo 30 de metri adîncime.

În fața noastră se-ntinde, pe zeci de metri, un tunel betonat. Întocmai ca acelea pe care le vedem cînd metroul își încetinește viteza înainte de intrarea în stații. Numai că-n loc de șinele de metrou, prin mijlocul tunelului se zăresc, ieșind ici-colo din apa care curge continuu dintr-o parte în cealaltă, două linii înguste pe care o locomotivă de mină duce și aduce continuu vagoane încărcate sau goale de la frontul de lucru spre puț și invers. Departe, în fața noastră, acolo unde tunelul se sfîrșește ne atrage atenția o instalație uriașă și complicată, în jurul căreia vreo treizeci de oameni lucrează concentrați. E „scutul" sau „cîrtița", cum îi mai spun minerii, utilaj de mare randament, de concepție și construcție românească, pe care constructorii metroului îl folosesc de la începutul lucrărilor cu rezultate dintre cele mai bune.

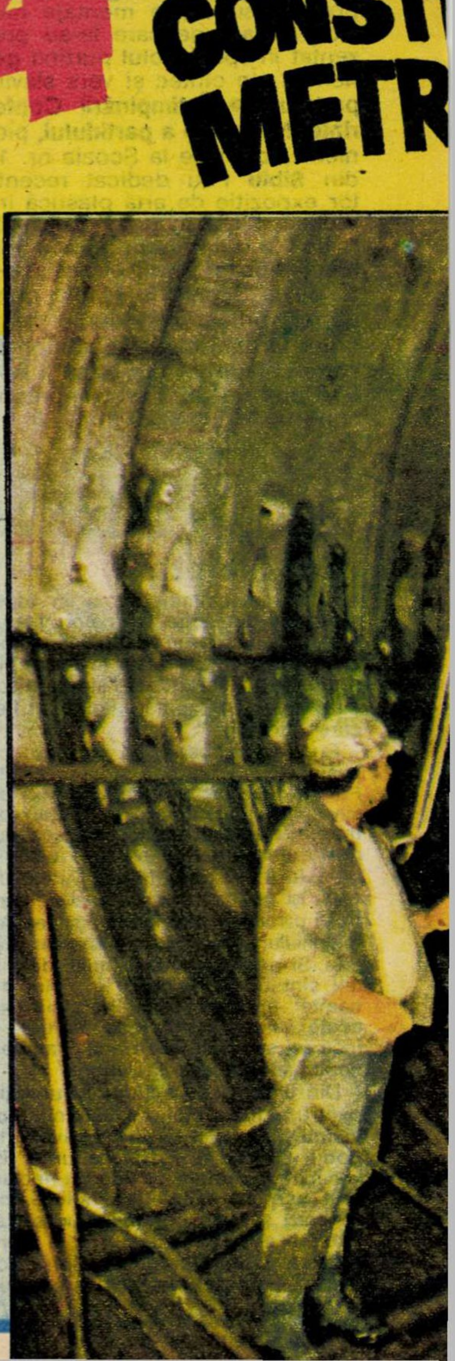

Oameni pentru care imposibilul nu există

Frontul de lucru. Peretele acestuia e atacat cu vigoare de picamerele minerilor. Scutul, dirijat în plan orizontal și vertical de cele 32 de pompe hidraulice, înaintează încet, dar sigur pe coordonatele pe care mecanicul ce-l conduce le primește perma-

PRINTRE
RUCTORII
OULUI

nent de la topometristul care-l ține tot timpul sub observație, privindu-l prin aparatură specială. Pe banda rulantă, pămîntul excavat curge necontenit în vagoane. Din cînd în cînd intră în funcțiune și macaraua acestei complexe instalații. Cu ea minerii ridică de pe vagoane cîte un „bolțar" — bucățile acelea de beton armat, sub formă de arc de cerc, din care sînt constituiți pereții tunelurilor de metrou — pe care, cînd se creează spațiu suficient prin înaintarea scutului, îl și montează la locul lui, prinzîndu-l cu prezoane (un fel de șuruburi mari și groase) de cel dinainte.

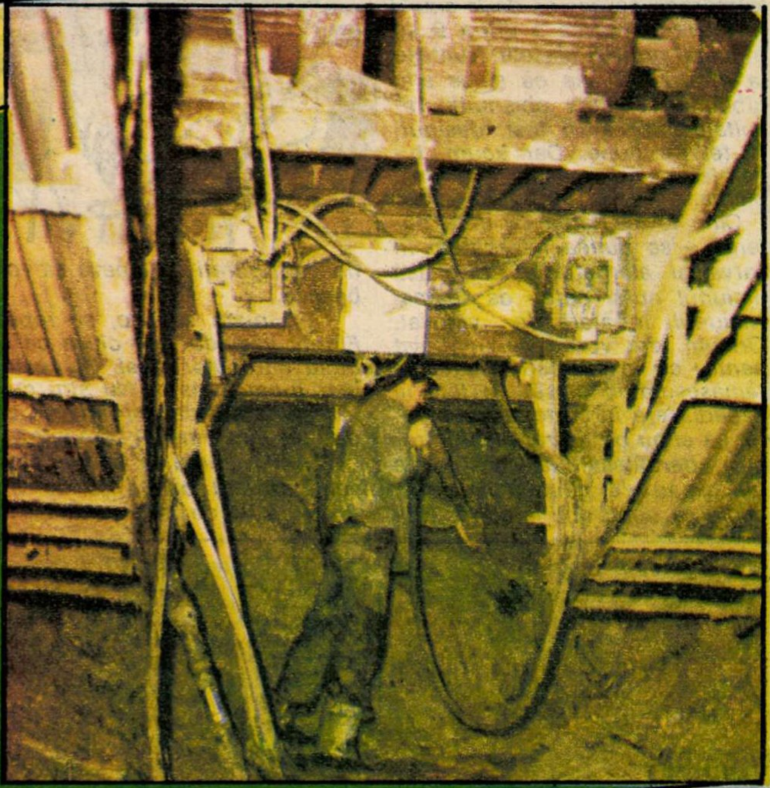

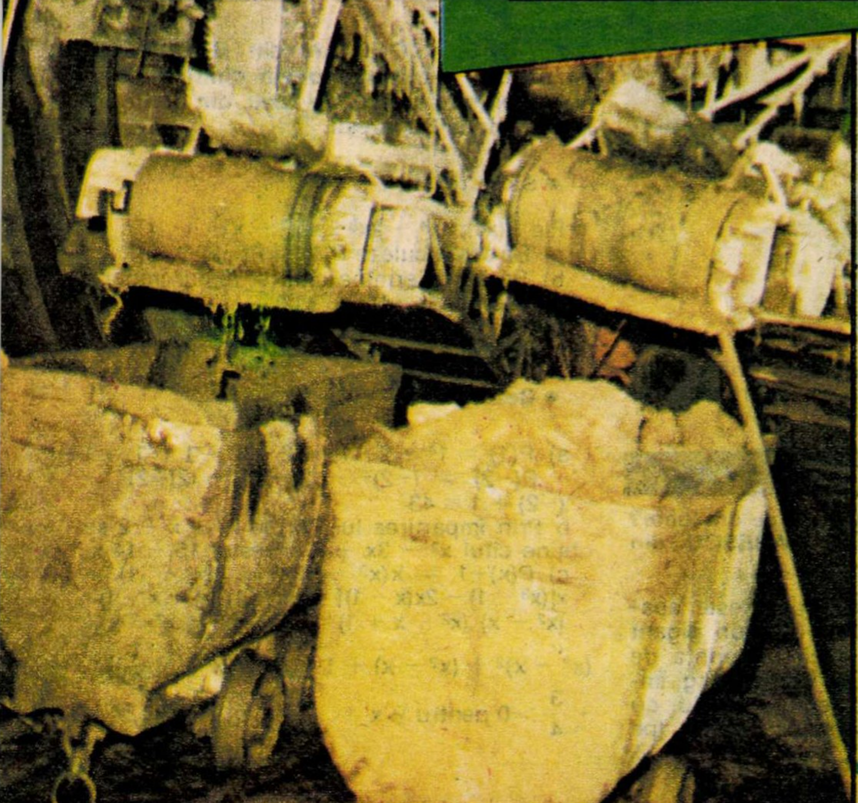

Muncă grea, ca-n orice mină: la lumina becurilor, în umezeală și-n răcoare. Dar minerii din echipa lui Constantin Zotica sînt obișnuiți cu ea și aici — pe șantierul acesta, unde pămîntul e nisipos și doar cu apa freatică, abundentă mai au de furcă —, nu li se pare deosebită față de alte situații mult mai dificile. Cum a fost, de pildă, aceea ivită la traversarea pe dedesubt a Dîmboviței, în sectorul de tunele dintre stațiile „Tineretului" și „Piața Unirii" 2. Ce dificultăți tehnice au avut acolo de rezolvat! Au fost obligați, pînă la urmă, să „sifoneze" Dîmbovița, să oblige, adică, toată apa rîului să curgă prin trei conducte mari, de 1 800 de milimetri fiecare, pentru a putea scăpa de ea. Și pe deplin tot n-au scăpat. Se infiltra peste tot, creîndu-le fel de fel de probleme. Le-au găsit însă soluții potrivite la toate și, iată, acum trenurile de metrou „zboară" și pe sectorul acesta.

Nici nu s-ar fi putut altfel. Stînd de vorbă cu ei, ascultîndu-le numeroasele aventuri pe care le-au trăit în diversele sectoare ale celor două magistrale la care au lucrat cu toții, te convingi repede că pentru ei, cînd e vorba de metrou, cuvîntul „imposibil" nu există. Cum ar exista pentru șeful de echipă — un moldovean înalt, voinic și calm, care are „în spate", cum îi place să zică, peste 30 de ani de minerit, un om care mai bine de un deceniu a scos cărbune la Comănești? Și nici pentru Marin Costache, Valentin Rotaru, Ovidiu Popescu sau Pal Bela și toți ceilalți din echipa lui Constantin Zotica, și ei mineri cu experiență, veniți aici de prin diverse locuri din țară, dornici și hotărîți să realizeze, frumos și bine, această mare ctitorie. Iată-l, de pildă, pe Bela. E din Rodna, județul Bistrița, și a lucrat acolo ca mecanic de locomotivă de mină vreo 10 ani. Și-aici tot pe locomotivă lucrează. E ceva mai greu la metrou, că-i apă multă și uneori nici nu mai vezi șinele, ba se-ntîmplă ca acestea să alunece pe clisă și să... fugă de sub roți, că terasamentul e provizoriu aici, dar..., „ne descurcăm de fiecare dată", ne asigură el.

Așa sînt cu toții: simpli, modești, dar harnici și dîrji, și tari ca stîncile. Ca să vă convingeți, n-aveți decît să vă uitați la tunelele de metrou pe care le-au croit pe sub pămînt, n-aveți decît să vă gîndiți că-n zece ani, doar, lungimea acestora a ajuns la aproape 46 de kilometri și ca au fost sectoare pe care ei au înaintat cu 5—6 metri în 24 de ore, una dintre cele mai mari viteze din lume. Nu-i așa că numai niște oameni ca ei puteau să realizeze asemenea înalte performanțe?

•

În 1989, peste un an și ceva deci, Magistrala a III-a a metroului va fi dată complet în folosință. Peste puțin timp vom putea călători cu metroul și pe cel de-al treilea traseu, între Gara de Nord — Obor și Dristor, cu legături la celelalte două magistrale. Pentru realizarea acestui important obiectiv edilitar, care va face Capitala noastră și mai frumoasă, și mai modernă, care va contribui substanțial la îmbunătățirea transportului în comun în București și la ridicarea nivelului de viață și de civilizație al locuitorilor acestuia, lucrează zi și noapte, cu dîrzenie și curaj, cu convingerea că vor învinge toate dificultățile de natură tehnică întîlnite în calea lor, sute, mii de oameni. Sînt constructorii metroului, oameni pentru care avem toată admirația și prețuirea.

CONSTANTIN DIACONU
Foto: TUDOR CRISTEA

SEMAFOR

TABLA BUCLUCAȘĂ

- o întîmplare adevărată -

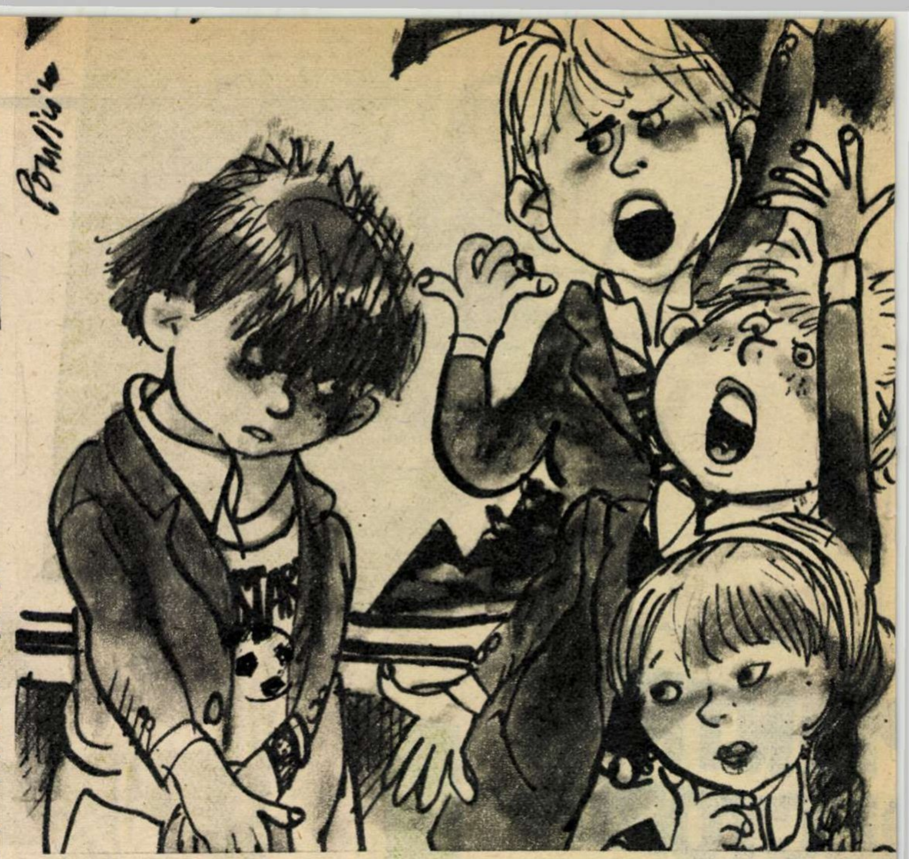

Un zgomot asurzitor acoperă larma din clasă. Ca într-un „stop cadru" rămîn cu toții țintuiți locului. Doar privirile li se îndreaptă spre tablă. Nu le vine să-și creadă ochilor: aceasta nu se mai află, ca de obicei, așezată de-a lungul peretelui, de la un capăt la celălalt, ci, spartă în bucăți, pe podea! Neîncrezători în ceea ce li se înfățișează, unii se apropie cu teamă parcă, studiind cioburile. „Nu se poate!", par ei să spună. Erau atît de mîndri de tabla lor din fibră de sticlă! De cînd le fusese instalată în clasă se întreceau, care mai de care, s-o șteargă, s-o lustruiască, s-o împodobească, de jur împrejur, cu mici floricele desenate cu creta colorată. Parcă și la exerciții sau la fel de fel de scheme mîna le mergea pe ea „ca de la sine".

Adevărul era că a VIII-a B se număra printre clasele fruntașe la învățătură, așa că și pe altă tablă, de calitate obișnuită, rezultatele lor ar fi fost, desigur, la fel de bune. Dar acum, bineînțeles, nu aceasta era problema.

Cine lovise tabla cu atîta putere? - se punea întrebarea. În zarva și alergăturile din clasă niciunul nu-și putea da seama. Niciunul, în afară de... vinovat. Oricum, era vorba de un băiat pentru că în recreație numai ei rămăseseră în clasă. Pe fete le expediaseră în curte sub pretextul că ei au organizat niște întreceri „bărbătești" la care fetele nu aveau ce căuta. În sfîrșit, acum se uitau unii la alții așteptînd înfrigurați ca cineva să vorbească.

- Eu n-am spart-o, se repezi Florin, văzîndu-i pe cîțiva că se uitau întrebător la el. Pe cuvînt, nici n-am atins-o. Nu știu cum am ajuns atît de aproape de ea, dar nu sînt vinovat, credeți-mă.

Cu cît încerca să fie mai elocvent, cu atît băieții se convingeau că, și de data aceasta, tot el făcuse năzdrăvănia. Pentru că rar se întîmpla ceva neplăcut în clasă în care să nu fie amestecat și Florin. Așa că nici chiar lacrimile lui nu i-au mai impresionat pe băieții aflați de față. Pînă cînd au venit fetele, pînă a fost anunțată tovarășa dirigintă, lucrurile păreau a fi definitiv lămurite: Florin era vinovat!

Încă de a doua zi, o nouă ta-

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

Monoschiul — sport al curajului

■ **Îmi puteți spune dacă există competiții de monoschi? — ne întreabă IONEL ISTRATE din GALAȚI.**

De cîțiva ani se organizează competiții oficiale și la acest sport, inclusiv campionate mondiale. Cîștigătorul ediției din iarna 1985—1986 a campionatelor mondiale de monoschi a fost sportivul francez Bruno Gouvy.

Monoschiul este un sport care cere din partea celor ce-l practică mult curaj și multă îndemînare, calități ce se pot cultiva numai prin antrenamente intense și continue. Bruno Gouvy a înțeles acest lucru. El se antrenează și iarna, și vara, în condiții a căror dificultate este special căutată. În vara anului trecut, de pildă, el a hotărît să coboare cu monoschiul de pe ghețarul Eiger, cel mai mare din Alpi. După două săptămîni de antrenamente susținute pe un ghețar mult mai mic, un elicopter l-a urcat pe Bruno pe vîrful Eigerului. De aici el s-a lansat în coborîre pe o pantă atît de abruptă (cu o înclinație de pînă la 55°), încît a atins incredibila viteză de aproape 200 kilometri pe oră. Cu toate acestea, datorită curajului și calmului de care a dat dovadă, datorită pregătirii îndelungate, el a ajuns cu bine la „Sosire".

În fotografia alăturată îl puteți vedea pe Bruno Gouvy antrenîndu-se în vederea viitoarelor competiții de monoschi prin practicarea surfingului pe zăpadă, sport al cărui inventator este... chiar el !

Anaconda

■ **Care este cel mai mare șarpe din lume? — ne întreabă ALINA ROTĂRESCU din IAȘI.**

Cel mai mare șarpe din lume este anaconda (Eunectes Murinus). Este un gigant lung de 10—12 m, cu o circumferință de 60—70 cm și o greutate de 120—130 kg, îmbrăcat într-un veșmînt cafeniu-măsliniu, cu pete negre. După ce își sufocă prada (pe care o așteaptă cu răbdare cățărat în copaci), o tîrăște în apă, unde o înghite. Se hrănește cu mamifere tropicale mici și mijlocii, pești, păsări de apă.

Pentru cititorii din clasa a VIII-a

■ **VIOREL LIGHEZAN din BUCUREȘTI ne solicită rezolvarea uneia dintre problemele pentru treapta I de liceu, din acest an, în municipiul București.**

● **Să se rezolve:**

Fie $P(x) = x^4 - 2x^3 + 2x^2 - x + 1$

a) Să se calculeze $P(1)$ și $P(-2)$

b) Să se determine cîtul și restul împărțirii lui $P(x)$ la $(x - 1)(x + 2)$

c) Să se descompună în factori $P(x) - 1$ și să se arate că pentru $\forall x$, $P(x) > 0$

● **Rezolvare:**

a) $P(1) = 1^4 - 2 \cdot 1^3 + 2 \cdot 1^2 - 1 + 1 = 1$

$P(-2) = (-2)^4 - 2(-2)^3 + 2(-2)^2 - (-2) + 1 = 43$

b Prin împărțirea lui $P(x)$ la $x^2 + x - 2$ se obține cîtul $x^2 - 3x + 7$ și restul $15 - 14x$.

c) $P(x)-1 = x(x^3 - 2x^2 + 2x - 1) = x[(x^3 - 1) - 2x(x - 1)] = x(x - 1)(x^2 - x + 1) = (x^2 - x)(x^2 - x + 1) = (x^2 - x)^2 + x^2 - x = (x^2 - x)^2 + (x^2 - x) + 1 = (x^2 - x + \frac{1}{2})^2 + \frac{3}{4} > 0$ pentru $\forall x$

blă, adusă din magazia școlii, și-a luat locul pe peretele din fața clasei. Nu, nu era nici pe departe ca aceea de pînă acum, important era însă faptul că aveau pe ce scrie... Nostalgia pierderii celei vechi se menținuse însă zile în șir, adesea priviri de reproș îndreptîndu-se spre Florin, care devenise tot mai tăcut, tot mai neprietenos.

O zi frumoasă cu soare i-a îndemnat să mai zăbovească, după ore, în curtea școlii (Școala nr. 2, Sighetu Marmației). Cu toții erau veseli, relaxați. Avuseseră o lucrare de control care-i găsise bine pregătiți, astfel că niciunul nu se aștepta la o notă mai mică de 7. Nelu era în mare vervă amintindu-și de o excursie în munți cînd escaladase un vîrf înalt pentru a fotografia o floare rară (lucrarea de control fusese dată la științele naturii). Sorin, Viorel, apoi și Daniela interveniră povestind alte întîmplări ai căror eroi ziceau că fuseseră. Toată lumea era dispusă să creadă orice, așa că unii – se simțea de la o poștă –, începură să cam exagereze. Se făcea însă haz și lucrul acesta le plăcea mult.

Raul, care-i ascultase pe toți, își amintește de ceva, se luminează la față, zîmbește, și-i face semn Monicăi (comandanta detașamentului și cea mai bună prietenă a lui) să se îndepărteze puțin de grup.

– Ce s-a întîmplat? îl întrebă mirată Monica.

– Hai sa-ți spun una bună de tot, să mori de rîs, nu alta. Dar... știi să păstrezi un secret?!

– Bineînțeles, răspunse fata, fără să aibă habar de ce va urma.

– Ei bine, află că eu am spart tabla! Așa-i că nimănui nu i-a dat prin cap așa ceva? Aveam în mînă o bilă de oțel pe care, învîrtindu-mă, am scăpat-o și s-a dus cu putere înspre perete.

– Groaznic! De ce n-ai recunoscut? Ți-a fost teamă?

– Nici vorbă! Dar a fost un ghinion, pur și simplu. Tu știi că eu n-am făcut niciodată năzdrăvănii, ca Florin. Un premiant să spargă tabla...

– Judeci total greșit. Trebuie să recunoști deîndată, izbucni Monica.

– Nici nu mă gîndesc! Lucrurile s-au aranjat, se înfurie Raul. Am făcut prostia să fiu sincer cu tine, o apostrofă el.

– Dacă nu le spui tu, o s-o fac eu. Îți dau timp de gîndire pînă mîine.

Și fata îi întoarse spatele, îndreptîndu-se spre poartă. În urma ei se auzeau glasurile vesele ale colegilor care o strigau. Dar ea nu mai avea nici un chef.

Cum s-au petrecut lucrurile în continuare? O să vă spunem într-un număr viitor. Dar voi ce credeți? Așteaptăm să ne răspundeți.

ELENA MĂNESCU

ENERGIA ELECTRICĂ– gospodărită cu maximă grijă!

Energia este o resursă vitală pentru înfăptuirea amplelor programe de dezvoltare a țării, pentru buna desfășurare a activității de zi cu zi. Gospodărirea cu maximă grijă a acestei resurse reprezintă o îndatorire patriotică, manifestarea cu adevărat a înaltei răspunderi civice ce trebuie să ne caracterizeze pe toți. Numai așa, folosind cu chibzuință fiecare kilowatt-oră, înlăturînd orice pierdere, orice fel de risipă ne vom aduce contribuția, alături de întregul popor, la economisirea energiei electrice și combustibililor, la respectarea strictă a obligațiilor ce ne revin în calitate de consumatori ai energiei.

ECONOMISIND UN kWh, ASIGURĂM RESURSA ENERGETICĂ PENTRU A PRODUCE:

● 1,3 kg ALUMINĂ ● 1,5 kg OȚEL ● 10 kg CIMENT ● 6 kg PASTE FĂINOASE ● 1,5 mp ȚESĂTURI.

Iată și cîteva măsuri practice care ne stau la îndemînă pentru economisirea, de către fiecare dintre noi, a cît mai multi KWh energie electrică:

● Înlocuirea becurilor mari cu becuri de putere redusă.

● Renunțarea la iluminatul din fața locuințelor, balcoanelor, curților, garajelor, magaziilor.

● Reducerea la minimum a folosirii aparatelor electrocasnice, mai ales între orele 17 și 23.

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

ACASĂ ȘI LA ȘCOALĂ DAȚI DOVADĂ CĂ SÎNTEȚI BUNI GOSPODARI AI ENERGIEI ELECTRICE ȘI GAZELOR NATURALE. ÎNLĂTURAȚI ORICE FEL DE RISIPĂ A ENERGIEI!

Marea Neagră

■ **VALERIU BORCHESCU din CONSTANȚA ne întreabă care sînt cele mai importante particularități ale Mării Negre.**

Marea Neagră este un rest al vechii mări Sarmatice, care a existat cu zeci de milioane de ani în urmă. Ea se leagă de oceanul planetar prin bazinul Mării Mediterane, însă pragul Bosforului nu permite un schimb intens între apele celor două mări. Fiind puternic influențată de climatul uscatului înconjurător, Marea Neagră are unele particularități interesante. În primul rînd trebuie amintit faptul că posedă două straturi de apă — unul mai sărat, greu, așezat la fund, și altul mai puțin sărat și deci mai ușor, deasupra. Grosimea acestuia din urmă e de numai 18 m. Explicația fenomenului stă în faptul că din Mediterana pătrunde un curent de apă sărată, care se depune la fund, în timp ce la suprafață se suprapun apele aduse de fluvii și rîuri, fără să se amestece cu apa de la fund.

Flora e reprezentată prin alge verzi, roșii și albastre, care nu coboară mai jos de 75—80 m. În Marea Neagră trăiesc circa 1 500 de specii de viețuitoare, în special nevertebrate, pești, delfini și chiar cîteva foci. Se găsesc exemplare de faună rare, printre care sturionii cartilaginoși. Uriașul sturionilor este morunul, care măsoară pînă la 8 m lungime și atinge pînă la 1 600 kg greutate. În Marea Neagră s-a prins o singură dată o broască țestoasă de un metru, care se află expusă la Muzeul „Grigore Antipa" din București. Din Oceanul Atlantic pătrunde aici anghila, cu corp alungit în formă de șarpe. Însă viețuitoarea cea mai caracteristică a acestei mari o constituie delfinul, care trăiește aici în număr mare. Temperatura medie anuală în sectorul românesc este de 12,5° C, ceea ce asigură litoralului nostru multe zile bune de cură heliomarină.

Pe scurt

■ **Gabriela Rodina, Bălan, județul Sălaj:** Cea mai veche hartă este considerată o placă de argilă (descoperită în 1930 în Irak), pe care erau gravate ape, munți, așezări, așa cum erau imaginate ele cu 3 000 de ani î.e.n. Prima hartă geografică i se atribuie naturalistului și filozofului grec Anaximandru (circa 610—546 î.e.n.) ● **Ionel Voitec, Timișoara:** Cuvîntul „Academie" vine de la grădina Akademos din Atena, vestită prin activitatea oratorică a filozofului Platon ● **Renti Chiorean, Turda, județul Cluj:** Despre inventarea bicicletei am scris nu demult. Urmărește revista! ● Același răspuns și pentru **Dan Ghița din București** ● **L. Archip, județul Neamț:** Repetă materia din clasele a VI-a și a VII-a și sîntem siguri că vei reuși să înțelegi și geometria de clasa a VIII-a. Succes!

Surpriza rubricii

PRIETENII NATURII DIN INEU

O delicată și grațioasă pasăre își privește cu atenție penele. Din apropiere, din „cortul lor de pîndă", **prietenii naturii** de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei** din **Ineu, județul Arad,** o studiază cu atenție, o fotografiază cu teleobiectivul. O indiscreție? Chiar dacă o putem numi așa, aceasta este în interesul cunoașterii „pe viu" a comportamentului păsării respective. Dar, fiindcă a venit vorba, ce pasăre o fi aceasta? După ce o veți recunoaște (nu-i deloc greu...), așteptăm să ne scrieți dacă ați întîlnit-o și în zona voastră. Pionierii din Ineu ne precizează că la ei este o raritate. Dar... este!

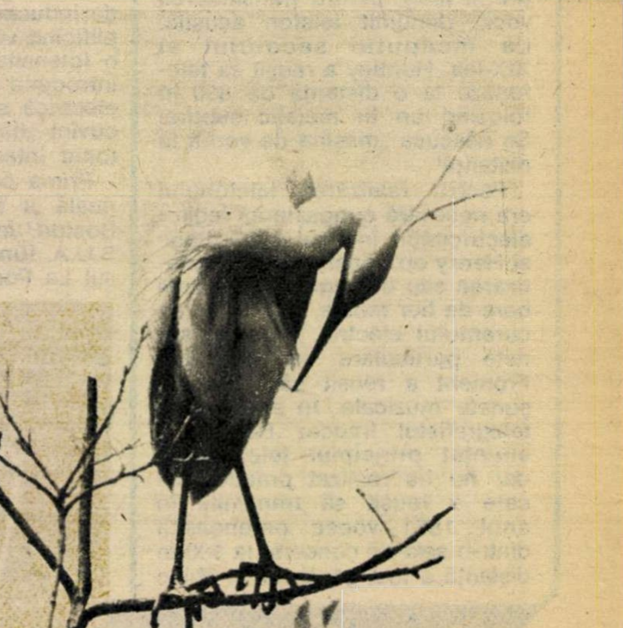

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"

ALO! ALO!

POVESTEA TELEFONULUI

Încă din secolul al XVIII-lea, oamenii de ştiinţa căutau o modalitate de transmitere la distanţă a vocii omeneşti. Astfel începe povestea telefonului, care transmite vocea omenească prin fire metalice, sub formă de semnale electrice, pînă la celălalt capăt al firului, unde, în receptor, semnalele electrice redevin cuvinte şi recapătă timbrul şi modulaţiile celui care vorbeşte.

Un precursor al telefonului, numit tingamaing, a fost utilizat cu mult înainte de chinezi. Ca microfon şi receptor erau folosite două bucăţi de trestie scobită, legate între ele prin două bucăţi de sfoară. Tînărul francez Dom Gauthery a propus în 1782 utilizarea unui tub metalic subţire şi lung, pentru transmiterea vocii, denumit telefon acustic. La începutul secolului al XIX-lea, Huntley a reuşit să telefoneze la o distanţă de 800 m folosind un fir metalic subţire. Se născuse „maşina de vorbit la distanţă".

Pentru realizarea telefonului era necesară cunoaşterea legilor electricităţii. În anul 1837, Page şi Henry au constatat că magnetizarea sau demagnetizarea unei bare de fier moale, sub influenţa curentului electric, produce sunete particulare, iar în 1854, Froment a reuşit să transmită sunete muzicale. În acelaşi an, telegrafistul francez Boursel a enunţat principiul telefonului, dar nu l-a realizat practic. Cel care a reuşit să transmită în anul 1861 vocea omenească dintr-o sală de concerte la 100 m distanţă a fost germanul J. Philip Reiss. Invenţia sa se baza pe plasarea cap la cap a unei serii de diapazoane, făcute să vibreze cu ajutorul unui electromagnet. Termenul de telefon i-l datorăm lui.

Realizarea practică şi utilizabilă a telefonului, aşa cum îl cunoaştem azi, este însă opera lui Al. Graham Bell, a cărui cerere de brevet a fost înregistrată la 14 februarie 1876. La 10 martie, în acelaşi an, el realiza la Boston prima legătură telefonică. Au urmat experienţe în cadrul Expoziţiei internaţionale de la Philadelphia. Aparatul putea transmite vocea pe o distanţă de cîteva mile fără a o altera, ceea ce a entuziasmat lumea.

Telefonul a fost perfecţionat continuu. În 1877, marele inventator Edison foloseşte curentul de inducţie, în aşa fel încît, amplificînd vocea, s-o transmită cu o intensitate mult mai mare. El introduce pentru apel soneria electrică şi lansează cunoscutul cuvînt „hallo" devenit apel telefonic internaţional.

Prima centrală telefonică manuală a intrat în funcţiune la Boston în anul 1877. Tot în S.U.A. funcţiona în 1892, în oraşul La Porte, prima centrală telefonică automată cu 100 de abonaţi. În Europa, primul oraş dotat cu o reţea telefonică a fost Parisul. În 1886 se realizează prima legătură telefonică între două state — Franţa şi Belgia —, pentru ca în 1891, prin cablu submarin, să se lege telefonic Franţa şi Anglia. Introducerea tuburilor electronice în 1910 a permis mărirea considerabilă a lungimii liniilor telefonice şi automatizarea centralelor. În privinţa vitezei de transmitere a informaţiilor, telefonul şi-a asigurat supremaţia de la începuturi.

La 3 martie 1886, „Monitorul Oficial" anunţa montarea, la Bucureşti, a unei centrale cu cinci posturi telefonice. În şedinţa Consiliului de Miniştri din 13 decembrie 1899, G. Gr. Cantacuzino solicită fonduri pentru extinderea reţelei telefonice din Bucureşti. El menţionează că: „Telefonul s-a dezvoltat cu mare repeziciune, căci de la 16 posturi cît am avut în 1892, cînd s-a instalat cu adevărat telefonia publică în Bucureşti, s-a ajuns la 727 de posturi în 1898". În 1894 s-au instalat primele două telefoane publice din Capitală. În acelaşi an a fost editată şi prima carte de telefon. Primul circuit interurban s-a instalat în anul 1890 între Galaţi şi Brăila, următorul realizîndu-se între Brăila şi Bucureşti.

La începutul anului 1900, România a achiziţionat o centrală telefonică cu 3 000 de posturi. Aceasta a fost timp de trei ani cea mai modernă centrală telefonică din Europa. Expoziţia din parcul Filaret, deschisă în 1906, dispunea de prima centrală telefonică automată din ţară. În anul 1927 a fost dată în folosinţă la Bucureşti prima centrală automată cu 3 000 de numere. Impunătorul Palat al telefoanelor din Bucureşti a fost dat în folosinţă la 23 aprilie 1932.

În anul 1955 s-a realizat prima legătură telefonică între două continente prin cablul submarin instalat între Oban (Scoţia) şi Clarenville (Canada), avînd o lungime de 3 500 km şi permiţînd desfăşurarea concomitentă a 36 de convorbiri pe acelaşi fir. Un an mai tîrziu, Anglia este legată de America de Nord printr-un cablu care asigura 48 de convorbiri simultane. Cel instalat în 1963 permite efectuarea a 128 de convorbiri simultane. În aceeaşi perioadă se răspîndeşte radiofonia, în prezent multe legături telefonice fiind stabilite cu aportul unor emisiuni de radio specializate.

Introducerea electronicii, a ordinatoarelor asigură funcţionarea perfectă a punctelor de conexiune, ajungîndu-se la transferul unui apel de la un telefon la altul, unde poate fi găsit abonatul, la conversaţii încrucişate cu participarea mai multor abonaţi deodată, înregistrarea comunicărilor în lipsa abonatului etc. Încă din deceniul al şaptelea al secolului nostru, prin cablurile coaxiale se puteau transmite pe un singur circuit cîte 2 000 de convorbiri simultan. În multe ţări, ca şi la noi, s-a realizat sau este în curs de definitivat sistemul interurban automat.

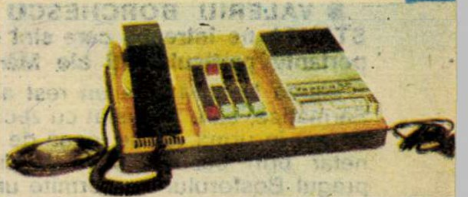

La sfîrşitul secolului al XX-lea, telefonul va rămîne unul din principalele mijloace de informare, de neînlocuit în stabilirea rapidă a contactelor dintre oameni. Legăturile intercontinentale şi chiar continentale se vor realiza prin sateliţi, care vor permite efectuarea unui număr nelimitat de convorbiri simultane, iar întreaga reţea va fi automatizată. Construirea unor minitelefoane portabile va fi şi ea facilitată de dezvoltarea tehnicii şi a reţelei de sateliţi de telecomunicaţii. Transmiterea apelului de la domiciliu la purtătorul radiotelefonului se va face pe o distanţă de circa 60 km. Numerele folosite des pot fi de pe acum stocate în memoria microcalculatorului cu care sînt dotate unele telefoane. În acest an s-a anunţat că în întreaga lume există astăzi peste 600 de milioane de posturi telefonice.

Prof. TEODOR AXIOTI

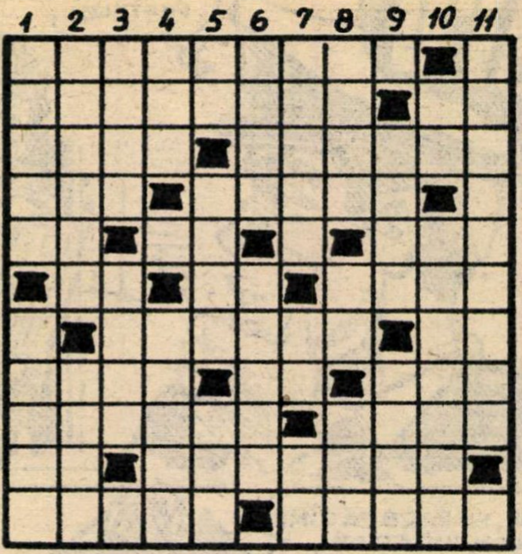

În familie

ORIZONTAL: 1) Celebru dramaturg și prozator român, autorul schiței „Unchiul și nepotul". 2) Clasic al literaturii noastre, autorul poeziei „O, mamă..." În balon! 3) Glugă (pop.). Fiica regelui fenician Agenor și a Telefassei, sora lui Cadmos, întemeietorul Tebei, de la care își trage numele un continent. 4) Măsura lui Cuza. Descendent. 5) Vara! Antete. Centisten (abr.). 6) Bile! Una dintre fiicele sale ne este vară. Om politic irlandez (1813–1879). 7) Pornită. Familiară în final. 8) Erou troian care, după căderea Troiei, ajunge în Latium. Prima silabă. Taler de balanță. 9) Tata-mare și mama-mare. Nu văd. 10) Printre gemeni. Dramaturg francez, autorul piesei „Părinții teribili". 11) Fratele fondatorului Romei. Una din cele „Trei surori" ale lui Cehov.

VERTICAL: 1) Scriitor rus, autorul piesei „Unchiul Vania". Compozitor german, creatorul operei „Fiica pădurii" 2) Familiar. „... de familie", denumire transmisă de la părinți la copii. 3) Coastă abruptă a unui deal. Localitate în Elveția. 4) Fiică a lui Nicolae Alexandru Basarab (1352–1364), domnul Țării Românești. Nume de familie. 5) Primele într-o generație! A scris poezia „Fiul lăutarului". Cosinus (abr.). 6) Pictor și grafician român, creatorul pînzei „Familie de tătari". Egal cu zero. 7) În acest moment. De două ori la tata! Cumnați în final. 8) Rîu în nord-vestul Italiei. Negația băiatului. Localitate în Suedia. 9) Vechiul nume al orașului spaniol Huesca. Viață. 10) Carte, lucrare. Tatăl bunicului sau al bunicii, considerat în raport cu strănepoții. 11) Strămoșii noștri.

DICȚIONAR: BATT, LUEN, LURA, OER, OSCA.

Venera Popescu

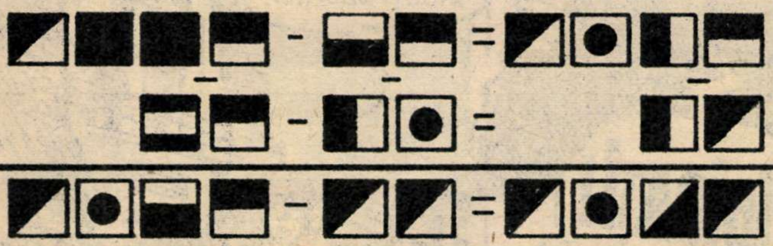

Calcul enigmistic literar

Printr-o înlocuire corectă a semnelor prin cifrele corespunzătoare, se va obține un calcul matematic corect, în care primul număr reprezintă anul nașterii „Ceahlăului prozei românești", cel de-al doilea număr — anul apariției romanului „Baltagul", al treilea — anul în care a fost tipărit volumul „Dumbrava minunată", iar ultima cifră reprezintă anul încetării din viață a marelui prozator.

Ana Moga

Şapte din opt

În figura alăturată vedeți opt pătrate egale construite din 24 de chibrituri; puteți aranja toate aceste bețe în așa fel încît să realizați numai șapte pătrate egale?

Cladiu Vodă

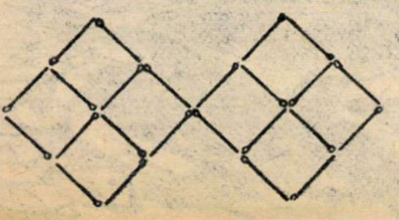

TRIVERB (2, 5, 7)

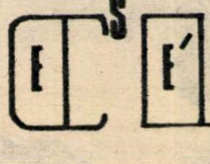

CALEIDOSCOP

CALEIDOSCOP

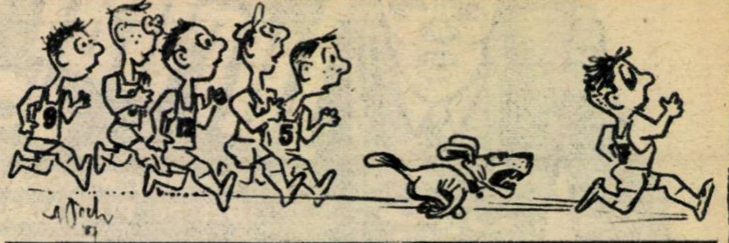

DEZLEGĂRILE JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

UNIVERS ȘCOLAR: 1) Goga, Vasile. 2) R, Ridicate. 3) Abecedar, Gt. 4) Misivă, Arie. 5) Ale, I, Oca, O. 6) Talazuri, Zd. 7) Inimă, Bimbo. 8) Ct, B, Ri, Iur. 9) A, Firi, Bare. 10) Rațiuni, As. 11) Dorit, Uni, C. 12) Ad, Eminescu.

ȘAH: 1. Td7!, la care nu există mutare de apărare pentru matul care survine din mai multe poziții pentru negru.

PEISAJE LITERARE: 1. Al. Odobescu — **Pseudokineghetikos;** 2. C. Hogaș — **Pe drumuri de munte;** 3. Ionel Teodoreanu — **Ulița copilăriei.**

PERSPICACITATE :

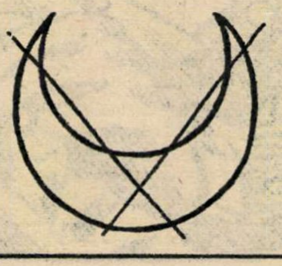

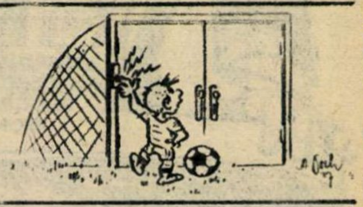

Creioanele colorate

Știm că mîine Eugen
Are oră de desen,
Dar cînd noi stăm în ghiozdan,
El se află pe maidan.

TICUȚĂ CEL UITUC

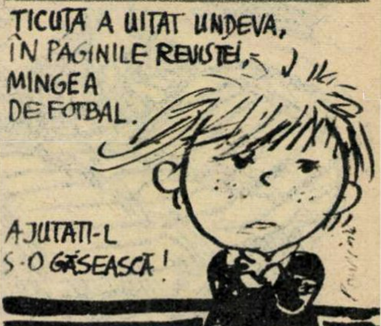

Şah

În acest număr vă facem cunoștință cu „Regele problemei de șah" — Loyd Samuel (S.U.A., 1841—1911), de profesie ziarist. În 1855—1905, elaborează peste 2 500 de probleme de mat în două sau trei mutări. Sub titlul „Gambitul lui Steinitz", publică în 1906 următoarea problemă, cu care vroia să demonstreze că pe tabla de șah se pot întîmpla adevărate minuni.

DIAGRAMA:

ALB: **Rf1, Ta4, Tf6, Ng7, Na5, Ca6, Ce4, pioni: b4, d2;**

NEGRU: **Re5, Th2, Te8, Ng3, Ng8, Ca2, Ch1, pioni: a6, b7, c3, e6, f2, h4.**

Albul începe și dă mat în trei mutări. Soluția în numărul următor.

COPERTA NOASTRĂ

„Călătorind cu metroul".

Foto: TUDOR CRISTEA

Ce v-a plăcut din acest număr? Ce mai doriți să publicăm?

CUTEZĂTORII 47 **Redacția revistelor pentru copii — București**

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**

RESPONSABIL DE NUMĂR **MARGA MICU;** *PREZENTAREA ARTISTICĂ* **POMPILIU DUMITRESCU;** *PREZENTAREA TEHNICĂ* **IOAN MIHĂESCU**

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfr București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index: 41836 12 pagini 1,50 lei**

Jurnal de bord

Scenariu: **MIRCEA NOVAC**
Desene: **PUIU MANU**

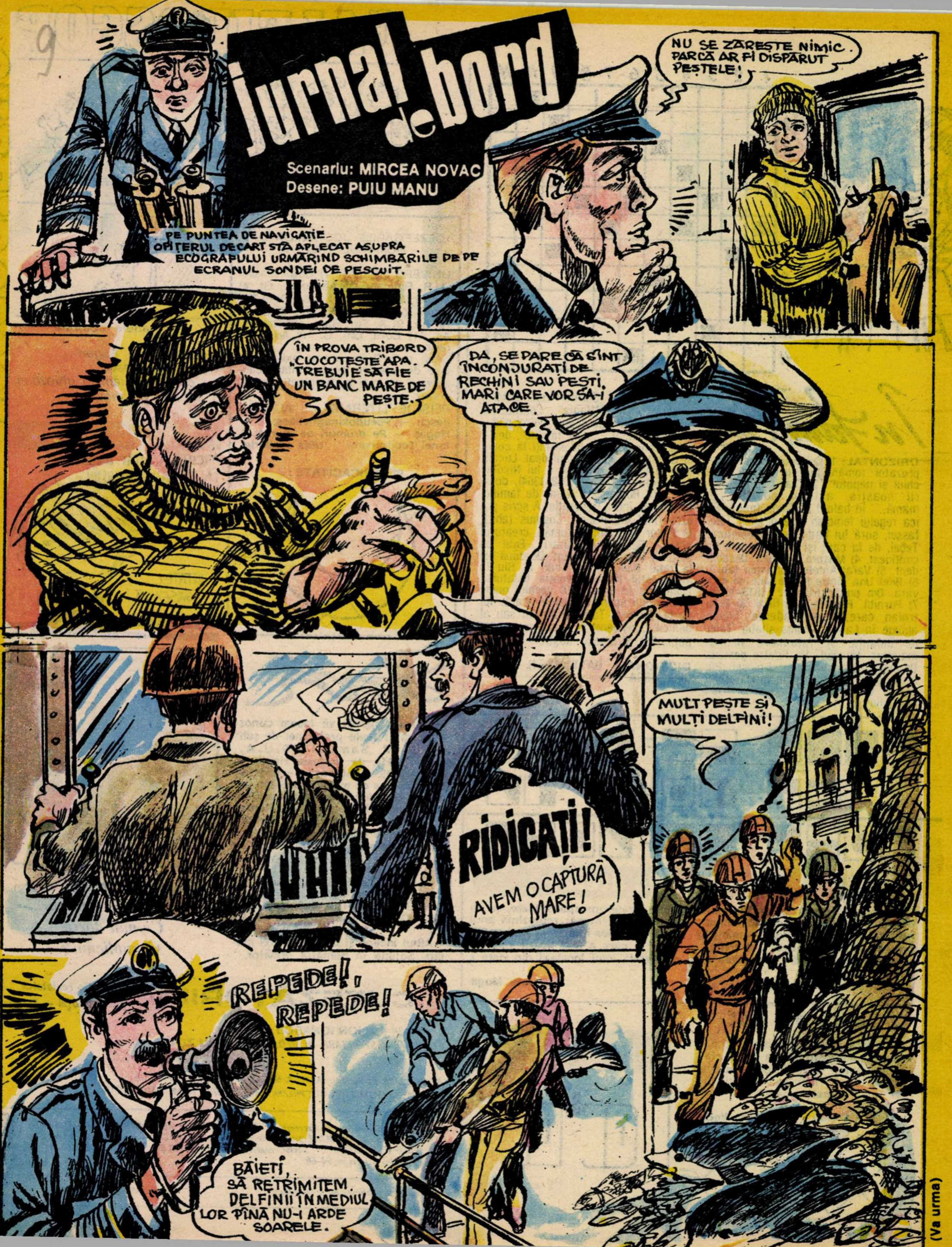
PE PUNTEA DE NAVIGAȚIE OFIȚERUL DE CART STĂ APLECAT ASUPRA ECOGRAFULUI URMĂRIND SCHIMBĂRILE DE PE ECRANUL SONDEI DE PESCUIT.
NU SE ZĂREȘTE NIMIC. PARCĂ AR FI DISPĂRUT PEȘTELE!
ÎN PROVA TRIBORD „CLOCOTEȘTE" APA. TREBUIE SĂ FIE UN BANC MARE DE PEȘTE.
DA, SE PARE CĂ SÎNT ÎNCONJURAȚI DE RECHINI SAU PEȘTI MARI CARE VOR SĂ-I ATACE.
RIDICAȚI! AVEM O CAPTURĂ MARE!
MULT PEȘTE ȘI MULȚI DELFINI!
REPEDE!, REPEDE!
BĂIEȚI, SĂ RETRIMITEM DELFINII ÎN MEDIUL LOR PÎNĂ NU-I ARDE SOARELE.

(Va urma)

ÎN SUMAR :

- În întîmpinarea Conferinței Naționale a partidului
- România, țară a păcii
- Noua tinerețe a unui străvechi oraș

JOI, 3 DECEMBRIE 1987,
ANUL XXI (NR. 1051)

48

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

De cîteva zile am intrat în ultima lună a anului, cel de-al doilea din actualul cincinal, perioadă marcată de entuziasta dăruire în muncă a întregului nostru popor, care întîmpină Conferința Națională a partidului și cea de-a 40-a aniversare a proclamării Republicii cu hotărîrea nestrămutată de a acționa cu răspundere și abnegație revoluționară pentru îndeplinirea obiectivelor economice ale țării pe 1987, pentru pregătirea temeinică a producției din anul viitor.

Activitatea oamenilor muncii din industrie, agricultură, cercetare, construcții, din celelalte sectoare ale economiei noastre naționale se desfășoară sub semnul înaltelor exigențe subliniate de tovarășul Nicolae Ceaușescu la ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 20 noiembrie, în cadrul căreia secretarul general al partidului a formulat sarcinile ce stau în fața colectivelor muncitorești privind îndeplinirea tuturor indicatorilor de plan pe acest an.

Pentru înfăptuirea acestui important deziderat, comuniștii, ceilalți oameni ai muncii nu precupețesc nici un efort, fiind preocupați permanent de buna organizare și desfășurare a producției, încadrarea strictă în normele de consum, utilizarea judicioasă a materiilor prime, materialelor, combustibililor și energiei, reducerea cheltuielilor materiale și de fabricație, eliminarea pierderilor și înlăturarea oricăror forme de risipă, creșterea eficienței întregii activități și a calității produselor.

Remarcabilele realizări obținute pînă acum de numeroase colective de oameni ai muncii în cinstea Conferinței Naționale a partidului și a aniversării Republicii exprimă adeziunea totală a tuturor cetățenilor patriei la politica internă și externă a partidului și statului nostru, hotărîrea întregii noastre națiuni de a înfăptui neabătut mărețele obiective de dezvoltare a patriei stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului.

Politica de pace, colaborare și prietenie a țării noastre cu toate statele lumii, fundamentată pe respectarea neabătută a principiilor egalității în drepturi, independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, renunțării la forță și la amenințarea cu forța este cunoscută și apreciată pe toate meridianele globului, ea identificîndu-se cu activitatea neobosită a președintelui României socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, dedicată edificării unei lumi a păcii, fără războaie, unei lumi a libertății și independenței popoarelor.

Vizita oficială de prietenie a tovarășului Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, efectuată în perioada 23–25 noiembrie în Republica Arabă Egipt, la invitația președintelui acestei țări, Mohamed Hosni Mubarak, și a doamnei Suzanne Mubarak constituie o nouă și strălucită contribuție a României socialiste la cauza păcii, înțelegerii și colaborării internaționale.

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și tovarășa Elena Ceaușescu s-au bucurat peste tot de o primire deosebit de caldă, expresie a relațiilor tradiționale de strînsă prietenie existente între cele două țări și popoare, a sentimentelor de stimă și respect pe care și le nutresc reciproc.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, și Mohamed Hosni Mubarak, președintele Republicii Arabe Egipt, au avut convorbiri oficiale, desfășurate într-o atmosferă de stimă reciprocă și înțelegere deplină.

În timpul convorbirilor, cei doi șefi de stat s-au informat reciproc în legătură cu dezvoltarea social-economică a țărilor lor, au trecut în revistă stadiul actual al relațiilor bilaterale pe plan politic, economic, tehnico-științific și cultural și au procedat la un schimb larg de vederi cu privire la principalele probleme care confruntă lumea contemporană.

Președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Mohamed Hosni Mubarak au exprimat hotărîrea comună de a dezvolta și mai intens relațiile de strînsă prietenie și colaborare rodnică dintre Republica Socialistă România și Republica Arabă Egipt, de a adînci, în continuare, relațiile economice bilaterale.

În timpul vizitei, președinții celor două țări au semnat Acordul pe termen lung privind lărgirea colaborării economice și tehnico-științifice, a schimburilor comerciale între Republica Socialistă România și Republica Arabă Egipt, pînă în anul 2000, care contribuie la consolidarea raporturilor economice româno-egiptene.

Privind situația internațională actuală, cei doi președinți au apreciat că problema fundamentală a zilelor noastre o constituie oprirea hotărîtă a cursei înarmărilor și trecerea la măsuri concrete de dezarmare nucleară, apărarea dreptului oamenilor la existență și pace.

Președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Mohamed Hosni Mubarak au salutat înțelegerea de principiu dintre Uniunea Sovietică și S.U.A. privind încheierea unui acord referitor la lichidarea rachetelor nucleare cu rază medie de acțiune și a celor operativ-tactice, și-au exprimat speranța că la reuniunea de la Viena pentru securitate și cooperare în Europa se vor obține progrese reale, și s-au pronunțat pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii, fără arme nucleare și chimice, pentru realizarea unor asemenea zone în centrul și nordul Europei, în Marea Mediterană, Orientul Mijlociu și în alte părți ale lumii.

Cei doi președinți s-au pronunțat, de asemenea, pentru soluționarea problemelor litigioase și a conflictelor dintre state pe cale pașnică, pentru instaurarea unor relații noi în viața economică internațională și au reafirmat solidaritatea cu lupta popoarelor africane pentru lichidarea colonialismului și dezvoltarea economico-socială de sine stătătoare.

Președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Mohamed Hosni Mubarak și-au exprimat deplina satisfacție pentru modul în care s-au desfășurat convorbirile și înțelegerile la care s-a ajuns în timpul vizitei și au subliniat convingerea că rezultatele convorbirilor purtate reprezintă o nouă și valoroasă contribuție la aprofundarea raporturilor de prietenie și colaborare existente între cele două țări.

Eu cînt pentru pace

Cîntecul meu e din gîndul de pace,
Din iubirea de ţară, din vise, din dor,
Din mîini ce trudesc pentru glie şi soare
Din foşnet de muguri, de viaţă, de zbor.

Cînt pentru ţară, ea-mi leagănă visul,
Mă poartă spre stele, pe drum strălucit
De carte, de muncă, de gînduri înalte
Spre viitorul măreţ ctitorit.

Înalţ cîntecul muncii şi-al iubirii de oameni,
Din inima mea, eternă vioară,
Din flori şi luceferi, din spicul de grîu;
Eu cînt pentru pace, eu cînt pentru ţară.

VIRGINIA BOROŞ
clasa a VII-a, Galaţi

ROMÂNIA, ŢARĂ A PĂCII

Este firesc ca o ţară care construieşte pentru prezent şi pentru viitor să dorească pacea. Să dorească dezarmarea. Să dorească o lume fără arme şi fără războaie. Iar România socialistă este o ţară în care se construieşte continuu. Se ridică mereu noi edificii — locuinţe, construcţii industriale, pentru ştiinţă, învăţămînt, cultură, sport, îngrijirea sănătăţii. Se construieşte un nou mod de muncă şi de viaţă, la cotele celei mai înalte calităţi. Se formează un om nou, cu conştiinţă revoluţionară. Programele elaborate de Congresul al XIII-lea al partidului, pentru actualul cincinal şi în perspectivă, pînă în anul 2000, prevăd intrarea României într-un stadiu nou, superior de progres, de civilizaţie. Pentru ca aceste programe să devină realitate este nevoie de pace.

La Organizaţia Naţiunilor Unite, la Conferinţa pentru securitate europeană desfăşurată la Viena, în alte organisme internaţionale, România s-a pronunţat şi se pronunţă întotdeauna cu limpezime şi fermitate pentru apărarea păcii. Demersurile de pace şi dezarmare ale conducătorului partidului şi statului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, exprimă înalta răspundere faţă de prezentul şi viitorul poporului nostru, dar şi răspunderea pentru soarta întregii omeniri. Pentru că dacă s-ar rupe echilibrul păcii, dacă ar izbucni un nou război mondial, nu ar fi nici învingători, nici învinşi. Învinsă ar fi omenirea în întregime. Învinsă ar fi viaţa pe planeta noastră. Aşa cum sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu, în cuvîntarea rostită la mitingul prieteniei româno-bulgare, **„uriaşele cantităţi de arme nucleare care s-au acumulat în Europa şi în lume pun cu tărie problema abordării într-un mod nou a problemelor păcii şi războiului, care să pornească de la faptul că un război mondial, în epoca nucleară, este de neconceput, pentru că el ar duce practic la distrugerea vieţii pe Pămînt, a întregii omeniri“**. Pentru că, în epoca noastră s-au adunat, în toată lumea, atîtea arme nucleare şi convenţionale încît omenirea ar putea să fie distrusă nu o singură dată, ci de mai multe ori. În aceste condiţii, o singură şansă are omenirea: să înceapă să distrugă aceste uriaşe arsenale, treptat, treptat, pînă la lichidarea totală a armelor nucleare, pînă la dezarmarea generală. Pe bună dreptate a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, iar viaţa validează această apreciere, că **„problema fundamentală a epocii noastre este oprirea cursei înarmărilor, şi în primul rînd a celor nucleare, trecerea la dezarmare, înlăturarea primejdiei de război şi asigurarea unei păci trainice în lume“**.

Al doilea război mondial s-a încheiat de mai bine de 42 de ani. Dar omenirea nu a simţit încă gustul păcii depline. Într-un loc sau altul al planetei, într-o regiune sau alta, au izbucnit mereu conflicte militare. S-au pierdut vieţi, şi vise, şi speranţe. Războaiele distrug şi avuţii imense. Bunuri construite cu trudă, în ani şi ani de zile, pentru care s-au cheltuit cunoştinţe acumulate vreme îndelungată, s-au cheltuit inteligenţă, spirit creator, resurse materiale, sînt distruse într-o singură clipă. Este absurd şi este nedrept.

Pornind tocmai de la această realitate, România militează pe multiple căi pentru încetarea acestor conflicte militare, pentru soluţionarea tuturor litigiilor dintre state numai şi numai pe calea tratativelor. Doctrina de politică externă a preşedintelui României, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, are ca esenţă ideea fundamentală, confirmată de viaţă, că oricît de grele ar fi tratativele, ele sînt infinit mai uşoare decît un război.

În concepţia preşedintelui României, problemele lumii contemporane sînt complexe şi cer soluţii complexe. Dar una dintre cauzele acestor probleme, de fapt principala cauză, o constituie tocmai cursa fără precedent a înarmărilor, cu deosebire a celor nucleare. Faptul că, în prezent, în lume se cheltuiesc pentru înarmări peste 1 000 de miliarde de dolari are consecinţe multiple. Şi subdezvoltarea, ce a pus stăpînire pe o mare parte a planetei, şi analfabetismul, ce afectează peste 900 de milioane de oameni, şi criza economică, realitate a întregii lumi, ce a lovit chiar şi ţările dezvoltate, îşi au ca principală cauză uriaşa cursă a înarmărilor. Presa a publicat de atîtea ori date tulburătoare cu privire la cîte şcoli, cîte grădiniţe, cîte spitale s-ar putea construi cu sumele cheltuite pe Terra pentru un singur avion sau pentru un singur tanc. S-a spus, de atîtea ori, că numeroase probleme ale omenirii, cum sînt asigurarea apei potabile, lichidarea analfabetismului, asigurarea hranei s-ar putea rezolva numai cu o parte din sumele alocate pentru înarmări. S-a spus, dar de făcut s-a făcut mai puţin. Tocmai de aceea a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, în repetate rînduri, că a sosit vremea să se treacă pe plan mondial la o politică nouă, să se treacă de la vorbe la fapte. Pentru că vorbele, oricît ar fi de frumoase, reprezintă ceva numai în măsura în care sînt acoperite de fapte.

România a trecut la fapte. Din iniţiativa tovarăşului Nicolae Ceauşescu, în cadrul unui referendum naţional, întregul popor a hotărît ca ţara noastră să treacă în mod unilateral la reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare. Este un exemplu şi o chemare, către toate statele, de a trece de la declaraţii despre pace la fapte care să asigure pacea.

ANDREI BUZOIANU

„Pentru gloria poporului și înflorirea României socialiste, pentru cauza partidului — înainte!“

„TOT ÎNAINTE!“

Și-au reluat locurile în cunoscutele bănci, orele decurg, ca și pînă acum, aducătoare de noi cunoștințe, de noi deprinderi. Și parcă totuși s-a schimbat ceva în clasele a II-a de la Școala nr. 193 din Capitală. Ochii sînt și mai strălucitori, privirile și mai agere, pe chipul fetelor și al băieților se citesc o mîndrie și o bucurie deosebite: de curînd, ei au primit cravata roșie cu tricolor, sînt **pionieri.**

— În fața Monumentului eroilor patriei, cu mîna pe drapel, rosteam angajamentul și mă gîndeam intens la ce mă angajez: să fiu mai bun în toate, să dau exemplu prin comportarea mea, spune Constantin Drăghici din clasa a II-a A.

— Inima îmi bătea mai tare, eram mîndru și emoționat. În ciuda anotimpului răcoros de toamnă, soarele a ținut cu noi, iar cerul era albastru, fără nori. Simțeam o bucurie imensă și mă gîndeam că e bine să trăim, să învățăm, să muncim în pace, se destăinuie Ștefan Velcea din aceeași clasă.

— A doua zi, parcă ne-am vorbit, am venit cu toții la școală îmbrăcați în costume de pionier. Vroiam să știe toată lumea că noi, pionierii, sîntem gata de a răspunde la toate chemările organizației noastre, își amintește Roxana Liiceanu. Ea a scris și la „Semaforul" școlii despre minunatul sentiment de a fi pionier, despre nețărmurita dragoste și recunoștință ce o poartă, alături de toți copiii țării, tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, pentru minunata copilărie asigurată copiilor din România.

— Despre mine a vorbit sora mea, Adela Cristina, din clasa a IV-a A, își amintește Adrian Gabriel Păncescu. A spus că sînt bun la învațătură, că merg adesea cu ea la muzee, la spectacole, dar mi-a recomandat s-o ascult mai mult pe bunica. Îi voi urma sfatul.

Nicolae Alexandru Ganci, comandantul detașamentului clasei a IV-a A spune:

— Am fost foarte emoționați și bucuroși să-i primim pe colegii noștri dintr-a II-a A în organizație. E o clasă foarte bună, disciplinată, cu copii inimoși și prietenoși. A fost o bucurie în plus că tovarășa învățătoare Eugenia Ursu, comandantul instructor al detașamentului lor, fusese acum doi ani și la primirea noastră în organizație.

— Retrăiam în acele clipe emoțiile pe care le-am avut și eu cînd am devenit pionieră. Sînt convinsă că vom fi pe mai departe buni prieteni cu cei dintr-a II-a A, spune Iuliana Cristina Tălăgescu.

— Am fost stegar și i-am văzut mai de aproape. Erau atît de frumoși și bucuroși! — ține să menționeze Andrei Tarța, iar fratele său, Ștefan, din aceeași clasă, își exprimă bucuria că a crescut numărul pionierilor din unitate, iar „unde-s mulți, puterea crește“.

În acele momente de neuitat, Ionuț Cergă din clasa a II-a B a recitat o poezie pe care o trăia din plin și care i s-a întipărit atît în minte cît și în inimă. Poezia evoca patria, care este casa noastră, uzina nouă, tot ce-i viață, prietenii, părinții, fiii; este școala-n care-nvață și se joacă toți copiii.

— Noi, pionierii, trebuie să fim în frunte și la învațătură, dar și la activitățile de muncă patriotică, este părerea Nicoletei Tunaru. Ea dovedește cu prisosință că se străduiește să fie mereu fruntașă: are note foarte bune, a adus la școală o însemnată cantitate de castane culese de ea.

— Pentru mine a fost o bucurie deosebită să fiu primită în Organizația Pionierilor într-una din sălile Muzeului de istorie a R.S.R., în fața Columnei lui Traian, spune Aniela Florina Radu din clasa a II-a C. Îmi place mult istoria.

— Retrăiesc de multe ori mîndria pe care am simțit-o în acele clipe. M-a impresionat în mod deosebit o scenă de pe Columnă. Din ea am învățat ce înseamnă vitejie, spirit de sacrificiu pentru țara ta. Și eu îmi iubesc patria și doresc să fiu viteaz și înțelept.

— Noi, pionierii, vom dovedi mereu că sîntem buni și harnici. Deși sîntem mici, prin tot ce facem contribuim la înflorirea continuă a patriei — ține să menționeze Adrian Borțea.

Emoțiile — trăite de toți — au fost mari și pentru tovarășa comandant instructor Crina Chiriță. Dînsa este învățătoare la clasa a II-a, și-a început activitatea în anul precedent și pentru prima oară în viață a participat la o primire de pionieri în organizație.

Acum copiii și-au reluat locurile în cunoscutele bănci, orele decurg ca și pînă acum, dar în clasele a II-a de la Școala nr. 193 din București parcă totuși s-a schimbat ceva: ei vor să învețe și mai bine, să răspundă la toate chemările organizației — sînt pionieri.

ECATERINA BOKOR

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Ritm

În toate unitățile de pionieri din județul Olt se organizează în această perioadă premergătoare Conferinței Naționale a partidului acțiuni dedicate cunoașterii vieții și activității revoluționare a tovarășului Nicolae Ceaușescu — acțiuni purtînd genericul „22 de ani de mărețe împliniri" ● **„Florile recunoștinței noastre, drag partid, iți dăruim"** — s-a intitulat recitalul de poezie patriotică prezentat de către pionierii Școlii nr. 24 din **Sibiu,** la filiala „V. Aaron" a Bibliotecii „Astra". Cu acest prilej, ei au vizitat și expoziția de carte social-politică din cadrul bibliotecii. Acțiunea s-a înscris în suita numeroaselor manifestări organizate de către pionierii sibieni în cinstea Conferinței Naționale a P.C.R. ● **Aceluiași** eveniment îi sînt dedicate faptele de hărnicie ale pionierilor din județul **Suceava,** care au participat la noi acțiuni-record pentru recuperarea materialelor refolosibile. S-au evidențiat unitățile de pionieri din localitățile **Păltinoasa, Ostra, Horodnic, Salcea, Rădăuți, Cîmpulung Moldovenesc** și din municipiul **Suceava** ● **Și la cercul de floricultură** de la C.P.Ș.P., **Borșa,** au început încă de pe-acum pregătirile pentru viitoarea primăvară. În sere se efectuează, cu mare grijă și atenție, lucrări în vederea asigurării răsadurilor care vor înfrumuseța această localitate maramureșeană în anotimpurile florilor ● **Străbătînd traseul** Rm. Vîlcea — Sibiu — Deva — Simeria — Hunedoara — Petroșani — Tîrgu Jiu — Horezu, pionierii detașamentului clasei a IV-a A de la Liceul industrial nr. 8 din **Rm. Vîlcea** au vizitat importante obiective economice și istorice, avînd astfel prilejul să cunoască pe viu glorioase file din trecutul poporului nostru și din înfloritorul prezent al patriei ● **„Tulcea la ora prezentului și viitorului comunist al patriei"** — iată titlul concursului gen „Cine știe cîștigă" la care au participat, de curînd, echipaje reprezentative din școlile nr. 1 și 2, **Tulcea,** și de la liceul din **Babadag.** Tot în cinstea Conferinței Naționale a partidului, membrii cercurilor tehnico-aplicative de la C.P.Ș.P., **Măcin,** au pregătit o expoziție cu cele mai reușite lucrări care le poartă semnătura.

ILEANA PIȚA

MERIT PIONIERESC

PIONIERII ȘI ORAȘUL

Slatina, reședința județului Olt, supranumită din 1965 cetatea aluminiului românesc, le dăruiește copiilor de azi confortul și priveliștea unui oraș însorit și modern. Din centru spre margini s-a deschis în acești ani glorioși evantaiul cvartalurilor impozante, s-au înălțat întreprinderi industriale în platforma superioară, printre care pionul de bază – Întreprinderea de aluminiu. Străzi și bulevarde largi, școli noi, magazine, edificii culturale, toate la un loc creînd cadrul urban, care poartă marca mereu înfloritoare a prezentului socialist.

Este deci firesc ca dragostea și mîndria copiilor Slatinei pentru localitatea lor natală să se oglindească în fapte, apreciate de gospodarii municipiului. Acțiunile lor de îngrijire și înfrumusețare a orașului sînt continue și este greu să-i citezi nominal pe toți cei peste 8 000 de pionieri care, în vacanță și în zilele premergătoare începutului de an școlar, au participat la ample acțiuni de muncă patriotică, menite să înfrumusețeze și să mențină mereu proaspăt și atrăgător chipul orașului drag. Zilnic, membrii echipajului pionieresc „Rododendron" porneau în mici „expediții" spre zona suburbană Clocociov. Aici, pe șoseaua care leagă Slatina de Hidrocentrala Slătioara, ei au plantat și au îngrijit pomii, efectuînd astfel lucrări pentru combaterea eroziunii solului. Acești pionieri, ca Daniela Bujorescu, Dana Mărginean, Emil Albotă, Maria Chintescu, Alina Iliescu, Camelia Petcu și colegii lor de la Școala nr. 10, școală nouă în municipiu, au plantat în oraș 1 300 de puieți de salcîm, 100 mp de gard viu, 50 de arbuști ornamentali și alți 200 de pomi.

Peste 600 de pionieri, de data aceasta de la Școala nr. 8, au amenajat spațiile verzi de pe Strada Unirii și B-dul Primăverii. Elisabeta Grizeanu, Viorel Șerban, Laurențiu Agafie ș.a., fruntași printre colegii lor, vă pot povesti despre frumoșii castani ce cresc acum pe bulevard; după cum colegii lor de la Școala nr. 2 (și încercăm iarăși să cităm cîțiva fruntași), Alina Trașcă, Sebastian Licsandru, George Ciucu, Mihai Marinescu (alături de cei 800 de pionieri gospodari ai școlii) vă pot povesti printre altele despre zvelții plopi foșnitori plantați de ei în cartierul Progresul. Cu toții aduc dovada spiritului lor gospodăresc și în incinta școlilor lor – pentru ca fiecare școală să fie în toate anotimpurile frumoasă ca o floare.

Copiii Slatinei, ca vrednice ajutoare ale edililor au contribuit la un fapt revelator întîlnit în toate orașele patriei: se poate spune că sutele de mii de mp pavaje slătinene – indiciu al urbanizării moderne – sînt însoțite de podoabele vii ale naturii – arbuști ornamentali, castani, plopi, salcîmi, trandafiri și suave petunii – care dăruiesc locuitorilor municipiului bucurie privirilor, sănătate, frumusețe.

M. MICU

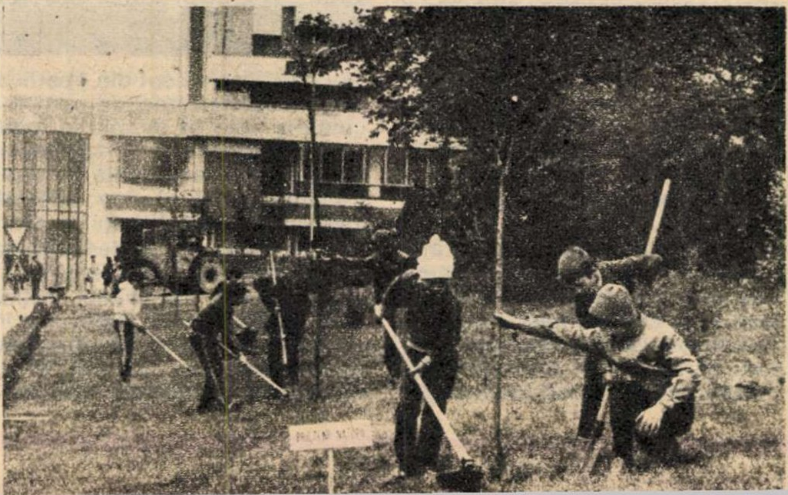

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ :

NOUA TINERETE A UNUI STRĂVECHI ORAȘ

Tîrgoviște, 1987. Îmbrăcat în haine noi, moderne și frumoase, care-i vin, cum se zice în astfel de situații, de minune — așa îl întîmpină pe vizitator orașul de reședință al județului Dîmbovița. Străzi largi, și drepte, și curate, flancate de blocuri în structura cărora sînt evidente și elemente de arhitectură tradițională locală; numeroase magazine cu vitrine mari, aranjate „ca la carte", cu spațiile împărțite deopotrivă atît după criterii estetice, cît și funcționale; impunătoare edificii publice, cu diverse destinații — hotel, spital, sediul politico-administrativ, casă de cultură a sindicatelor, sală polivalentă și altele —, construcții ce par maiestuoase vapoare albe, din marmură și sticlă; și mai departe, la marginile orașului, se disting contururile inconfundabile, masive și întinse, ale unor mari unități industriale. Aceasta este Tîrgoviștea de astăzi!

Alături de siluetele zvelte ale noilor construcții care cuceresc tot mai mult din perimetrul așezării, monumentele istorice și de artă sînt încadrate cît mai armonios în noua arhitectură a orașului. Pentru că ele sînt mărturii concrete ale numeroaselor pagini de glorie ce-au fost scrise de-a lungul veacurilor în această...

...vatră de istorie și spiritualitate românească

Oricît de impresionat ai fi de noul chip al orașului, pașii te vor purta și spre vechi edificii precum Curtea Domnească și alte locuri de-aici, iar gîndurile îți vor călători pe firul vremilor trecute, încercînd să reînvie, la fața locului, imaginea Tîrgoviștei de odinioară, chipuri de oameni care, prin faptele lor, au intrat deopotrivă în istorie și-n legendă.

Cea de-a treia capitală a Țării Românești — după Cîmpulung și Curtea de Argeș —, Tîrgoviște a fost, timp de mai bine de trei secole, cetatea de scaun a 33 de domnitori. Aici și-au avut, între alții, reședința permanentă sau temporară, au gîndit și-au înfăptuit marile lor ctitorii și biruinți, eroi de primă mărime ai neamului nostru: Mircea cel Mare, Matei Basarab, Mihai Viteazul, Constantin Brîncoveanu și alții. De Tîrgoviște e legat și numele lui Tudor Vladimirescu, conducătorul Revoluției de la 1821, precum și cele ale unor fruntași ai Revoluției de la 1848.

Glorioasele tradiții de luptă pentru libertate națională și socială au fost preluate și ridicate pe cote și mai înalte de către mișcarea muncitorească. Un rol deosebit de important în organizarea muncitorimii tîrgoviștene și în desfășurarea marilor bătălii revoluționare l-a avut tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe atunci — între anii 1935 și 1936 — fiind secretar general al Regionalei Valea Prahovei a U.T.C. și delegat al C.C. al P.C.R. pentru județul Dîmbovița. În august 1944, militarii și gărzile patriotice din Tîrgoviște și din împrejurimi duc aici lupte aprige și victorioase împotriva hitleriștilor, tîrgoviștenii participînd apoi, cu abnegație și înalt spirit de sacrificiu, la zdrobirea totală a fascismului atît prin prezența lor pe fronturile de luptă, ca ostași combatanți, cît și prin participarea celor rămași acasă la uriașul efort de război pe care l-a făcut întreaga țară.

Dar tot ei, locuitorii acestei cetăți de scaun, s-au dovedit a fi nu numai dîrji apărători ai libertății și ființei neamului nostru, pentru dreptate și progres, nu numai ctitori iscusiți ce-au ridicat numeroase și impunătoare edificii, ci și iubitori și propagatori ai artei și culturii. În scurtele răgazuri de liniște și pace ei și-au găsit și vreme, și putere, să-și aștearnă pe foile albe de hîrtie gîndurile și sentimentele animate de puternic patriotism. Aici, la Tîrgoviște, a fost instalată, în 1501, prima tiparniță din țara noastră, de sub teascurile căreia iese, în 1508, prima tipăritură de pe teritoriul românesc, pentru ca doar cîteva decenii mai tîrziu să apară primele cărți tipărite în limba română, datorate activității prodigioase desfășurată de către Coresi. Acestuia îi urmează Udriște Năsturel, Antim Ivireanul și alți renumiți meșteri într-ale tiparului, oameni de cultură care scot din tiparnița de la Tîrgoviște zeci de cărți, făcîndu-le apoi să circule în toate cele trei provincii — Muntenia, Moldova și Transilvania —, contribuind astfel, și pe această cale, la întărirea unității românilor, la formarea și desăvîrșirea limbii române, la menținerea mereu vie a conștiinței naționale. Și tot aici, la Tîrgoviște, în climatul de aleasă spiritualitate românească, au trăit și și-au desfășurat activitatea, concretizată în opere de valoare ale literaturii noastre, proeminente personalități precum poeții Văcărești, Ion Eliade Rădulescu, Grigore Alexandrescu, Vasile Cîrlova, iar mai spre zilele noastre, Ion Al. Brătescu-Voinești, I.C. Visarion și alții.

O modernă „cetate" a industriei

Aflat la Tîrgoviște, n-ai nevoie de prea mult timp pentru a-ți încărca sufletul și inima de prețuire și admirație față de inaintașii care au pus mai presus de orice libertatea și propășirea țării și a poporului nostru. E destul să vizitezi Complexul muzeal „Curtea Domnească", Muzeul tiparului și al cărții vechi românești, Muzeul scriitorilor tîrgovișteni, Muzeul județean de istorie și alte cîteva asemenea locuri sau așezăminte pentru a-ți încheia această emoționantă și instructivă călătorie în trecut. Călătorie din care, revenit în prezent, descoperi și privești orașul de azi cu alți ochi, cu înțelegerea deplină a ceea ce a devenit Tîrgoviște în anii socialismului — o modernă ctitorie pe o străveche vatră strămoșească, o superbă împlinire a celor mai nobile idealuri și a celor mai îndrăznețe visuri pentru care au luptat și s-au jertfit mulți dintre cei mai buni fii ai poporului nostru.

Cît de mult, cît de frumos, cît de funcțional s-a construit și-aici, la Tîrgoviște, ca de altfel în toate celelalte orașe ale patriei! Blocuri însumînd aproape 30 000 de apartamente, plus — după cum spuneam mai sus — numeroase și impunătoare edificii publice au transformat radical înfățișarea orașului, făcînd din vechea urbe din urmă cu cîteva decenii, o cetate modernă, demnă atît de prezent cît și de viitor. Ca rod al politicii înțelepte de repartizare rațională a forțelor de producție pe întreg teritoriul patriei, au apărut și aici, una după alta, moderne întreprinderi de interes republican: în 1972, „ROMLUX", mare producător de becuri, precum și Întreprinderea de strunguri „SARO"; în 1973, la noul Combinat de oțeluri speciale se elabora prima șarjă, inaugurîndu-se astfel nașterea siderurgiei tîrgoviștene care avea să se dezvolte într-un ritm deosebit de rapid.

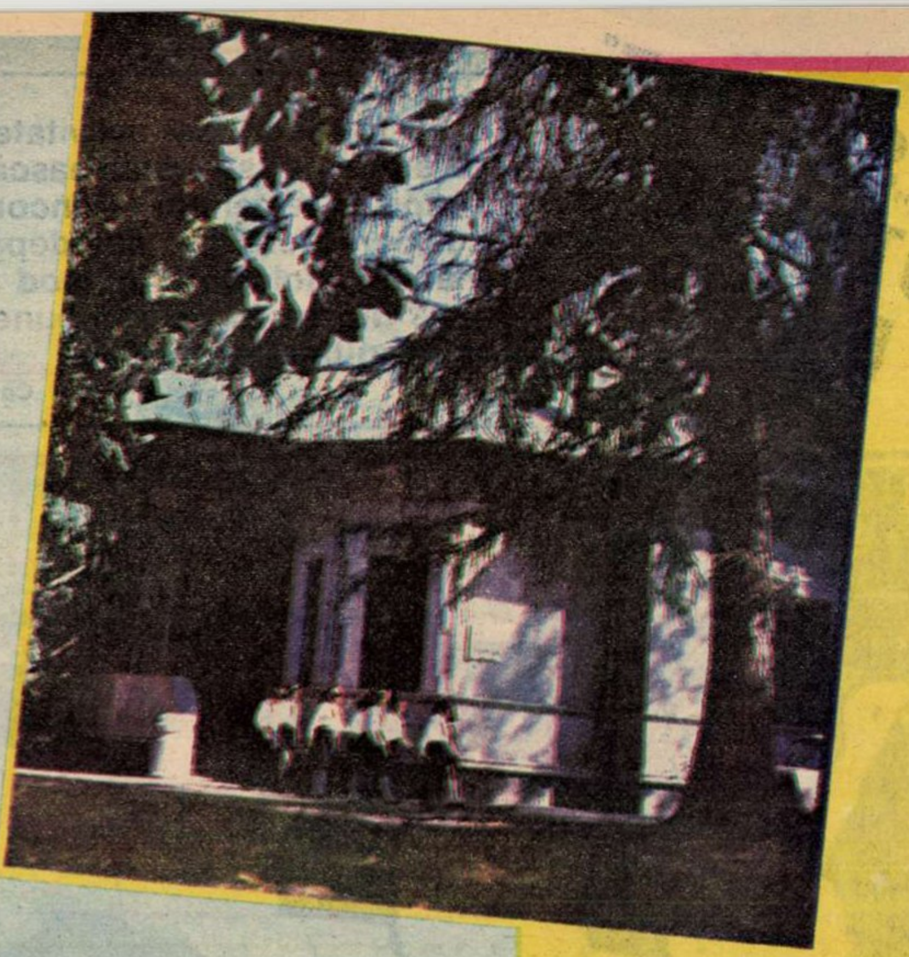

Prin anii '50, industria Tîrgoviștei producea în principal unele piese pentru utilaj petrolier, roabe, butoaie, paturi metalice. Și tot pe-atunci, numărul muncitorilor era de doar cîteva mii. Acum, în 1987, industria acestui oraș este de zeci de ori mai mare, producînd oțeluri speciale (Tîrgoviște devenind al patrulea centru siderurgic al țării), oțeluri din care se fabrică motoare și avioane și alte produse de înaltă tehnicitate și mare valoare. Și tot industria acestui oraș produce și strunguri automate, printre cele mai moderne din lume, și becuri electrice, și lămpi fluorescente, și sonde de foraj, și tablă și diverse articole de inox, toate acestea fiind cerute și deosebit de apreciate pe toate meridianele globului, produsele industriei tîrgoviștene exportîndu-se azi în peste 80 de țări ale lumii. Și odată cu dezvoltarea impetuoasă a industriei acestei vechi cetăți de scaun a crescut, corespunzător, și detașamentul muncitoresc al Tîrgoviștei, acesta numărînd în prezent peste cîteva zeci de mii de oameni. Acum ne apare cît se poate de firească și dezvoltarea urbanistică a Tîrgoviștei care de la aproximativ 40 000 de locuitori, în 1965, a ajuns în prezent la aproape 100 000.

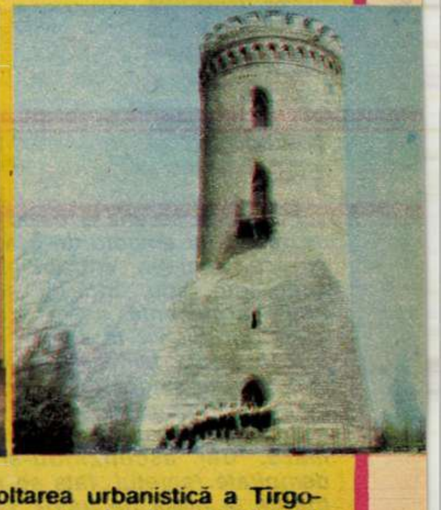

Dintr-o străveche cetate de scaun, Tîrgoviște a devenit, în rodnicii ani ai socialismului, o modernă cetate a industriei, un oraș conectat cu toate fibrele sale la ritmurile dinamice, înnoitoare, pe care le cunosc în prezent toate localitățile patriei noastre.

CONSTANTIN DIACONU
Fotografii de TUDOR CRISTEA

Semafor

EXISTĂ UN „SECRET“ AL NOTELOR MARI?

> **În întreaga sa activitate, pionierul se obișnuiește să muncească și să învețe serios și temeinic, cu încordare și voință, cu perseverență, autodepășindu-se permanent, folosind în mod conștient metode din ce în ce mai bune, care să ducă la rezultate superioare.**
>
> **(Din „Codul etic al pionierului“)**

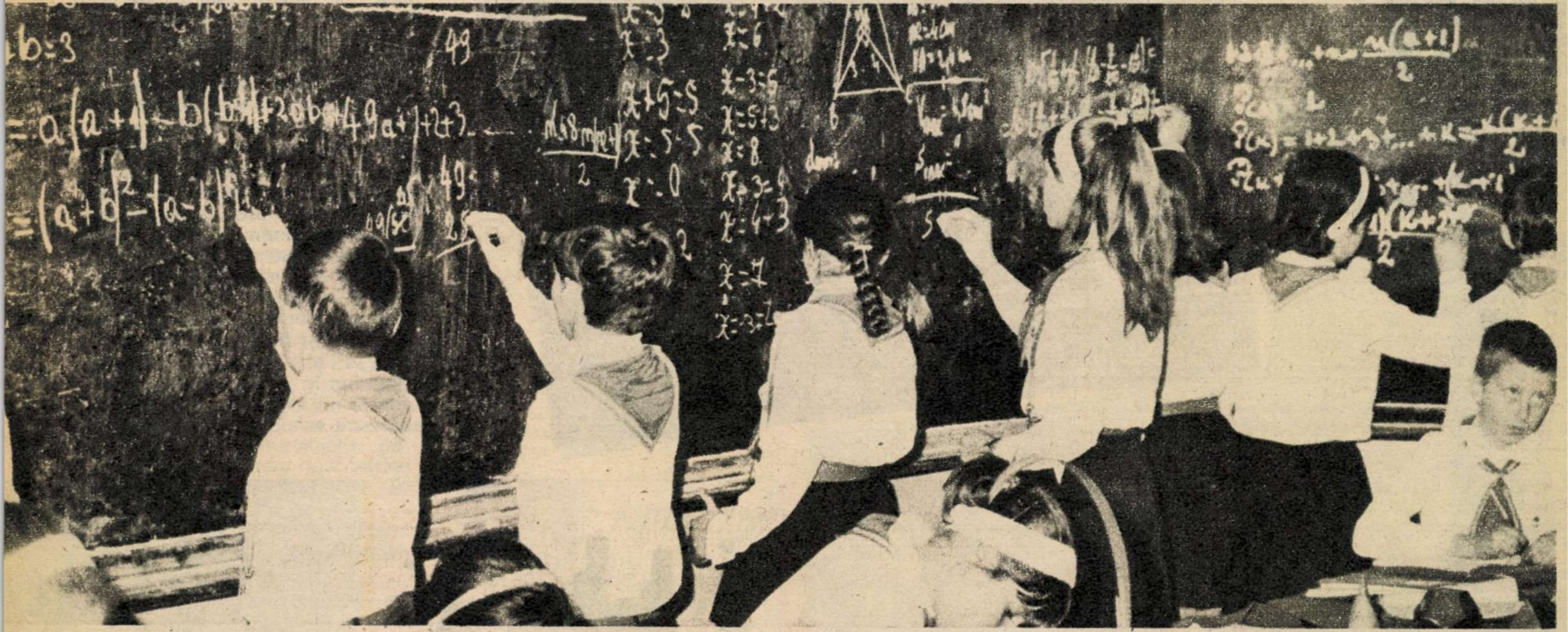

Pe masă se află o coală albă de hîrtie, iar dincolo de ușă, puternică, tentația. Întrebarea se aude din nou, întărită și cu unele argumente:

– Codruța, vii la film?

– Nu pot, Mihai, ți-am mai spus: du-te singur! Vezi bine că acum sînt ocupată.

Și privind în urma fratelui mai mare, dar ascunzîndu-și cu demnitate regretul, fata se reîntoarce la masa de lucru. Cu litere mari, îngrijite, a caligrafiat titlul: „Secretul notelor mari“. Iar acum, ce să spună mai întîi? Înciudată, se gîndește: „Auzi vorbă, secret! Păi la urma urmelor e atît de simplu: trebuie să înveți și gata, în catalog vor înflori buchetele de 8, 9 și 10. Adică așa cum fac mereu Marinel Piuitu, Sabin Micșoniu, Dan Leuștean, Adrian Moșneanu, Ionel Fraitor,... eu și atîția alții!“

Ușor de zis, greu de făcut! Cum să expediezi așa un articol pentru „Semafor“? Mai ales că, uite, după primul pe care l-a scris („Un bun elev, un bun pionier“) și colegii îi așteaptă continuarea. (N-ar vrea să-i dezamăgească, au reales-o comandant de detașament în fiecare an începînd din clasa a III-a.)

Și atunci despre ce să le vorbească? Despre cît s-a străduit pînă ce i-a apărut numele la rubrica rezolvitorilor de probleme din „Gazeta de fizică și chimie pentru elevi“? Sau despre pasiunea pentru istoria patriei? Nu, asta știu și ei, se întîlnesc doar cu regularitate și la cercul de istorie, ca și la cel de dezbateri politico-ideologice.

Dar soluția vine pe neașteptate în momentul cînd privirile i se așază pe carnetul pionierului-comandant. Și mîna începe să caligrafieze grăbit:

„În clasa noastră nu există nici un corigent. Și știți de ce?...“

Sigur că așa e mai bine. La drept vorbind, **numai așa** poate fi scris articolul. Vorbind, adică, nu despre o performanță individuală izolată, ci în primul rînd despre efortul pentru ca toți să se poată mîndri cu rezultate frumoase. Acum, cuvintele se orînduiesc cu ușurință alcătuind povestea clasei, a întregului detașament.

În mod firesc, o idee își face loc printre rînduri nuanțînd semnificațiile titlului, dezvăluind un adevăr întotdeauna știut, nu întotdeauna bine înțeles: nu există și nu se pot indica rețete pentru obținerea notelor mari, dar pentru un elev conștiincios, care își face cu sîrguință datoria, verbul „a învăța“ se conjugă mereu la timpul prezent, în tot ceea ce întreprinde. Așa se și explică de ce întotdeauna elevii cu rezultate foarte bune consemnate în catalog sînt cunoscuți și pentru multe alte realizări (a se citi în același timp și: participări la numeroase activități) care **numai în aparență** nu au legătură directă cu învățătura, dar în realitate o stimulează puternic.

Codruța se gîndește puțin pentru a alege cel mai potrivit exemplu și pentru că nu se poate decide, toate fiind la fel de importante, consemnează mai multe:

Tocmai a avut loc o vizită colectivă cu clasa la Muzeul „Porțile de Fier“. Este așteptată cu interes întîlnirea cu un comunist, chiar părintele unui coleg, tovarășul Dumitru Leuștean – maistru strungar la Întreprinderea Mecanică – de la care vor afla o sumedenie de lucruri interesante, iar în prezent colectivul clasei se pregătește asiduu pentru un spectacol omagial închinat sărbătoririi Zilei Republicii. (Recitatoarele Aurelia Cruceru, Raluca Boștină și Iuliana Răducanu vor trăi din plin emoțiile scenei alături de alți colegi, soliști vocali.)

O veste senzațională a adus, nu de mult, și tovarășa dirigintă: matematicienii vor pleca într-o tabără specială organizată în vacanța de iarnă la Predeal. S-a dezlănțuit o adevărată întrecere pentru desemnarea celor mai destoinici.

Articolul e aproape gata. Dar un bun comandant de detașament nu poate să treacă sub tăcere unele aspecte negative. Pe chip îi stăruie chiar o umbră de îngrijorare gîndindu-se că mai sînt și unii (bunăoară Eduard și Daniel) care încă nu au înțeles că timpul trebuie gospodărit cu grijă pentru a asigura echilibrul necesar, orice risipă (chiar și atunci cînd, de pildă, marea ta pasiune e fotbalul) putînd însemna o scădere a calității muncii, o diminuare a interesului pentru învățătură reflectată de îndată și în rezultatele obținute.

Acum, foaia s-a umplut. N-a mai rămas decît puțin loc pentru semnătură, așezată cu mulțumirea ce însoțește orice realizare de nota 10: Codruța-Gabriela Miduș, clasa a VIII-a A, Școala nr. 1, Drobeta-Turnu Severin.

Filmul îl va vedea cu siguranță într-o altă zi, poate chiar alături de colegi.

ȘTEFAN TIȚĂ

ÎNTÎLNIRILE CU OAMENI AI MUNCII

Cunoaşterea măreţelor realizări obţinute de poporul nostru, sub conducerea partidului, în glorioşii ani ai Epocii Nicolae Ceauşescu, de muncă avîntată dedicată ridicării pe cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie, constituie una din cele mai importante direcţii ale activităţii politico-educative pioniereşti. În cadrul formelor de activitate prin care se realizează, în unităţi şi detaşamente, obiectivele educaţiei comuniste, patriotice, revoluţionare a tinerei generaţii, un loc distinct îl ocupă întîlnirile pionierilor şi şcolarilor cu oameni ai muncii din diferite sectoare de activitate ale economiei noastre naţionale, făuritori ai bunurilor materiale.

Comuniştii, ceilalţi oameni ai muncii, prin calităţile moral-politice pe care le dovedesc permanent în organizarea şi desfăşurarea producţiei materiale, în obţinerea unor realizări remarcabile în dezvoltarea economico-socială a ţării, reprezintă exemple demne de urmat de către purtătorii cravatei roşii cu tricolor.

Preocuparea comandamentelor pioniereşti pentru a asigura o eficienţă educativă deplină întîlnirilor cu oameni ai muncii fruntaşi – muncitori, maiştri, tehnicieni, ingineri, cercetători ş.a., cu activişti de partid şi de stat – începe încă din momentul programării activităţilor. Atunci stabilim cîte întîlniri se organizează într-un trimestru sau într-un an, ştiind că e bine să avem continuu o perspectivă clară a muncii, ce formă de activitate folosim în fiecare întîlnire (dialogul spontan, dezbaterea, proiecţiile de diapozitive sau filme, însoţite de comentariul invitatului nostru, călătoria tematică pe harta patriei, jurnalul vorbit etc.), cadrul în care se desfăşoară fiecare dintre aceste activităţi (în întreprindere, în cabinetul politico-ideologic sau în clasă, cu prilejul desfăşurării unei excursii sau al vizionării unei expoziţii etc.). În stabilirea conţinutului fiecărei întîlniri, diferenţiat de la o lună la alta, vom avea în vedere evenimentele din perioada respectivă, cuprinse în calendarul activităţilor social-politice, iar în proiectele programelor noastre vom prevedea, de asemenea, invitarea, de fiecare dată, a unor oameni ai muncii, reprezentînd sectoare diferite de activitate.

Pionierii care răspund de organizarea şi desfăşurarea unei întîlniri cu oameni ai muncii vor avea în atenţie, permanent, familiarizarea din timp a tuturor copiilor cu activitatea desfăşurată în unitatea economică pe care o reprezintă invitaţii noştri. Totodată, să fim siguri că şi invitaţii noştri doresc să afle aspecte ale activităţii noastre şcolare şi pioniereşti, că, în asemenea situaţii, realizările deosebite pe care le-am obţinut la învăţătură, în muncă sporesc mîndria şi prestigiul detaşamentului şi al unităţii din care facem parte.

Marea majoritate a detaşamentelor şi unităţilor organizează în această perioadă, sub genericul „De la comunişti învăţăm cutezanţa", întîlniri cu delegaţi la Conferinţa Naţională a partidului, cu activişti de partid şi de stat, cu alţi oameni ai muncii fruntaşi în producţie. Aceştia le prezintă pionierilor şi şcolarilor semnificaţia importantului eveniment din viaţa politică a ţării, activitatea creatoare a poporului nostru, sub conducerea partidului, în frunte cu secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, dedicată înfăptuirii hotărîrilor ce vor fi stabilite de forumul comuniştilor. Aceste activităţi, prin prezentarea vie a faptelor de muncă, prin înfăţişarea eroismului cotidian al colectivelor muncitoreşti, oferă activităţilor din unităţi şi detaşamente valenţe educative înalte, atractivitate, putere de convingere şi o deosebită capacitate de satisfacere a interesului de cunoaştere al copiilor.

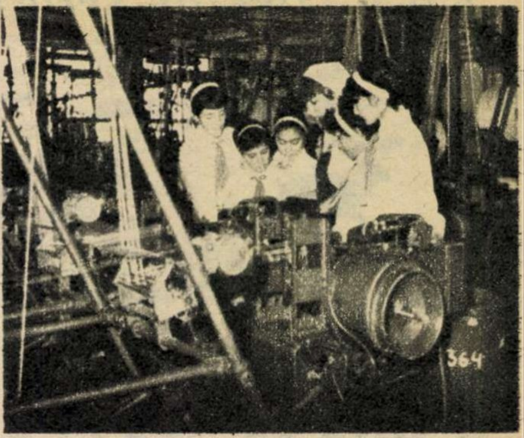

? Aţi întrebat? Vă răspundem !

Flori de mină

• „Ce sînt florile de mină?" — ne întreabă MIHAELA ZAHARIA din TURDA.

Cristalele minerale multicolore, de o neasemuită frumuseţe, ce se găsesc în adîncurile pămîntului, sînt denumite „flori de mină". Ele s-au format începînd cu cea mai veche şi mai îndelungată etapă a evoluţiei Terrei, în precambrian, cînd au luat naştere cele mai importante zăcăminte de resurse, puse mai tîrziu în exploatare de către om. Atunci, în perioada genezei mineralelor, pe baza unor reacţii fizico-chimice specifice, soluţiile hidrotermale, provenite din magmă sub forma unor emanaţii gazoase, s-au condensat, depunînd elemente metalice cristalizate ce alcătuiesc podoaba „florilor de mină". Cele mai vestite colecţii de flori de mină se găsesc în Maramureş şi Banat, unele dintre ele deţinînd exemplare rare, prin formă şi colorit, în Europa şi în lume. În imagine, una dintre raritățile europene: macla japoneză a cuarţului, aflată într-o colecţie din Ocna de Fier, judeţul Caraş-Severin.

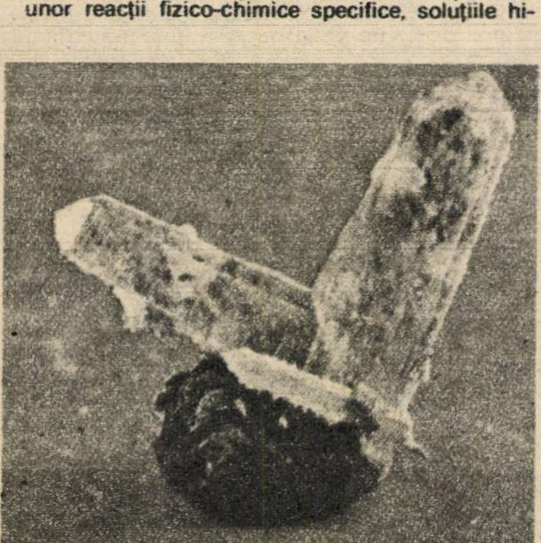

Pentru cititorii din clasa a VIII-a

Publicăm, în ediţia de azi, o altă problemă pentru treapta I de liceu dată la testul de verificare a cunoştinţelor din acest an în municipiul Bucureşti.

Să se rezolve:

a) $\frac{3-x}{x} = 2$

b) $x(3-x) = 2$

c) Arătaţi că pentru orice $x \in R$

$x(3-x) \leq \frac{9}{4}$

d) Folosind punctul c, determinaţi perimetrul unui triunghi dreptunghic de arie maximă care are catetele x şi $3-x$.

Rezolvare:

a) $x \neq 0, 3 - x = 2x \Rightarrow 3x = 3 \Rightarrow x = 1$

b) $3x - x^2 = 2 \Rightarrow x^2 - 3x + 2 = 0$

$$x_{1,2} = 3 \pm \frac{\sqrt{9-8}}{2} \Rightarrow x_1 = 2 \text{ şi } x_2 = 1$$

c) $3x - x^2 \leq \frac{9}{4} \Rightarrow x^2 - 3x + \frac{9}{4} \geq 0 \Rightarrow$

$\Rightarrow (x - \frac{3}{2})^2 \geq 0$ pentru $\forall x \in R$

d) $A = \frac{x(3-x)}{2} \quad A_{max} = \frac{9}{8}$

Unelte agricole străvechi

• „Astăzi în agricultură se folosesc maşini şi unelte moderne, fabricate din oţel. Dar în trecut, cu sute de ani în urmă, din ce se făceau uneltele agricole?" — ne întreabă MIHAI VIŞINESCU din ALEXANDRIA.

În evul mediu, gospodăriile ţărăneşti de pe teritoriul ţării noastre realizau, cu forţe proprii, majoritatea bunurilor de care aveau nevoie, începînd cu casa, uneltele de lucru şi alte obiecte necesare vieţii. Cu timpul apar şi meşteşugari anume, precum şi sate specializate în prelucrarea lemnului, din care se confecţionau şindrilă, căruţe, obiecte de uz casnic şi agricol etc. Cele mai importante şi mai răspîndite unelte agricole erau: sapa, săpăliga, hîrleţul, tîrnăcopul, apoi plugul de lemn, coasa şi secera. Plugurile, deşi din lemn, erau construite cu deosebită ingeniozitate funcţională. O dovadă în acest sens o constituie şi faptul că în Muzeul ştiinţei şi tehnicii din München este expus şi un vechi „plug românesc" de lemn. Treptat, diferite piese ale acestui plug au fost înlocuite cu părţi lucrate din fier, pînă cînd s-a ajuns la plugul produs în întregime din fier.

Meşterii populari români au construit şi numeroase alte unelte agricole în variante personale, iscusite: seceri late cu zimţi tăietori mari, grape (din spini) cu tăvălug, prăşitoare, rariţe etc.

La Muzeul lemnului din Cîmpulung Moldovenesc pot fi văzute numeroase unelte casnice şi agricole româneşti lucrate din lemn, printre care un car vechi de peste 400 de ani, meşterit în întregime din lemn.

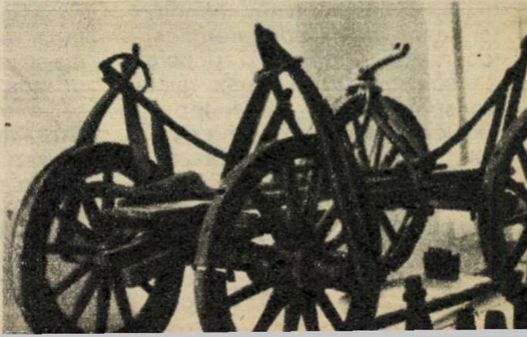

ENCICLOPEDIE SPORTIVĂ — „CUTEZĂTORII“

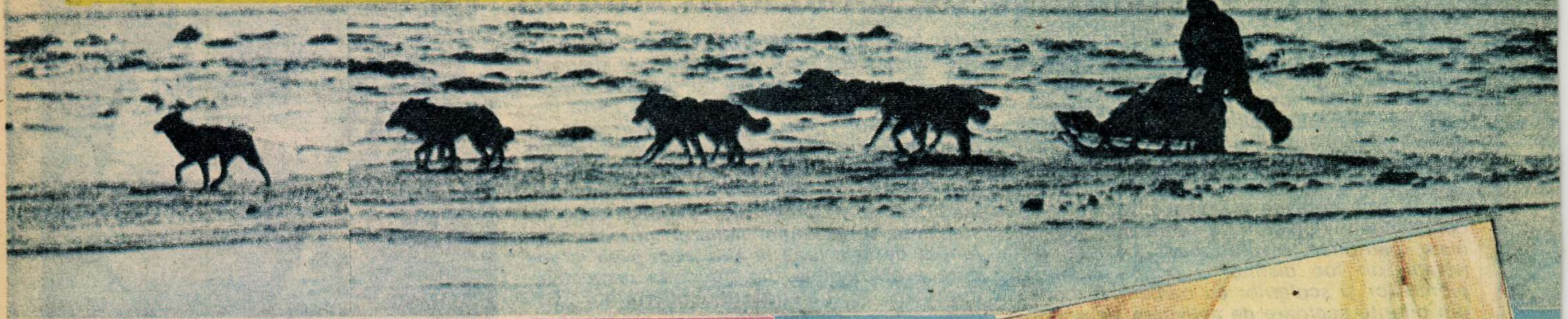

O CURSĂ EXTRAORDINARĂ

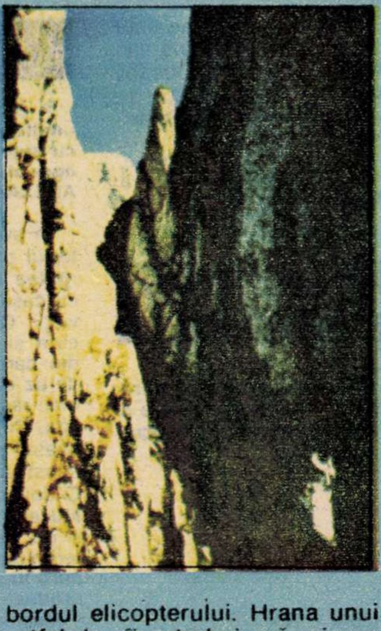

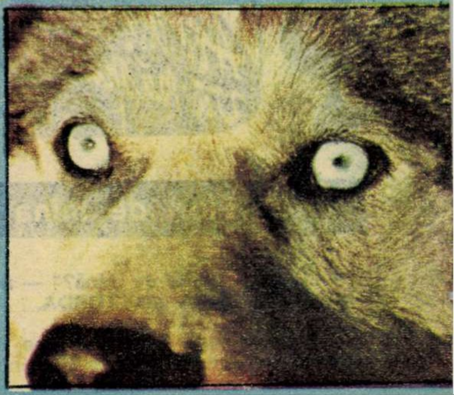

În orășelul Anchorage din Alaska este zarvă mare. Aici toată lumea așteaptă să se dea startul în cursa de sănii trase de cîini, denumită „Iditaroda", după numele unei așezări de pe vremea căutătorilor de aur, acum părăsită. La start sînt prezenți cincizeci și trei de bărbați, două femei și un număr de peste 700 de cîini eschimoși, care trebuie să-i ducă pe concurenți pînă la capătul distanței.

În așteptarea semnalului de start, concurenții examinează împrejurimile. Suflă un vînt destul de puternic. Este atît de frig încît o parte neacoperită a corpului îngheață în cel mult 60 de secunde. De altfel, lui Rick Swanson, unul dintre concurenți, brățara metalică a ceasului i-a înghețat într-un timp incredibil de scurt, fapt pentru care a trebuit să renunțe la ceas. Ca și la stiloul în care cerneala înghețase brusc.

Nerăbdarea concurenților și a cîinilor atinge punctul culminant.

În sfîrșit, startul!

Pînă la Lome, locul sosirii din cursă, este o cale extrem de lungă, ea măsoară peste 1 800 de kilometri! Drumul străbate ținuturi în care lupii, urșii și renii sînt în număr mult mai mare decît oamenii. Mai exact spus, pe o suprafață aproape cît a Europei trăiesc între 3 000 și 4 000 de locuitori.

Pentru a ajunge la destinație, concurenții, cu săniile lor trase de cîte 12 cîini eschimoși, trebuie să treacă peste două dealuri destul de înalte, de-a lungul văii Yokon, unde vîntul suflă atît de puternic încît, uneori, depășește 220 de kilometri la oră!

Desfășurarea cursei este urmărită dintr-un avion monomotor, care indică concurenților și locurile de odihnă și punctele de control. Un elicopter militar transportă hrana oamenilor și a cîinilor, precum și pe doctorii veterinari care organizează la fiecare sută de kilometri puncte pentru controlul stării de sănătate a cîinilor. Cîinii găsiți bolnavi sau epuizati sînt luați la bordul elicopterului. Hrana unui astfel de cîine trebuie să asigure cel puțin 6 000 de calorii pe zi.

În ziua a treia de la plecare s-a produs o adevărată catastrofă: temperatura s-a încălzit brusc, ajungînd pînă la numai minus un grad. De ce spun că a fost o catastrofă? Pentru că la această... caniculă, cîinii eschimoși nu mai pot alerga, sufocîndu-se în cazul că ar fi obligați să o facă. Oprirea necondiționată se impune în această situație. Cu această ocazie, concurenții își verifică cu multă atenție degetele picioarelor, urechile etc., pentru a vedea dacă nu au suferit degerături.

Adversarii cei mai de temut nu sînt ceilalți concurenți, ci condițiile atmosferice și starea și forma terenului. În aceste condiții solidaritatea oamenilor este un lucru extrem de important, nevoia de ajutor fiind prezentă tot timpul. „Dacă concurenții nu s-ar ajuta unii pe alții, mulți ar rămîne pe traseu, degerînd și căzînd pradă urșilor, lupilor...", spune Rick Swanson.

Cîștigătorul ultimei ediții a cursei „Iditaroda“ a fost Rick Swanson, același care cîștigase și ediția precedentă. El a parcurs cei 1 800 de kilometri ai cursei în 14 zile, 9 ore și 37 de minute. Ultimul dintre concurenți a sosit cu o întîrziere de două... săptămîni, dar fericit că a reușit să termine această cursă de o dificultate extraordinară.

De ce participă oamenii la aceste curse foarte grele? Nu pentru bani, sumele pe care ei le primesc sînt atît de mici încît nu le ajung nici pentru acoperirea cheltuielilor legate de pregătirile și participarea la cursă. Ei iau parte la „Iditaroda“ și la alte curse asemănătoare pentru a dovedi că omul este mai puternic decît natura, că el este capabil să înfrunte și dificultățile cele mai mari pe care natura i le ridică în cale.

Ce ar putea fi mai dificil decît o traversare a Alascăi, pe o lungime de aproape 2 000 de kilometri, pe o sanie simplă, în tovărășia cîinilor credincioși, prietenii nedezmințiți ai omului...?

NICOLAE NICOARĂ

CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP •

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2								■			
3						■					
4				■				■			
5					■						■
							■				
6				■		■					
7		■						■			
8				■						■	
9			■		■				■		
10							■				
11					■						

Pe teme școlare

ORIZONTAL: 1) Înscrie la loc de cinste, alături de celelalte drepturi fundamentale, dreptul la învățătură pentru toți copiii patriei noastre. 2) Cotire. O notă bună. 3) Merge împreună cu „nisam". Pădurice pe malul unei ape. 4) Riglă de desen prevăzută la un capăt cu o riglă mai mică, perpendiculară pe prima. A lucra pămîntul. Din atlas! 5) Piatră vînătă. Lecții. 6) Constanța (abr.). Arbori din familia coniferelor, care cresc în zona muntoasă. 7) Mare animator al învățămîntului românesc (1779-1823), fondator al învățămîntului în limba națională în Țara Românească și al primei școli de învățămînt superior de la București. Substanțe azotate neproteice. 8) Personaj feminin din piesa „O scrisoare pierdută" de I.L. Caragiale. Insula lui Ulise. 9) Alifie (reg.). Element de compunere cu sensul de „dizolvare". Primele vocale! 10) Școala viitorilor marinari. Rezultatul unei scăderi. 11) Examinat verbal. Filozof, scriitor și om de stat roman (c. 4 î.e.n.-66 e.n.), autorul cugetării: „Oamenii învață învățîndu-i pe alții".

VERTICAL: 1) Stolnic al Țării Românești, organizatorul în 1679 al primei școli din București. 2) Materie de învățămînt. Program de ore. 3) Botanica, zoologia și biologia. Începe vacanța. 4) A ședea în bancă. Țărm. 5) Lucrare pentru acasă. Acum. 6) Peri. În ramă! Oferă un raid pe mapamond. 7) Lucrare de verificare a cunoștințelor. Primele din Brăila. 8) Deci. Arbore cu lemnul foarte tare. 9) Prietenul și îndrumătorul de la catedră (fem.). Enescu Emil. 10) Element dat pe baza căruia se dezvoltă o demonstrație. Vechi popor din Italia centrală. 11) Radical organic obținut din etan. A-și însuși o lecție.

DICȚIONAR: LIO, BRAI, OSC.

Șah

ÎN ZECE SECUNDE

Într-un meci fulger de 10 partide, cu 73 de ani în urmă, a survenit pe tablă următoarea poziție:
Alb — Rd7, Tb8, pb5;
Negru — Ra7, Cc7, pb6.

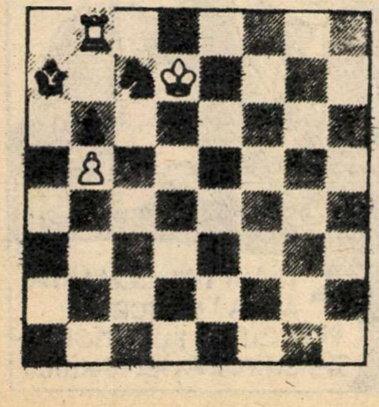

Condiția de joc stabilită de jucători, care nu erau alții decît doi dintre cei mai mari supercampioni mondiali ai tuturor timpurilor — Capablanca și Lasker —, a fost ca fiecare să aibă la dispoziție 10 secunde pentru o mutare. Marele „Capa", cu albele, a forțat victoria în mai puțin de 10 secunde, printr-o mutare de sacrificiu. Soluția în numărul următor.

ARENA MATEMATICIENILOR

SIMETRIE

Care litere ale alfabetului latin, fiind răsturnate, rămîn aceleași, iar tăiate orizontal sau vertical dau două jumătăți simetrice?

DIN FAMILIE

(Criptografie: 5, 4, 4, 2, 4)

S×NR=UE=K

Un copil exemplar

(Triverb: 5, 4, 7)

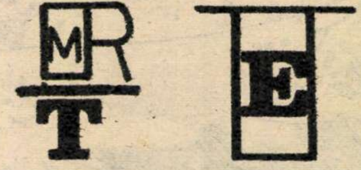

CAREU CU CIFRE

Schimbați ordinea cifrelor din acest careu, înscriindu-le în careul vecin, în așa fel încît la adunare fiecare rînd, orizontal și vertical, să dea un total de 126.

5	5	5	5	9	9
9	9	13	13	13	13
17	17	17	17	21	21
21	21	25	25	25	25
29	29	29	29	33	33
33	33	37	37	37	37

Ce v-a plăcut din acest număr? Ce mai doriți să publicăm?

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NR. TRECUT

ÎN FAMILIE: 1) Caragiale. 2) Eminescu. On. 3) Hipa. Europa. 4) Oca. Urmaș. 5) Va, Et. Csn. 6) Ll. An. Batt. 7) Urnită. Ra. 8) Enea. Ma. Tas. 9) Bunici, Orbi. 10) Em. Cocteau. 11) Remus. Irina.

CALCUL ENIGMISTIC LITERAR
Mihail Sadoveanu

1 880	+	50	=	1 930
+		-		+
70	-	39	=	31
1 950	+	11	=	1 961

ȘAH: 1. Re2!!! fID 2. Re3!!;
2. ...fIC 2. Tf2!! etc.

TRIVERB: în clasele primare.
ȘAPTE DIN OPT.

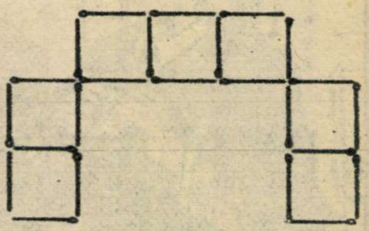

CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP

TICUȚĂ CEL UITUC

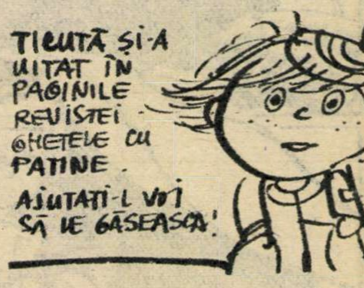
TICUȚĂ ȘI-A UITAT ÎN PAGINILE REVISTEI GHETELE CU PATINE.
AJUTAȚI-L VOI SĂ LE GĂSEASCĂ!

COPERTA NOASTRĂ

Pionieri din Zimnicea, în vizita la viitoarele lor locuri de munca.

CUTEZĂTORII 48 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**

RESPONSABIL DE NUMĂR: **CONSTANTIN RĂDUȚ**; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **POMPILIU DUMITRESCU**; *PREZENTAREA TEHNICĂ* **VIOREL SÂMPETREAN**

Redacția Piața Scînteii nr. 1 București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index: 41836 12 pagini 1,50 lei**

jurnal de bord

Scenariu: MIRCEA NOVAC
Desene: PUIU MANU

6

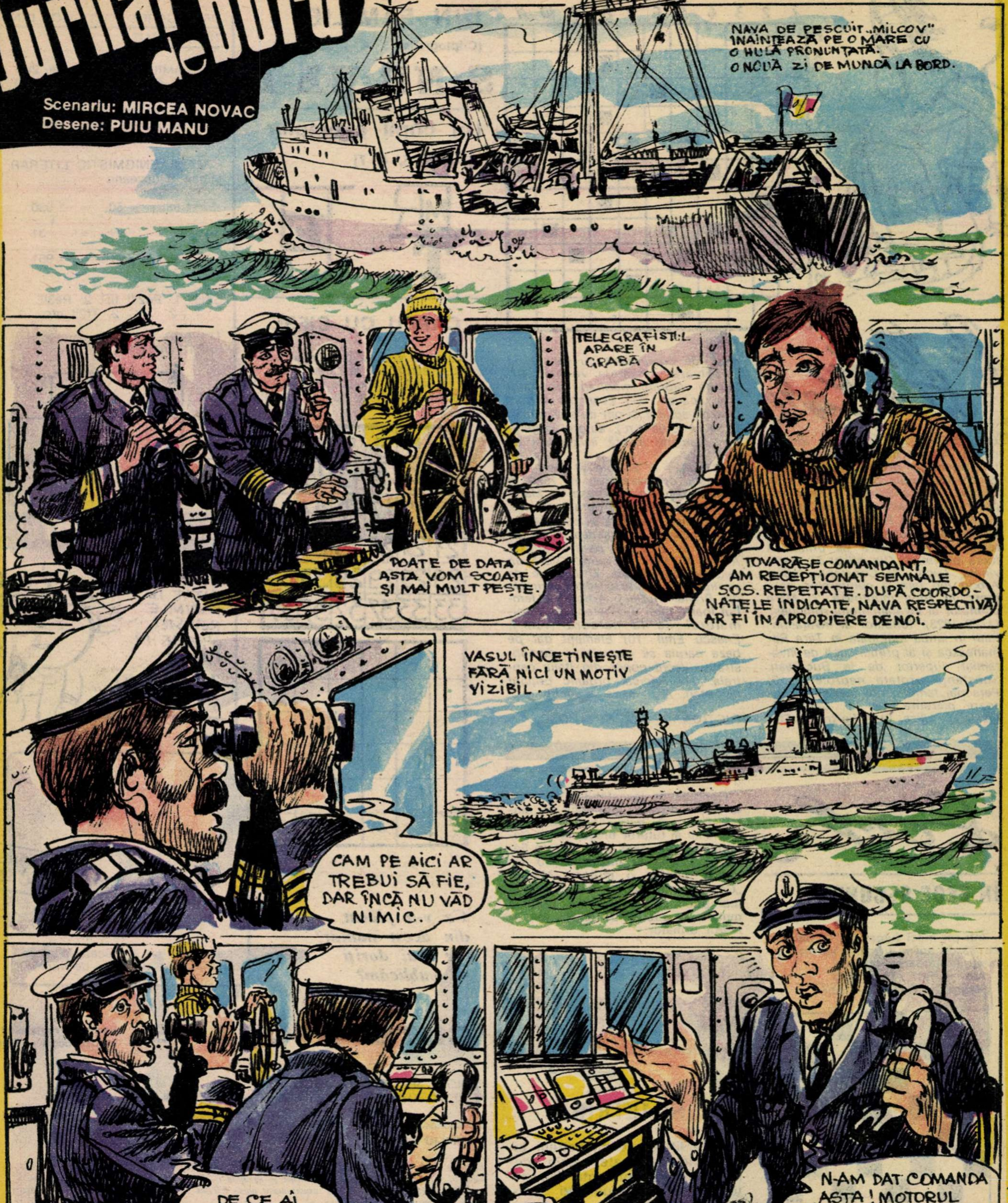
NAVA DE PESCUIT „MILCOV” ÎNAINTEAZĂ PE O MARE CU O HULĂ PRONUNȚATĂ.
O NOUĂ ZI DE MUNCĂ LA BORD.
MILCOV
POATE DE DATA ASTA VOM SCOATE ȘI MAI MULT PEȘTE.
TELEGRAFISTUL APARE ÎN GRABĂ
TOVARĂȘE COMANDANT, AM RECEPȚIONAT SEMNALE S.O.S. REPETATE. DUPĂ COORDONATELE INDICATE, NAVA RESPECTIVĂ AR FI ÎN APROPIERE DE NOI.
CAM PE AICI AR TREBUI SĂ FIE, DAR ÎNCĂ NU VĂD NIMIC.
VASUL ÎNCETINEȘTE FĂRĂ NICI UN MOTIV VIZIBIL.
DE CE AI REDUS VITEZA?!
N-AM DAT COMANDA ASTA! MOTORUL PRINCIPAL FUNCȚIONEAZĂ CU TURAȚIE MAXIMĂ!

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

PETROCHIMIE

Prin întreaga lor activitate, pionierii patriei întîmpină CONFERINȚA NAȚIONALĂ A PARTIDULUI

49

JOI, 10 DECEMBRIE 1987,
ANUL XXI (NR. 1052)

CADRAN POLITIC

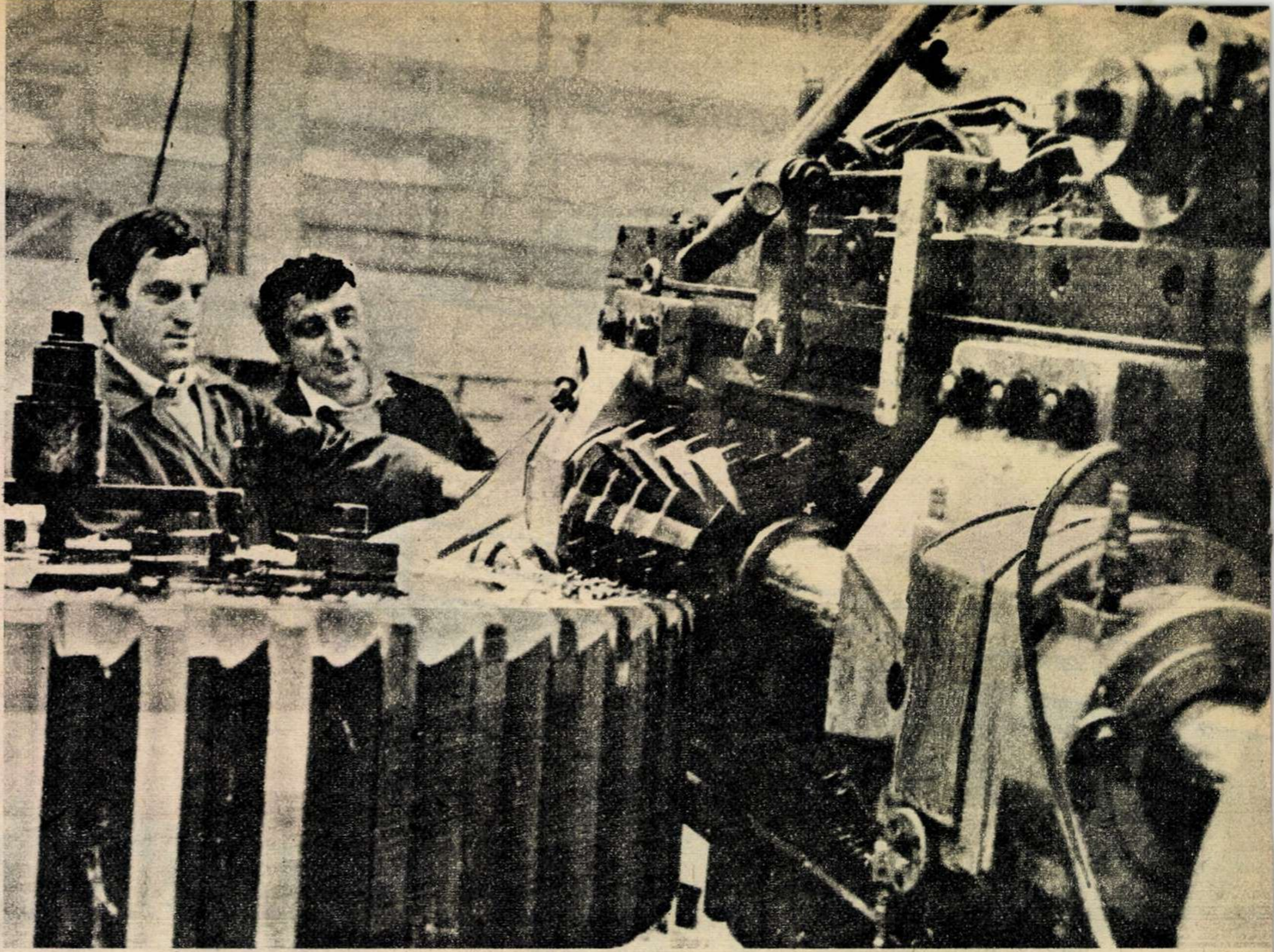

Viaţa social-politică a ţării este marcată în aceste zile de atmosfera specifică întîmpinării marilor evenimente care în istoria poporului nostru au constituit momente de mare importanţă pentru înfăptuirea idealurilor naţiunii noastre. În oraşe şi sate, în unităţi economice şi şcoli, pretutindeni pe meleagurile patriei, dînd expresie dăruirii şi abnegaţiei patriotice, vibrantelor sentimente de dragoste faţă de patrie şi partid, cetăţenii naţiunii nostre socialiste, adulţi, tineri şi copii, întîmpină cu fapte deosebite de muncă Conferinţa Naţională a P.C.R., care-şi va deschide lucrările peste cîteva zile.

Colectivele muncitoreşti din întreaga ţară acţionează în spirit revoluţionar, punînd în valoare deplina capacitate creatoare a tuturor oamenilor muncii pentru îndeplinirea sarcinilor de plan pe acest trimestru şi pe întregul an, pentru pregătirea producţiei din anul viitor.

În acest climat de entuziastă angajare muncitorească, revoluţionară, dedicată înfăptuirii măreţelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român, a indicaţiilor şi orientărilor formulate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, în pregătirea Conferinţei Naţionale a partidului s-au desfăşurat recent conferinţele extraordinare ale organizaţiilor judeţene de partid şi a organizaţiei municipale de partid Bucureşti.

În deschiderea conferinţelor extraordinare, din partea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, preşedintele Republicii, au fost adresate participanţilor un salut tovărăşesc, revoluţionar, precum şi urarea de noi succese în înfăptuirea Programului de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism.

Participanţii la conferinţe au dat cea mai înaltă apreciere rolului determinant al tovarăşului Nicolae Ceauşescu în fundamentarea şi elaborarea întregii politici a partidului şi statului nostru, strategiei dezvoltării necontenite a ţării, planurilor şi programelor prin care se eşalonează, cu rigoare ştiinţifică, procesul amplu şi complex de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră şi înaintare a României spre comunism.

S-a dat expresie, totodată, sentimentelor de aleasă stimă şi înaltă preţuire faţă de tovarăşa Elena Ceauşescu, militant de frunte al partidului şi statului nostru, pentru contribuţia remarcabilă la elaborarea şi înfăptuirea politicii partidului, la progresul continuu al ştiinţei, învăţămîntului şi culturii în patria noastră.

În deschiderea conferinţelor au fost prezentate hotărîrea Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 27 noiembrie, concluziile ce se desprind pentru întărirea spiritului revoluţionar, a răspunderii cadrelor şi activului de partid, a tuturor comuniştilor în vederea înfăptuirii politicii partidului de construcţie socialistă, a realizării în cele mai bune condiţii a planului pe acest an şi pe întregul cincinal.

În cadrul conferinţelor a fost analizată activitatea comitetelor judeţene şi a comitetului municipal Bucureşti, în perioada care a trecut de la ultima conferinţă, îndeplinirea obiectivelor Congresului al XIII-lea privind dezvoltarea economico-socială în profil teritorial, înfăptuirea programelor de perfecţionare a organizării şi modernizării proceselor de producţie, creşterea continuă a eficienţei economice, măsurile ce se impun pentru realizarea integrală a sarcinilor de plan pe 1987 şi pe întregul cincinal, a indicaţiilor şi orientărilor secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Au fost dezbătute, de asemenea, modul de aplicare a programelor de perfecţionare a activităţilor economico-sociale, a autoconducerii şi autofinanţării, lărgirea democraţiei muncitoreşti revoluţionare, participarea activă a maselor la elaborarea şi înfăptuirea obiectivelor în profil teritorial.

În lumina orientărilor şi indicaţiilor formulate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Plenara Comitetului Central al partidului din 5 octombrie şi în cadrul şedinţelor Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., în cursul lucrărilor a fost analizată cu înaltă exigenţă şi responsabilitate comunistă activitatea desfăşurată de organele de partid şi de stat, organizaţiile de masă şi obşteşti, de colectivele de oameni ai muncii din toate domeniile vieţii economico-sociale, în vederea înfăptuirii în cele mai bune condiţii a obiectivelor actualului cincinal, a programelor speciale privind dezvoltarea dinamică, multilaterală a economiei naţionale.

Conferinţele extraordinare au adoptat hotărîri speciale pentru creşterea răspunderii activiştilor de partid şi de stat, a comuniştilor, a tuturor oamenilor muncii de la oraşe şi sate în vederea îndeplinirii exemplare a sarcinilor stabilite, programe de măsuri pentru înfăptuirea integrală a sarcinilor de plan pe 1987 şi pe întregul cincinal. Participanţii la lucrări au ales delegaţii pentru Conferinţa Naţională a partidului.

Într-o atmosferă entuziastă, de puternică vibraţie patriotică, în încheierea conferinţelor au fost adresate telegrame tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, în care se subliniază angajamentul ferm al comuniştilor, al tuturor oamenilor muncii de a-şi mobiliza toate forţele pentru realizarea planului pe acest an şi pe întregul cincinal, de a întîmpina cu noi şi tot mai importante realizări măreţul eveniment politic din viaţa partidului şi a ţării – Conferinţa Naţională a partidului.

Vizita oficială de prietenie efectuată în ţara noastră, în cursul săptămînii trecute, la invitaţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, de către Hafez Al-Assad, secretarul general al Partidului Baas Arab Socialist, preşedintele Republicii Arabe Siriene, reprezintă o nouă şi valoroasă contribuţie la aprofundarea raporturilor de prietenie şi colaborare dintre cele două ţări, în interesul popoarelor român şi sirian, al cauzei păcii, progresului şi cooperării internaţionale.

Secretarul general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi secretarul general al Partidului Baas Arab Socialist, preşedintele Republicii Arabe Siriene, Hafez Al-Assad, au avut convorbiri oficiale, desfăşurate într-o atmosferă de prietenie şi înţelegere reciprocă.

În cursul vizitei, cei doi preşedinţi au semnat Acordul-program privind dezvoltarea pe termen lung a cooperării economice, tehnice şi ştiinţifice şi a schimburilor comerciale între Republica Socialistă România şi Republica Arabă Siriană.

> „Partidul reprezintă astăzi centrul vital al întregii naţiuni, el este conştiinţa revoluţionară a poporului nostru, de la care radiază energiile creatoare ale întregii naţiuni şi care luminează calea spre înaltele piscuri ale civilizaţiei comuniste“.
>
> NICOLAE CEAUŞESCU

CONFERINŢA NAŢIONALĂ A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Noi şi măreţe perspective patriei socialiste

Eveniment de majoră însemnătate în viaţa partidului şi a ţării, Conferinţa Naţională a P.C.R., ale cărei lucrări se vor desfăşura peste cîteva zile, va adopta hotărîri de cea mai mare importanţă privitoare la prezentul şi viitorul patriei. Pe ordinea de zi a Conferinţei Naţionale se vor afla probleme referitoare la dezvoltarea forţelor de producţie, din patria noastră, la afirmarea şi mai puternică a democraţiei muncitoreşti revoluţionare, la perfecţionarea conducerii ştiinţifice a societăţii, pe baza principiilor autoconducerii şi autogestiunii. Se vor afla, de asemenea, probleme privind intensificarea procesului revoluţionar în noua etapă de dezvoltare economico-socială a ţării. Vor fi deci înscrise toate acele aspecte care au un rol determinant în îndeplinirea exemplară a măreţelor programe de dezvoltare adoptate de Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român, pentru actualul cincinal şi pentru viitorul deceniu, pînă în anul 2000.

Într-o ampla cuvîntare, rostita de la tribuna plenarei C.C. al P.C.R. din luna octombrie a acestui an, tovarăşul Nicolae Ceauşescu sublinia faptul că apropierea Conferinţei Naţionale trebuie să determine, în întreaga ţară, intensificarea activităţii în toate domeniile vieţii economico-sociale, în economie, în ştiinţă, învăţămînt şi cultură, în munca organizaţiilor de masă şi obşteşti, a organizaţiilor de tineret şi copii. Dar trebuie să determine, în primul rînd, o îmbunătăţire a muncii organelor şi organizaţiilor de partid.

Este imperios necesar, a spus tovarăşul Nicolae Ceauşescu, ca întregul popor să muncească în aşa fel încît **„să ne prezentăm la Conferinţa Naţională din decembrie cu rezultate bune, atît în realizarea planurilor pe care le-am dezbătut în aceste zile, cît şi in soluţionarea corespunzătoare a tuturor problemelor şi îmbunătăţirea activităţii in toate domeniile“**. Desigur, toate aceste obiective privitoare la asigurarea progresului economic şi social al ţării sînt în strînsă corelaţie cu înalta capacitate politică şi organizatorică a partidului nostru — centrul vital al întregii societăţi.

Ca în toţi anii „Epocii Nicolae Ceauşescu“, oamenii muncii, poporul întreg a muncit cu abnegaţie, cu dăruire şi devotament şi în această nouă etapă de dezvoltare economico-socială a ţării, de după Congresul al XIII-lea al partidului, obţinînd mari succese în îndeplinirea planului din primul an al cincinalului actual, asigurînd condiţiile pentru a încheia cu rezultate meritorii şi acest an, ce se apropie de sfîrşit. Conferinţa Naţională va analiza toate aceste rezultate şi va deschide un drum nou, de muncă, de creaţie, pentru progresul şi înflorirea patriei, pentru asigurarea sincronizării optime a tuturor forţelor productive, valorificarea cu randament maxim a resurselor materiale şi umane, intensificarea activităţii de creaţie în toate domeniile de activitate. Astfel de obiective însufleţesc munca întregului popor, activitatea din uzine, de pe ogoare, de pe şantiere, din unităţile de cercetare ştiinţifică de pe tot cuprinsul ţării.

Totodată, ele însufleţesc munca milioanelor de tineri muncitori, ţărani, intelectuali, elevi, studenţi. A milioanelor de tineri ai României socialiste, ce reprezintă o generaţie care şi-a probat deja puterea de muncă, hărnicia şi capacitatea creatoare, prin activitatea pe care o desfăşoară în întreprinderi, pe ogoare, în unităţi de cercetare ştiinţifică, în şcoli şi facultăţi, în instituţii de cultură şi artă, pe şantiere. România socialistă se mîndreşte cu un tineret care creşte frumos. În rîndurile Uniunii Tineretului Comunist, ale Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti, ale Organizaţiei Pionierilor, sub înţeleapta conducere a partidului, se formează oameni adevăraţi, ale căror concepţii despre muncă, despre viaţă, despre societate sînt dintre cele mai înaintate. Generaţia tînără răspunde, astfel, prin fapte, însufleţitoarelor chemări ale secretarului general al partidului, care i se adresează cu generozitate, cu dragoste, îndemnînd-o să fie în primele rînduri ale vastei activităţi constructive a poporului, să se pregătească temeinic pentru a fi nu numai continuatoare a ceea ce s-a realizat pînă în prezent în patria noastră, dar şi făuritoare de noi valori materiale şi spirituale, descoperitoare de noi taine ale naturii, de noi domenii ale cunoaşterii.

Pionierii de azi vor fi, mîine, muncitori cu înaltă calificare, ingineri, profesori, medici, economişti, oameni de ştiinţă, de cultură. Ei îşi vor începe activitatea, la locurile lor de muncă, în actuala etapă a dezvoltării economico-sociale a ţării, în anii înfăptuirii programelor de perspectivă elaborate de Congresul al XIII-lea. Vor contribui deci la clădirea viitorului, ceea ce înseamnă că trebuie să se pregătească în spiritul cerinţelor viitorului, să-şi însuşească un mod înaintat, revoluţionar, de gîndire şi de acţiune.

Munca pentru ţară, semnătură pe care o înscrie apăsat poporul întreg, prin faptele sale, în contul avuţiei noastre naţionale, constituie răspunsul cel mai edificator la înflăcărata chemare a partidului, a secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de a întîmpina Conferinţa Naţională cu realizări tot mai mari, demne de prezentul socialist al patriei, de viitorul ei comunist.

OMAGIU PIONIERESC CONF

Anii copilăriei, ocrotiţi cu dragoste şi grijă, sînt ani de bogate împliniri şi bucurii ● Cei mai tineri fii ai patriei învaţă în şcoli moderne, dotate cu cabinete şi ateliere, cu laboratoare, cu bogat material didactic, avînd toate condiţiile de pregătire temeinică, de afirmare a capacităţilor creatoare, de cultivare a talentelor şi aptitudinilor ● Echivalentul construcţiilor ridicate pentru nevoile învăţămîntului, din anul 1944 şi pînă la începutul anului şcolar 1986—1987, reprezintă **14 oraşe** noi cu cîte 100 000 de locuitori fiecare ● Mai mult de trei sferturi din baza materială a şcolii româneşti de astăzi a fost realizată în anii construcţiei socialiste, 70 la sută din acestea realizîndu-se în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului ● Pregătirea tinerei generaţii pentru viaţă, pentru viitor se împleteşte cu activitatea practică, numărul laboratoarelor pentru învăţămîntul gimnazial, liceal şi profesional sporind de la 5 775 pînă la 14 455, iar al celor pentru învăţămîntul superior de la 1 337 la 3 746 ● Cele mai diverse aptitudini şi talente sînt cultivate şi fructificate din plin în cadrul celor 103 381 cercuri tehnico-aplicative, ştiinţifice şi pe obiecte de studii, în care sînt cuprinşi 2 685 556 de pionieri şi şcolari ● Unul din minunatele daruri oferite copiilor patriei în epoca celor mai mărețe împliniri, Epoca Nicolae Ceauşescu, este Palatul pionierilor şi şoimilor patriei, în care talentele se împlinesc, visele prind contur. Un palat în care mii şi mii de copii găsesc căi de afirmare, de pregătire pentru viitor.

RĂSPUNDEM PRIN FAPTE GRIJII PĂRINTEȘTI A PARTIDULUI

O zi la Palatul pionierilor şi şoimilor patriei...

...Înseamnă, pentru cineva care nu este „de-al casei", o zi cu mult neprevăzut.

Dacă prinzi ora 8 fără un sfert, cînd şuvoaiele de copii încep să se adune spre intrarea somptuoasă, te şi afli în faţa unei întrebări pe cît de simplă în aparenţă, pe atît de greu să-i dai răspunsul. Încotro să-ţi îndrepţi paşii mai întîi? Copiii veseli păşesc cu sprinteneală pe scări, fiecare ştie cu precizie în care dintre nenumăratele încăperi să intre. Zilnic, aici, în jur de o mie cinci sute de copii învaţă, construiesc, cîntă, dansează, recită. În cele cincisprezece cabinete destinate activităţilor de educare politico-ideologică, în alte douăzeci şi cinci de ateliere pentru activităţile practice şi de creaţie tehnico-ştiinţifică, în douăzeci şi două de cabinete şi studiouri pentru activităţile de creaţie şi interpretare cultural-artistică, în sala de spectacole, în sala de teatru de păpuşi, la observatorul astronomic sau în bibliotecă, copiii intră firesc şi reiau lucrurile de unde le-au lăsat ultima oară.

Dar acel cineva – care nu-i „de-al casei" – ce-ar putea să facă pentru a vedea cît mai multe? Poate aflăm răspunsul în...

...laboratorul de chimie experimentală

Copiii în halate albe inspiră încredere şi... siguranţă! Da, ei pot face lucruri nemaipomenite. Cu substanţele din sticluţe, pe care le amestecă în eprubete, aprind foc fără chibrit, îţi pregătesc, la comandă, o oglindă fermecată. Auzind însă întrebarea noastră, **Bogdan Dragnea** *(Şcoala nr. 133, clasa a VII-a D) ne face o invitaţie.*

– Staţi aici, nu ne deranjaţi deloc. Ne jucăm, dar... serios! Cercetăm efectul căldurii asupra cristalelor sulfatului de cupru. Iată, prin încălzire, acestea pierd apa, iar odată cu ea şi culoarea. După ce se răcesc, devin din nou albăstrui. Interesant, nu? Ia să identificăm şi gazul care s-a născut din reacţia chimică dintre magneziu şi acid sulfuric. Atenţie! Îl captăm şi putem să umplem cu el un mic dirijabil. Nu-i extraordinar?

De undeva, de departe, se aud semnale curioase. Mergînd înspre ele te trezeşti brusc în...

...lumea calculatoarelor

Atenţia şi privirile fetelor şi băieţilor din această încăpere sînt îndreptate spre ecrane acoperite cu fel de fel de semne, scheme, figuri geometrice sau desene. Melodii stranii plutesc în jur. Un grup mai numeros priveşte – cu încordare – spre monitorul calculatorului manevrat de **Alexandru Preda.** *El a introdus un test privind orientarea profesională, pentru care a citit şi a studiat mult. Acum, colegii lui vor cu toţii să se supună întrebărilor calculatorului pentru a afla... profesiunea ce li se potriveşte.* **Dan Bendas, Florin Merceanu** *şi alţi colegi la fel de mari – din clasele a şaptea şi a opta – sînt deosebit de interesaţi de programul-test alcătuit de Alexandru pentru a-şi identifica calităţile, deprinderile.*

– Dar un vizitator curios ce deprinderi ar trebui să aibă?

– Mai întîi de toate, să ştie să circule corect, răspunde Dan.

Iată o idee. E pe aproape şi cabinetul în care ne întîlnim cu...

...subredacţia de presă

Maşinile de scris, cu ţăcănitul lor vesel, dau la iveală coli întregi acoperite cu ultimele ştiri. Bineînţeles, cel mai la îndemînă şi, în acelaşi timp, fructuos teren de investigare este însuşi acest palat! În cercurile de istorie „Patrie română, ţară de eroi", la cabinetul „Epoca marilor împliniri socialiste" se pregătesc materiale, activităţi, programe dedicate Conferinţei Naţionale a partidului, celei de-a 40-a aniversări a Republicii. Noi ştiri de la Clubul prieteniei, păcii, solidarităţii internaţionale şi UNICEF, din cercul de Etnografie şi folclor, unde este aşteptat un oaspete pentru discuţii de specialitate, de la Aeromodele unde este gata un lot puternic de, bineînţeles, aeromodele...

În sfîrşit, iată ideea salvatoare, de a putea cuprinde totul... Urmărim cu atenţie rîndurile ce ies din maşinile de scris. Citindu-le însă, eşti îndemnat să-i cunoşti, neapărat, pe eroii micilor reporteri. Ceea ce am făcut şi noi.

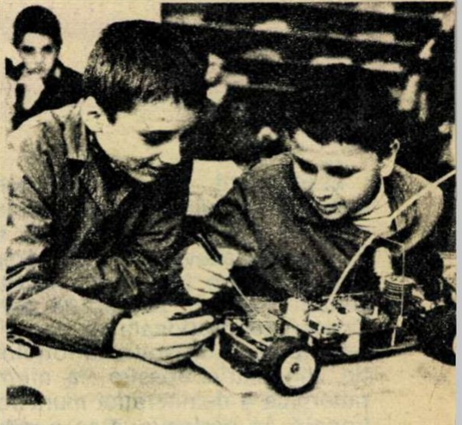

ERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI

Ne pregătim pentru viitor

Moment de înaltă vibrație revoluționară în care comuniștii, întregul nostru popor trăiesc și simt tot mai puternic propriul legămînt cu viitorul, Conferința Națională a partidului constituie și pentru pionieri, pentru toți copiii României, o luminoasă sărbătoare căreia îi aduc cununa faptelor pioniereşti şi în care sînt cuprinse rezultatele deosebite la învățătură și muncă, în pregătirea pentru viitor.

Acum, cînd ne mai despart doar cîteva zile de începerea lucrărilor marelui forum al comuniştilor, copiii patriei, pionieri şi şcolari îşi unesc faptele şi gîndurile într-un minunat buchet de recunoştinţă şi dragoste, într-un fierbinte omagiu adus patriei şi partidului, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, tovarăşei Elena Ceauşescu, pentru împlinirile şi bucuriile trăite în aceşti ani, pentru minunatele condiţii de învăţătură şi muncă ce le-au fost create în vederea pregătirii temeinice pentru viitor.

Prin faptele lor de zi cu zi, pionierii patriei dau glas mîndriei de a se fi născut în România de azi. hotărîrii lor de a creşte vrednici fii ai poporului, ai partidului. Ei raportează cu cinste că îşi respectă legămîntul faţă de patrie şi partid, muncind şi învăţînd pentru gloria poporului, pentru împlinirea idealurilor supreme ale Partidului Comunist Român.

Cu gîndul la înflorirea tot mai puternică a judeţului lor şi cu dorinţa de a răspunde prezent acolo unde ţara are nevoie, pionierii clasei a VIII-la A de la Şcoala nr. 1 Zimnicea, Teleorman, se pregătesc să păşească pe porţile liceelor industriale, însuşindu-şi cu rezultate tot mai bune disciplinele fundamentale — matematica, fizica, chimia... Anul trecut, numeroşi copii din acest detasament au participat la concursurile pe materii unde au obţinut rezultate meritorii. Hotărîţi ca în acest an să reprezinte şcoala pînă la etapa republicană, chiar din primele zile de şcoală ei au şi început pregătirile, rezolvînd sute de probleme la matematică şi fizică, dovedind şi prin rezultatele înscrise în catalog că se pot autodepăşi. Sîrguincioşi la învăţătură, dar şi harnici gospodari, ei ştiu să împletească eficient studiul cu munca practică. Cei 1 200 de duzi de pe plantaţia Şcolii nr. 1, Zimnicea, au crescut viguroşi şi pentru că la îngrijirea lor au fost prezenţi pionierii clasei a VIII-a A.

Astfel de exemple există pretutindeni în judeţele patriei şi ele ne oferă certitudinea că toţi cei care se pregătesc să preia în viitor ştafeta muncii pentru ţară vor fi oameni temenic pregătiţi. Dintre ei fac parte şi pionierii şcolilor Drăgăneşti şi Cîndeşti, judeţul Dîmboviţa, Războieni, Tupilaţi, Ceahlău şi Urecheni, judeţul Neamţ, cei de la şcolile Ţăndărei nr. 1 şi Slobozia, judeţul Ialomiţa, de la Şcoala„Eftimie Murgu," judeţul Caraş Severin, de la şcolile Albac, Daia Română, Vadul Moţilor şi nr. 8 din Alba Iulia, judeţul Alba, care se dovedesc deosebit de sîrguincioşi la învăţătură.

În ateliere, laboratoare, cercuri uzinale, în cercurile de la casele pionierilor şi şoimilor patriei, cunoştinţele teoretice se împletesc armonios cu activitatea practică, productivă. Încă de la înfiinţare, cercul de automatizări miniere de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Vulcan, Hunedoara, îşi propunea, ca obiective prioritare, familiarizarea pionierilor cu aspecte specifice mineritului, cu meseria de miner, practicată aici din tată în fiu. Aici pionierii membri ai cercului au înţeles că ştiinţa şi tehnica trebuie să contribuie necontenit la sporirea producţiei de cărbune, la uşurarea muncii minerilor. Au început fierbinţi căutări legate de mecanizarea şi automatizarea procesului de producţie, iar spiritul lor de inventivitate şi-a spus cuvîntul prin lucrări concrete care propun îndrăzneţe soluţii privind exploatarea cărbunelui în subteran. „Transportul cu racleţi“, „Maşina de încărcat cărbune“, „Numărător automat pentru vagonete de mină“, „Comandă automată a două transportoare cu bandă“ sînt doar cîteva dintre ele, vizînd modernizarea fluxului tehnologic. „Mina anului 2000“, „Mina anului 2001“ şi „Mina anului 2002“ sînt alte proiecte temerare pentru exploatările miniere din mileniul al treilea. Ultimele două lucrări au obţinut premiul întîi la Concursul de creaţie tehnico-ştiinţifică „Start spre viitor“.

Obiectivele noii revoluţii agrare îi mobilizează şi pe pionierii satelor patriei, care prin numeroase activităţi îşi aduc contribuţia la înfăptuirea lor. Participînd la lucrări de combatere a eroziunii solului, la irigarea ogoarelor, la plantări de pomi şi întreţinere a păşunilor, la creşterea animalelor, ei răspund chemării de a gospodări cît mai bine fiecare palmă de pămînt. Îi amintim aici pe pionierii din Ciulniţa, Amara, Perieţi, Slobozia, judeţul Ialomiţa, care au obţinut rezultate deosebite atît în munca pe loturile şcolare cît şi în creşterea animalelor, pe cei de la Şcoala Băiculeşti-Argeş, care au cea mai bună microfermă zootehnică din judeţ.

Dragostea fierbinte faţă de patria socialistă, dorinţa de a-i spori frumuseţea şi bogăţiile, mobilizează, în fiecare an, milioanele de pionieri în ampla acţiune „Tot înainte“. Acţionînd sub genericul „Ştafeta generaţiilor“, ei plantează mii şi mii de pomi fructiferi şi puieţi forestieri ce prefigurează livezile roditoare şi pădurile de mîine ale patriei, amenajează parcuri, înalţă sate de vacanţă şi înfrumuseţează edificii social-culturale cu picturi murale. În judeţul Argeş, la Stoieneşti-Muscel a fost înălţat un frumos sat de vacanţă. Copiii din Domaşnea, ca şi cei de la Şcoala nr. 1 Moldova Nouă şi-au dovedit talentul de constructori, înălţînd o microhidrocentrală, iar cei din Năsăud şi-au înfrumuseţat Casa pionierilor şi şoimilor patriei cu o minunată pictură murală.

În aceste zile, în cununa împlinirilor ei adaugă numeroase activităţi politico-educative, cultural-artistice şi de muncă rodnică prin care aduc un fierbinte omagiu partidului, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, tovarăşei Elena Ceauşescu, exprimîndu-şi dragostea şi recunoştinţa pentru grija cu care sînt înconjuraţi cei mai tineri fii ai patriei — viitorul României socialiste.

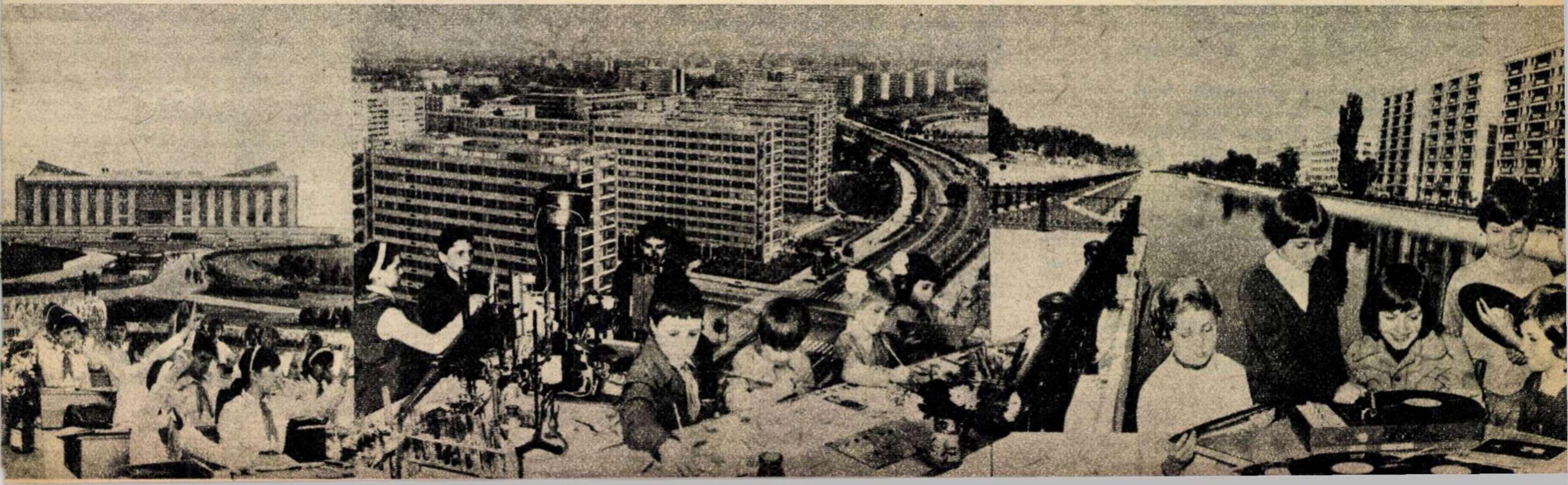

Prinos de

E minunat să fii copil în România socialistă. Ca un vis frumos crește țara și odată cu ea, noi, copiii — viitorul ei.

E minunat să fii copil în epoca cea mai strălucită și fără egal din istoria țării, epocă purtînd numele ctitorului ei, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Întotdeauna gîndurile secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și ale tovarășei Elena Ceaușescu, au fost și sînt îndreptate spre tînăra generație a patriei, pentru ca milioanele de copii ai țării să aibă asigurate cele mai bune condiții de pregătire pentru muncă și viață, să crească în demnitate, libertate și pace.

Sîntem eterna primăvară a țării. Ca un vis frumos crește țara și odată cu ea, noi, copiii — viitorul ei.

Pentru poporul nostru, copiii

Trăim

Omagiu partidului

Tu ești în spicul holdei din cîmpie
Și-n tot ce stă în vreme mărturie,
Și-n roșul florilor buchetului de mac
Și în lumina păcii de pe-acest meleag.

În cartea ce ne dă nouă lumină
Și-n fiecare pom din munte, din grădină.
Ești flacăra ce arde veșnic vie,
Ești fiecare pas, pe româneasca glie.

ILEANA LAVINIA DAMIAN
clasa a VII-a,
Războieni, județul Alba

Copilărie fericită

În anii primăverii comuniste
Noi, copiii, sîntem florile vieții,
Mlădițe ale patriei iubite
Sub ceru-albastru pur al dimineții.

Sîntem petale ale minunatei flori,
Surîsul soarelui de dimineață,
La temelia păcii sîntem ziditori,
Ne pregătim temeinic pentru viață.

Ne e copilăria izvor de bucurii
În țara noastră dragă pe care o iubim.
Îi mulțumim conducătorului cu recunoștință vie
Pentru copilăria fericită ce-o trăim.

LUMINIȚA IACOBESCU
clasa a VII-a,
Petroșani, județul Hunedoara

Temei și rodnicie

Trăim o epocă de aur,
Sub arcuri de triumf visînd,
Ni-i Patria temei și rodnicie,
Partidul ni-i lumină pe pămînt.

Un cîntec de iubire se cuvine
Părinților în rosturile muncii!
Prin ei, ni-i patria de azi, spre mîine
Grădină-n care cresc, în fericire, pruncii.

Trăim o epocă de visuri temerare
De aur ni-i destinul și cîntec, bucuria;
Spre viitor ni-s raze vii de soare:
Partidul, Ceaușescu, România!

RADU MIRCESCU
clasa a VII-a,
București

Anotimpurile țării

Am zîmbit spre munții patriei,
Și din înălțimile lor
A înflorit primăvara.
Mi-am umplut palmele cu stele
Din limpezimea cerului românesc,
Și-n jur totul s-a numit vară.
Am privit soarele de aur,
Ce mîngîie livezile țării:
Toamnă bogată!
M-am gîndit la jocul copilăresc
Al fulgilor de nea
Și a înflorit iarna.
Iubesc patria
Și cînt cu ea un imn din toate anotimpurile.

FELICIA SIMONA NICOLAE
clasa a VIII-a D, Craiova

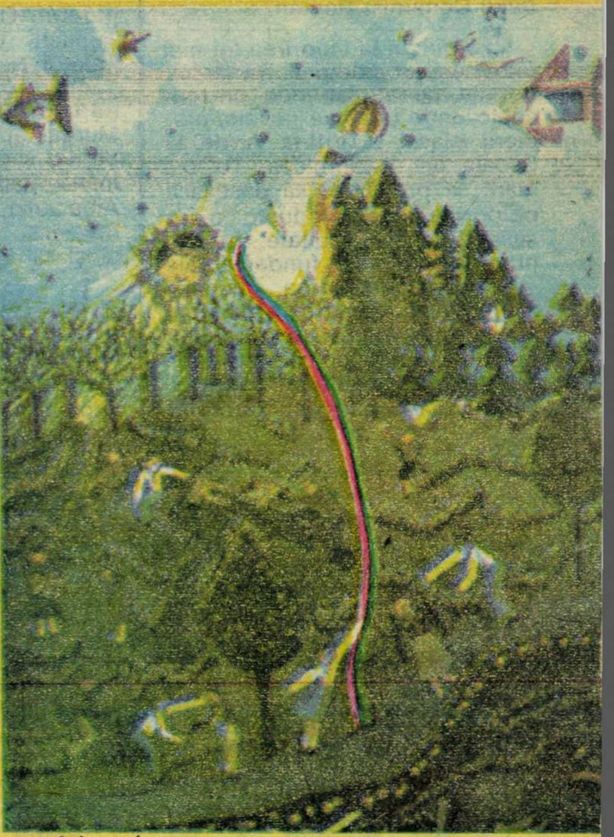

„ROMÂNIE PLAI DE AUR" – desen de CREȚU ELENA –
C.P.S.P. Albeștii de Argeș

nulţumire

reprezintă primăvara vieţii, ziua de miine a patriei. Nobila preocupare de a asigura tuturor copiilor ţării condiţiile cele mai bune de creştere şi dezvoltare, de a avea o copilărie senină, străbate intreaga politică a partidului şi statului nostru.

„Învăţaţi, invăţaţi şi iar invăţaţi. Învăţaţi şi munciţi! Însuşiţi-vă cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii, ale cunoaşterii umane in general". Sint cuvinte indemn ce ne sint adresate nouă de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel care prin tot ce a infăptuit pentru ţară a devenit simbolul insuşi al tinereţii revoluţionare a patriei.

Omagiul nostru, al copiilor, adresat iubiţilor conducători, este un imn luminos rostit de vocea noastră cristalină, vocea primăverii.

SORANA BELCIU, clasa a VI-a, Bucureşti

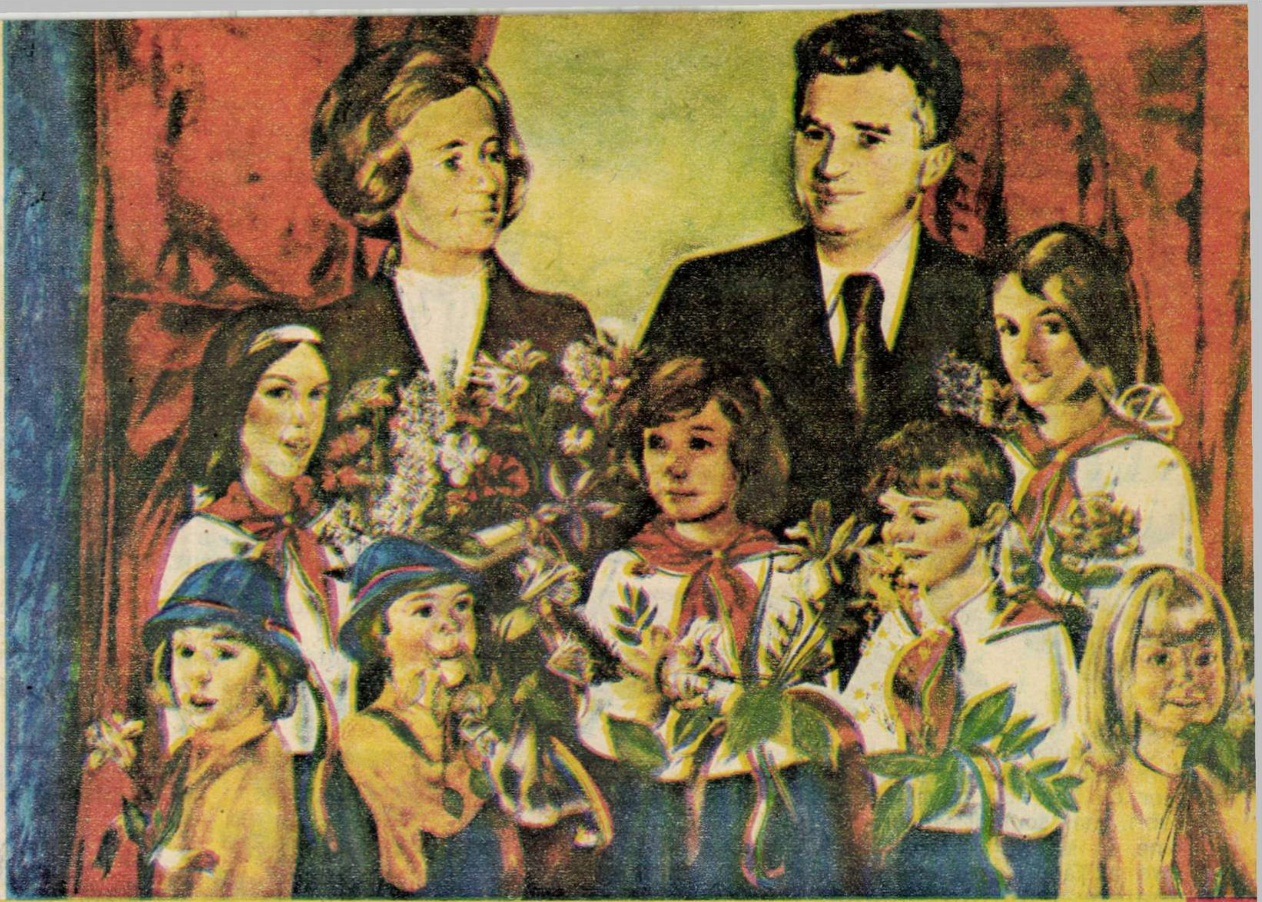

epocă de aur

Timp eroic

În anii glorioşi ai epocii de aur,
Cu inima fierbinte, din suflet mulţumim,
Tovarăşului Nicolae Ceauşescu,
Tovarăşei Elena Ceauşescu,
Părinţi ai vieţii noi ce o trăim.

Noi, pionierii acestui timp eroic,
Cîntăm un imn cu inima fierbinte,
Celor ce ne veghează cu dragoste deplină
Şi poartă visul nostru, mereu, tot înainte.

LUIZA GERVESCU
clasa a IV-a B,
Bucureşti

Înfăptuire

Noi ne-am născut în epoca de aur
Dintr-un popor viteaz şi muncitor,
Care purtînd istoria pe umeri
Ne-nvaţă ce-i trecutul, privind în viitor.
Noi creştem azi în epoca măreaţă
În care învăţăm ce-nseamnă rodnicia;
Ne sînt îndemn, exemplu şi povaţă
Poporul, Ceauşescu, România.

LĂCRĂMIOARA ALEXANDRU
clasa a VI-a, Avereşti, judeţul Neamţ

Din inimile noastre

Cu dragoste adîncă şi deplină,
Din inimile noastre mulţumim
Tovarăşului Nicolae Ceauşescu,
Pentru frumoşii ani ce astăzi îi trăim.

Îi mulţumim şi inimii de mamă
Ce pentru toţi copiii ţării bate;
Tovarăşei Elena Ceauşescu,
Omagiu cald al dragostei curate!

CRISTINA PETRASUC,
clasa a VII-a B,
Rădăuţi, judeţul Suceava

Pace

Am deschis ochii în murmur de izvoare
Şi-am crescut odata cu firul ierbii;
Peste tot auzim cuvîntul pace.
Ştim că soarele e cald,
Că florile sînt roşii, şi galbene, şi albastre,
Ştim că cerul e senin
Şi cîntecele copiilor sînt vesele,
Ştim că există un OM
Care ne veghează copilăria.

CARMEN CHICU
clasa a VII-a, Alexandria, judeţul Teleorman

Acasă

Pretutindeni sînt dimineţi,
Dar lumina
Din ochii dimineţilor tale
E mai calmă
Cînd ieşi
În întîmpinarea soarelui.

Pretutindeni sînt ape,
Dar ale tale
Sînt mai mîngîietoare
Îmbrăţişîndu-ţi trupul.

Pretutindeni sînt munţi,
Dar cuşmele Carpaţilor tăi
Au neaua mai curată
Şi stîncile au glasul
Mai ademenitor
În ecourile trimise zărilor.

Şi nicăieri
Nu-s ciocîrliile
Mai luminoase
Cîntîndu-ţi doinele decît la noi.

Şi nicăieri
Nu-i mai acasă,
Ca pe munţii tăi,
Pe cîmpiile tale
Şi-n seninul
Dimineţilor tale,
Ţara mea!

CARMEN BUGA
clasa a VIII-a,
Slobozia, judeţul Ialomiţa

Pionieri în ampla acţiune patriotică „TOT ÎNAINTE!"

CAMPIONI AI HĂRNICIEI PE MELEAGURILE NĂSĂUDULUI

Se spune despre oamenii care trăiesc în vecinătatea munţilor că sînt, de felul lor, mai sobri, mai scumpi la vorbă. Ei bine, în Maieru, străveche aşezare a Ţării Năsăudului, de la poalele Munţilor Rodnei, această observaţie nu se verifică! Dimpotrivă, aici oricine este dispus să vorbească, să povestească, să dea sfaturi, să glumească. Explicaţia? E simplă: în Maieru cresc mulţi copii! Nu există casă în care să nu fie trei, patru şi chiar mai mulţi fraţi. O atmosferă optimistă, plăcută, ca într-o familie numeroasă (sînt, aici, aproape 8 000 de locuitori) te întîmpină oriunde.

În zori, cînd oamenii se îndreaptă spre locurile lor de muncă, la mină, la staţiile de flotaţii, în zona forestieră sau în cea a exploatării pietrei, se salută cu multă prietenie.

Copiii, crescuţi în acelaşi spirit de respect, au învăţat încă un lucru deosebit de important: **să iubească şi să preţuiască munca**. Aceasta pentru că, sub ochii lor şi odată cu ei, a crescut şi comuna.

Părinţii lor au înălţat case noi, confortabile, au construit magazine, cămin cultural, pe care le-au împodobit în stilul specific, plin de bun gust al năsăudenilor. Nouă — deşi bicentenară — este şi şcoala. Mai bine-zis, şcolile, pentru că au fost necesare trei corpuri de clădire pentru a-i cuprinde pe numeroşii elevi.

Şi muzeul este nou. Înălţat cu hărnicie, cu pricepere, cu entuziasm, cu dragoste. Dragoste pentru meleagurile natale, pentru tradiţiile valoroase. Astfel că împreună — constructori, copii şi profesori — au aşezat cărămidă peste cărămidă, de sub mîinile lor apărînd, în numai patru luni, un impresionant muzeu cu parter şi etaj, în care tinerii fii ai comunei au adunat, îndrumaţi chiar de directorul şcolii lor, Sever Ursa, 3 800 de valoroase exponate. Se află acolo o bogată gamă de unelte din cele mai vechi timpuri, care amintesc de agricultură, de creşterea animalelor, de pescuit, de vînătoare, de plutărit, de morărit, de cioplit; lucrări din os, din piatră, din metal, de piele; costume populare, broderii; ceramică, picturi pe lemn şi pe sticlă etc. Biblioteca, cu 2 000 de volume de cărţi vechi, rare, a luat fiinţă prin aportul tuturor localnicilor, părinţi ai copiilor. Cele peste 10 000 de versuri populare, culese de pionierii pasionaţi de valorificarea folclorului, au fost aşternute cu răbdare pe nenumărate file de caiet, unele prezentate în diferite publicaţii. Este păstrată cu grijă măsuţa de brad pe care Liviu Rebreanu a scris aici,în comună la ei, primele capitole din romanul „Răscoala", ca şi schiţele altor opere. În încăperile muzeului, pionierii desfăşoară numeroase manifestări literare, evocări istorice, montaje patriotice. Programele artistice care cuprind frumoase tradiţii, cum sînt datina „Cununii" sau cea a „Sînzienelor", colindele laice, baladele vechi, capătă aici, în preajma acestor comori, şi mai multă strălucire. De altfel, în Festivalul Naţional „Cîntarea României", interpreţii din Maieru ai „Cununii" au fost distinşi cu cel mai înalt titlu.

Iată-i pe prietenii noştri în bănci. Sînt la fel de luminoşi, gata de răspuns, de scris teme, oricît de dificile, de studiat în laboratoare, de construit în ateliere. Pioniera comandantă de unitate, Cristina Partene, din clasa a VII-a B, ne vorbeşte despre o frumoasă ambiţie:

— Cred că nu ne va fi greu să realizăm hotărîrea pe care am luat-o de curînd: nimeni nu va lua notă mai mică de 7 pînă la sfîrşitul trimestrului! Avem exemplul celor de la a VIII-a C, unde mai mult de jumătate dintre copii au note numai de 9 şi 10! Nu s-ar putea extinde şi la celelalte clase? — ne-am întrebat, pe bună dreptate. Aşa că, în cinstea Conferinţei Naţionale a partidului şi a aniversării celor 40 de ani de la proclamarea Republicii, am organizat o multitudine de activităţi, de programe cultural-artistice, la pregătirea cărora participă, mai ales, cei cu rezultate foarte bune la învăţătură. Şi, spre bucuria noastră, am constatat că lucrul acesta constituie un stimulent deosebit! Tot mai mulţi sînt colegii care vin la comandament să ne împărtăşească, cu satisfacţie, alte şi alte note mari. Totodată, se... autopropun ca organizatori sau interpreţi în diferitele colective care pregătesc aceste activităţi sărbătoreşti.

Maxim Berende, dintr-a VIII-a C (clasă lăudată de Cristina), unul dintre ghizii muzeului, specialist în istoria comunei, este mîndru să vorbească, de data aceasta, despre vrednicia colegilor lui: amenajarea celor două terenuri sportive,îngrijirea pe tot parcursul anului a părculeţului din faţa şcolii, ca şi a celui mare, din centrul comunei, colectarea a nu mai puţin de 7 tone de fructe de pădure, a plantelor medicinale.

— O bună parte din locuitorii comunei o constituim noi, copiii. Este firesc deci s-o înfrumuseţăm, s-o îmbogăţim, precizează Maxim.

Copiilor din Maieru li se pare absolut firesc să fie buni şcolari, buni pionieri, buni şi harnici fii ai comunei. Chiar plecaţi în alte localităţi, la licee şi şcoli profesionale de minerit, de construcţii, silvice, agricole, economice, după absolvire, tot în comună doresc să se întoarcă. De altfel, întregul corp didactic al şcolii este alcătuit din foşti elevi din Maieru!

Despre generaţia de acum a purtătorilor cravatei roşii cu tricolor se poate afirma, cu puterea faptelor, nu numai că sînt stăpîniţi de aceleaşi frumoase ambiţii, dar că proiectele lor de viitor sînt şi mai cutezătoare.

ELENA MĂNESCU

COPIII

VIITORUL PLANETEI

Copiii României socialiste au marea șansă de a trăi într-o țară a păcii și a omeniei, în care demnitatea și libertatea au fost apărate întotdeauna, fiind considerate bunuri de mare preț. Înconjurați cu dragoste și grijă, ei au create toate codițiile pentru a avea o copilărie senină, de a crește și a se pregăti pentru viitor. Ei știu însă că în lume mai sînt copii care nu cunosc zîmbetul și joaca, ci doar grija zilei de mîine, teama zilei de azi, amintirea tristă a zilei de ieri.

În activitățile cercurilor și cluburilor păcii, prieteniei, solidarității internaționale și UNICEF, pionierii și școlarii din țara noastră iau cunoștință de multe aspecte ale vieții acestor copii și își îndreaptă gîndurile cu multă prietenie și iubire spre ei, dorindu-le sincer să cunoască bucuria de a fi copil.

Deschizînd atlasul călătoriilor în lumea copilăriei de pe Terra, copiii României găsesc numeroase date care îi întristează. Astăzi, cînd omenirea a pornit la cucerirea Cosmosului, în lume pier zilnic 40 000 de copii din cauza foamei, a setei, a unor boli datorate lipsei celor mai elementare condiții de viață și igienă.

În anul 1987, proclamat de O.N.U. ca An internațional al celor fără locuință, în Africa, America Latină, sud-estul Asiei, numărul copiilor care nu au adăpost se ridică la cîteva zeci de milioane. Dar această situație se regăsește și în țările cele mai dezvoltate din punct de vedere economic. De exemplu, numai la New York există circa 6 000 de copii de vîrstă școlară care nu au nici un fel de adăpost; peste 50 la sută dintre persoanele întîlnite în mod obișnuit în azilurile de noapte din S.U.A. sînt copii, iar un copil din patru trăiește în condiții de sărăcie.

Printre organismele care se ocupă în mod activ de îmbunătățirea condiției copilului în lume, de peste patru decenii, se află și Fondul Națiunilor Unite pentru copii (UNICEF), care, în prezent, ajută copii din 118 țări în curs de dezvoltare. Cu toate eforturile depuse de acesta pentru a influența opinia publică mondială, guvernele și alte organizații internaționale, în vederea transpunerii în practică a unor programe în favoarea dezvoltării și educării copiilor, resursele financiare alocate în acest scop sînt încă precare. Bugetul total al UNICEF este cu mult mai mic decît sumele cheltuite pentru fabricarea unui singur submarin cu propulsie nucleară.

În timp ce, în lume, pentru educarea unui copil se alocă în medie circa 450 dolari, pentru pregătirea unui militar suma se ridică la peste 25 000 dolari, iar cu numai două procente din fondurile irosite pentru înarmări s-ar putea lichida analfabetismul în lume. Dacă s-ar renunța la producerea unei singure rachete intercontinentale de război, cu sumele astfel economisite s-ar putea asigura hrană pe timp de un an pentru 50 de milioane de copii.

NUMĂRUL COPIILOR
SUBALIMENTAȚI DIN
STATELE ÎN CURS DE
DEZVOLTARE DEPĂȘESC
240 MILIOANE

Citim adesea despre situația grea, despre condițiile subumane în care trăiesc copiii din sudul continentului african din cauza politicii de apartheid promovate de Republica Sud-Africană care, în pofida protestului opiniei publice mondiale, sfidează cele mai elementare drepturi ale omului. Astfel, pentru școlarizarea unui copil de culoare autoritățile rasiste de la Pretoria cheltuiesc de 15 ori mai puțin decît pentru un copil alb. Din peste trei milioane și jumătate de copii de culoare, între 10 și 15 ani, doar o jumătate de milion frecventează școala, iar cîteva mii de copii negri sînt ținuți în închisori, aplicîndu-li-se pedepse severe. Pornind de la aceste realități, cu ocazia pregătirii Anului Internațional al Copilului, 1979, a fost lansată inițiativa elaborării unei Convenții a drepturilor copilului, ca document atotcuprinzător, în care să fie inserate drepturile fundamentale ale copiilor.

În concordanță cu politica sa de asigurare a celor mai bune condiții de creștere, educare și formare a tinerelor generații, România socialistă, președintele ei, tovarășul Nicolae Ceaușescu, acționează și se pronunță cu consecvență pentru promovarea cooperării dintre toate statele lumii, pentru îmbunătățirea vieții tinerei generații de pretutindeni, aceasta depinzînd de soluționarea problemei fundamentale a lumii de astăzi, dezarmarea, și în primul rînd, dezarmarea nucleară.

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

• „Am auzit vorbindu-se despre minunatele comori ale florei de lingă Băile Herculane, dar aș vrea să știu cit mai multe amănunte“ ne scrie VASILE BURDUBUȘ din HUNEDOARA.

De înalțime mijlocie (1 100—1 300 m), muntele Domogled, aflat în apropiere de Băile Herculane, ne impresionează prin frumusețea peisajului său carstic și, mai ales, prin comorile de floră și faună minunat adunate aici de natură. Pinul negru se înalță falnic, piramidal, alături de fagul oriental, stejarul pufos, nucul sălbatic și altele. Primăvara, explozia albă și mov a liliacului sălbatic, înflorit exuberant, dă pădurii o priveliște de basm înmiresmat, unde își dau întîlnire, ca într-un concert botanic, o specie de borceag balcanic necunoscută în alte părți ale țării, cu flori bălțate galben și roșu, ciubotica cucului, garofița de piatră și multe altele. Ca o mare raritate, în parcul orașului Băile Herculane poate fi văzut cel mai bătrîn — deși încă tînăr — arbore din țara noastră, un exemplar unic de Wellingtonia gigantea care are o vîrstă de peste o mie de ani. Din lumea zoologiei, trebuie amintiți în primul rînd fluturii, care trăiesc aici într-o mare varietate — peste 1 600 de specii studiate — dintre care unele rare și de inefabilă frumusețe. Mai sînt prezente vipera cu corn, șarpele balaur, nenumărate șopîrle. Pentru ca toate aceste comori să fie păstrate, Domogledul a fost pus sub ocrotirea legii încă din anul 1932, ca un sanctuar inestimabil al naturii patriei.

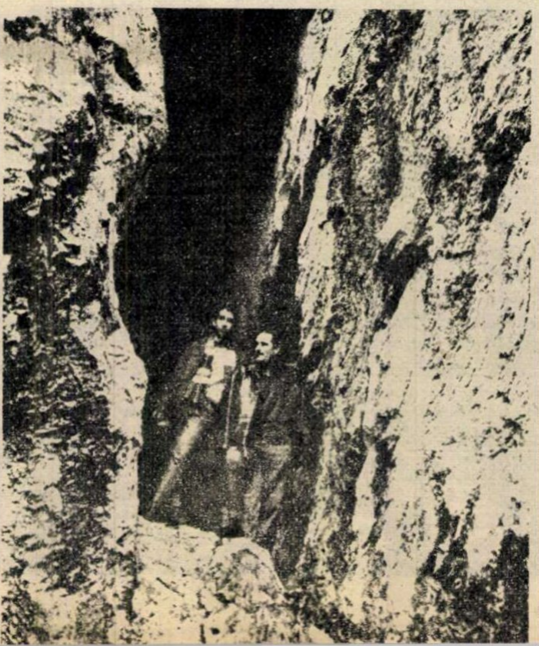

Pe scurt

• **Adrian Avasiloaiei, Iași:** Primul savant român care a efectuat cercetări cu privire la Marea Neagră a fost Grigore Antipa • **Mariana Văzoi, Tg. Jiu:** Odată cu dispariția albinelor ar înceta să mai existe și peste 100 000 de specii vegetale, a căror polenizare are loc prin intermediul harnicelor insecte • **Virgil Anastasiu, București:** Primele brevete de piloți instruiți de școala românească au fost acordate în anul 1911.

EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII

FRUMOASĂ ȘI BOGATĂ EȘTI, PATRIA MEA!

• Printre „ciudățeniile" din „Grădina Zmeilor" • Un concurs pentru „Roua cerului" • Ziduri de cetate construite de... natură • Frunze de acum... 5 milioane de ani • Limpezii și frumoșii „ochi de apă" ai Maramureșului.

Știați că în Munții Gutîi există o zonă pe care geografii au denumit-o „Grădina Zmeilor"? Și că în ea se află tot felul de minunății? Noi recunoaștem, cinstit și deschis, că habar n-aveam de așa ceva. Și că n-am fi aflat probabil de existența acesteia dacă nu ne-ar fi vorbit despre ea pioniera Crina Damșa. Iată cum ne-o descrie ea: **„...La poalele Vîrfului Igniș, în zona abruptului dinspre sud, am avut surpriza să descoperim un mare parc în care erau îngrămădite o mulțime de ciudățenii de piatră. Zeci și sute de stîlpi, blocuri mari de cele mai diverse forme se înalță deasupra pămîntului, ca și cînd ar fi crescute din el. Privindu-le, n-am avut nevoie de prea multă imaginație pentru a găsi asemănări izbitoare între aceste stînci și diverse plante și animale, ba chiar și cu chipuri omenești. Cel mai mult însă ne-au stîrnit interesul numeroasele și uriașele ciuperci ce cresc aici. Sînt formate din blocuri mari de piatră puse unul peste altul, de parcă cineva le-ar fi ridicat și le-ar fi aranjat așa. Dar, după cum ne-a explicat tovarășul profesor, nimeni nu s-a străduit să realizeze așa ceva, tot ceea ce vedeam noi fiind opere ale naturii..."**

Despre „Roua cerului" ați auzit, desigur. Dar dacă vreți să aflați mai multe amănunte despre această plantă ciudată, să-i dăm din nou cuvîntul Crinei: **„...Știam că în astfel de mlaștini montane, cum sînt multe în Gutîi, crește o plantă carnivoră, o specie rară, numită popular „Roua cerului", iar științific „Drosera rotundifolia". Dar cum arată, nici unul dintre noi nu aveam idee. Doream însă s-o vedem și pe loc s-a declanșat un fel de concurs. Cine o va descoperi primul? Săndel, deși cel mai mare și mai voinic din echipaj, se ținea mai pe la urma noastră și călca parcă pe... spini. Poate că-i era frică de această plantă căreia îi place... carnea?! Cei mai mulți o căutam grăbiți printre ierburi înalte, dar tovarășul profesor ne-a sugerat să privim în jurul nostru cu calm și cu multă atenție. Înseamnă, am presupus noi, că-i mică sau foarte mică...**

Monica a cîștigat concursul. Ne-am adunat cu toții în jurul ei să vedem minunea. Era o plănțuță ceva mai mare decît degetul, cu frunzulițe rotunde avînd pe margini perișori cu bobițe mici de clei transparent pe ei, ca stropii fini de rouă, și o floricică firavă, de culoare albă... Am observat-o îndelung și am văzut cum se hrănește. Gîze minuscule, atrase de bobițele strălucitoare, se prindeau în ele fără putință de scăpare..."

Dar „Grădina Zmeilor" și „Roua cerului" sînt doar două dintre numeroasele „ciudățenii ale naturii" pe care Crina și colegii ei din echipajul **„Someș 2000"** (de la Școala din Năpradea, județul Sălaj) le-au descoperit în expediția lor din vara acestui an, desfășurată în Munții Gutîi. În cele douăsprezece zile petrecute de cei șaisprezece expediționari (cinci fete, opt băieți și doi profesori) în această zonă geografică a patriei, pe aceste minunate plaiuri maramureșene, ei au văzut, au cercetat și au admirat multe altele asemănătoare: „cetatea" de la confluența pîraielor Limpedea cu Firiza, cu ziduri construite de... natură din coloane dreptunghiulare de andezit bazaltoid (de origine vulcanică), înalte de circa 20 de metri și late de aproape 1 metru, de o formă geometrică perfectă, de parcă ar fi fost cioplite de mînă de om: Cheile Tătarului, unele dintre cele mai originale și mai impresionante forme de relief de acest fel din țară; Creasta Cocoșului, o imensă margine de crater vulcanic ferăstruită, singura care a mai rezistat pînă azi de-a lungul a milioane de ani și care, privită de jos, seamănă mult cu un uriaș animal preistoric; mlaștinile montane Vlăschinescu și Chendroaia, cu vegetația lor originală și cu „limpezii și frumoșii ochi de apă ai Maramureșului", care sînt tăurile lor (lacuri mici, dar foarte adînci); frunze de acum... cinci milioane de ani, din care se găsesc cu miile impregnate în rocile alb-gălbui de diatomit din rezervația fosiliferă de la Chiuzbaia; Lacul Albastru de lîngă Baia Sprie, unul dintre cele mai... tinere lacuri montane naturale ale țării, format în anul 1920 prin prăbușirea galeriei unei mine părăsite. Și dacă la toate acestea adăugăm și minunățiile create de oameni în această zonă — numeroasele exploatări miniere, „marea" de pe Firiza (pe care expediționarii s-au plimbat cu vaporașul), stațiunile de odihnă și de tratament, șoselele moderne, clădirile noi, porțile maramureșene sculptate în lemn și multe altele de acest fel — o vom înțelege și vom fi de acord cu Crina Damșa că membrii echipajului **„Someș 2000"** s-au aflat tot timpul în expediția lor **la un pas de extraordinar.**

CONSTANTIN DIACONU

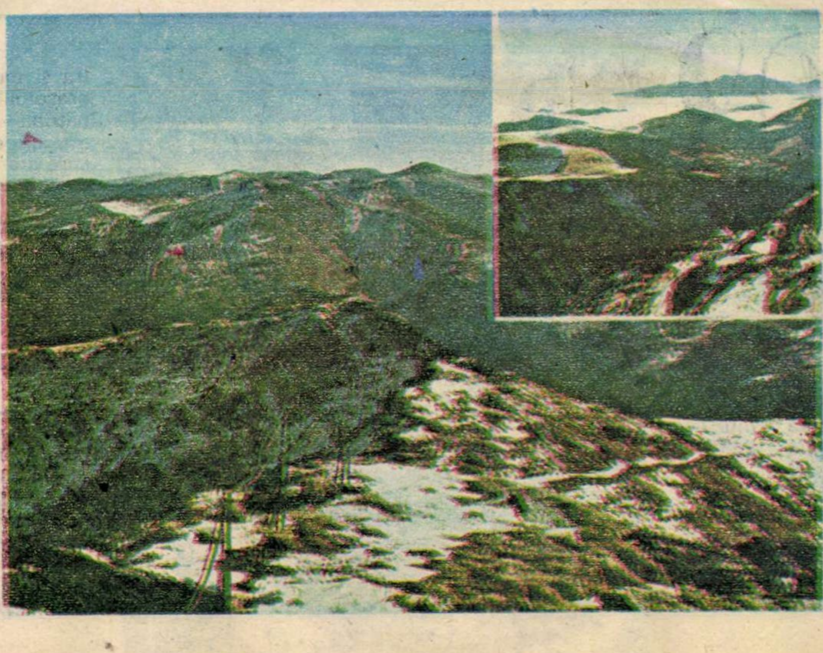

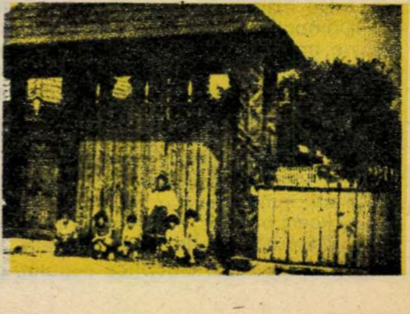

CALEIDOSCOP

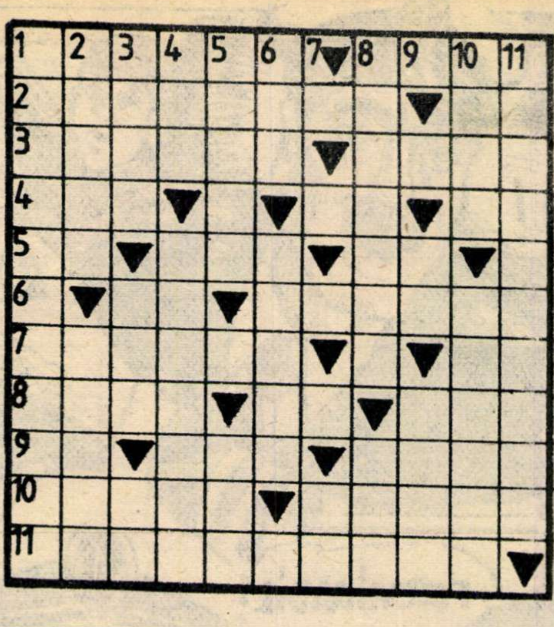

Sezonul alb

ORIZONTAL: 1) „Terenul" de întrecere în concursurile de schi, săniuș sau bob. Un sport de vară practicat și prin nămeții de zăpadă. 2) Loc înghețat pe care se joacă copiii. Sere. 3) Pitoreștile chei ale... din apropierea stațiunii montane maramureșene Izvoarele, avînd pîrtii de schi și săniuș (pl. neart.). Lac glaciar în Munții Rodnei. 4) Curelușă de mașină. Nea! Imitație de zăpadă. 5) Simbolul nichelului. Încă odată. Poftim. 6) Măsură la patinoar! Metal asemănător cu zincul. 7) Loc de recreere și practicare a sporturilor de iarnă. Nedelcu Luca. 8) Sculptor antic grec (sec. V î.e.n.). Notă muzicală. Diminutiv. 9) Acut. Esența zăpezii. Adiere (fig.). 10) Patinoare ad-hoc. Stațiune montană din județul cu pîrtii de schi în apropiere de Muntele Roșu, cu pîrtii de săniuș și posibilitâți de patinaj. 11) Materiale sportive pentru practicarea sporturilor de iarnă.

VERTICAL: 1) Zburdă pe luciul gheții (fem. pl.). 2) Distractivi. Din vechime. 3) Traseu. Dimie. Udrașcu Horia. 4) Rîu în U.R.S.S. Podoabă la încheietura mîinii (pl.). 5) Timpul patinajului, săniușului, schiului și bobului (pl.). Personaj masculin din romanul „Moby Dick" de H. Melville. 6) Altă denumire a fluviului Adige din nordul Italiei. Se urcă pe trepte. 7) Centimetru... scurt. 8) Țară în care folosirea schiurilor este principalul mijloc de deplasare. Limbi indiene vorbite în America de Sud. 9) Printre nămeți. Prăpastie în regiunile calcaroase. 10) Capitala Norvegiei, în care se află un impunător muzeu al schiului și care a găzduit în 1767 primele întreceri dintre schiori. Curbat. 11) Cadrul probei de sărituri, compus dintr-o pîrtie de elan foarte înclinată, urmată de o porțiune dreaptă (masa), pîrtia de aterizare și contrapanta pentru oprire.

DICȚIONAR: ONAT, ABA, TNA, ECI, ZHE.

Șah

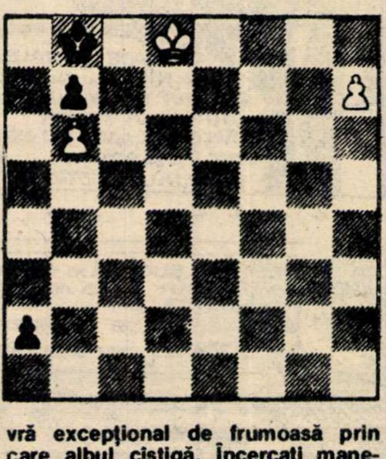

În 1921, cînd împlinea 25 de ani, David Joseph din Warrigton (Marea Britanie), pasionat jucător de șah, a primit cadou de ziua lui un șah de buzunar (ceea ce n-ar trebui să lipsească din recuzita nici unui copil de școală).

Plecînd cu trenul din Warrigton la serviciu la Manchester, David a creat poziția de mai sus, care, după cum se vede, este remiză, întrucît, dacă albul mută h8D, negrul procedează la fel: alD, după care dama din h8: a 1 și remiză. După mai multe zile de... navetă cu trenul pe aceeași rută, David a găsit o manevră excepțional de frumoasă prin care albul cîștigă. Încercați manevra. Soluția în numărul următor.

PĂRINȚI ȘI COPII

(TRIVERB: 8, 3, 8)

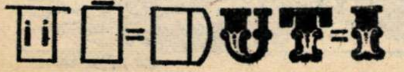

Școlară

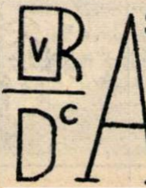

(Criptografie: 3, 6, 2, 5)

Prof. Vasile Știuliuc, Rădăuți-Suceava

Cîștigătorii concursului „Ticuță cel uituc" — 1987, ultima etapă

1. **Alexandru Mihăilescu,** București; 2. **Camelia Chiciuc,** Sulina — Tulcea; 3. **Florin Matei,** Comuna Movila Banului; 4. **Daniel Radu,** Galați; 5. **Claudia Stroie,** Oradea — Bihor; 6. **Raluca Busuioc,** Craiova; 7. **Luminița Racoș,** Brașov; 8. **Lăcrămioara Racoș,** Brașov; 9. **Irina Cucu,** Craiova; 10. **Istvan Ferencz,** Deva; 11. **Carmina Trimbițaș,** Făgăraș — Brașov; 12. **Marius Lucian Ilie,** Tecuci — Galați; 13. **Ioana Pătrașcu,** Ploiești; 14. **Timea Csepreghy,** Cluj-Napoca; 15. **Chira Florina Mariana,** Jucu de Jos — Cluj; 16. **Mihaela Gușă,** com. Salcea — Suceava; 17. **Ana Cristina Marinescu,** Vaslui; 18. **Diana Răduiescu,** București; 19. **Marcel Tulban,** Sibiu; 20. **Radu Octavian Guriță,** Poiana Cîmpina — Prahova; 21. **Emanuela Jâtariu**, Comănești — Bacău; 22. **Ramona Ojică,** Dumbrava Roșie — Neamț; 23. **J. Costel Arion,** Luncavița — Tulcea; 24. **Oana Darie,** com. Scăieni-Boldești — Prahova; 25. **Felicia Ochi-Albi,** Rîmnicu Vîlcea; 26. **Tania Buzescu,** Tuzla — Constanța; 27. **Cornelia Tgelu,** Uricani — Hunedoara; 28. **Mihaela Gal,** Constanța; 29. **Mirela Mitu,** Comuna Bîrca — Dolj; 30. **Sergiu Bistieru,** Hîrlău — Iași; 31. **Mihaela Șumălan,** Petrila — Hunedoara; 32. **Marian Voicu,** Buzău; 33. **Călin Vasile Bar,** Abrud — Alba; 34. **Mirela Floricică,** com. Plosca — Teleorman; 25. **Ioana Profir,** sat Alexeni — Ialomița; 36. **Marius Sorin Stan,** Dor-Mărunt — Călărași.

Premiile vor fi trimise prin poștă.

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NR. TRECUT:

PE TEME ȘCOLARE: 1) Constituție. 2) Abatere. Opt. 3) Nitam. Zăvoi. 4) Teu. Ara. Atl. 5) Aora. Ore. 6) Cta. Brazi. 7) Lazăr. Sau. 8) Zoe. Itaca. 9) Ir. Lio. Oa. 10) Navală. Rest. 11) Oral. Seneca

ȘAH: 1. Ta8 + R: a82 — R: C7 Ra7 3. Rc6 Ra8 4. R: b6 Rb8 5. Ra6 Ra8 6. b6 și albul transformă pionul.

DIN FAMILIE: Sorin este rudă cu Luca.

UN COPIL EXEMPLAR: Petre este cuminte.

TOTAL 36

Înscrieți în fiecare cerculeț cîte o cifră de la 2 la 11, fără a o repeta! Puteți să distribuiți în așa fel cifrele încît să obțineți același total de 36, adunînd numerele ce se găsesc în jurul fiecăruia din aceste trei triunghiuri?

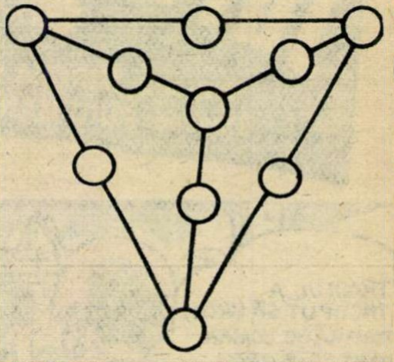

ARENA MATEMATICIENILOR

Înainte de a-i oferi o ceașcă de ceai, o gazdă a pus musafirului său următoarea problemă: cum și-ar putea umple ceașca fără ca nivelul ceaiului din ibric să scadă?

Isteț, musafirul a găsit soluția problemei pusă de glumeața gazdă. Dar voi?

COPERTA NOASTRĂ
49
FOTO: TUDOR CRISTEA

Pionieri într-o expoziție a realizărilor socialiste.

Ce v-a plăcut
din acest număr?
Ce mai doriți
să publicăm?

CALEIDOSCOP

CUTEZĂTORII *49* **Redacția revistelor pentru copii — București**

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**

RESPONSABIL DE NUMĂR: **ION CRÎNGULEANU**; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **POMPILIU DUMITRESCU**; *PREZENTAREA TEHNICĂ:* **IOAN MIHĂESCU**

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index: 41836 12 pagini 1,50 lei

jurnal de bord

7

Scenariu: MIRCEA NOVAC
Desene: PUIU MANU

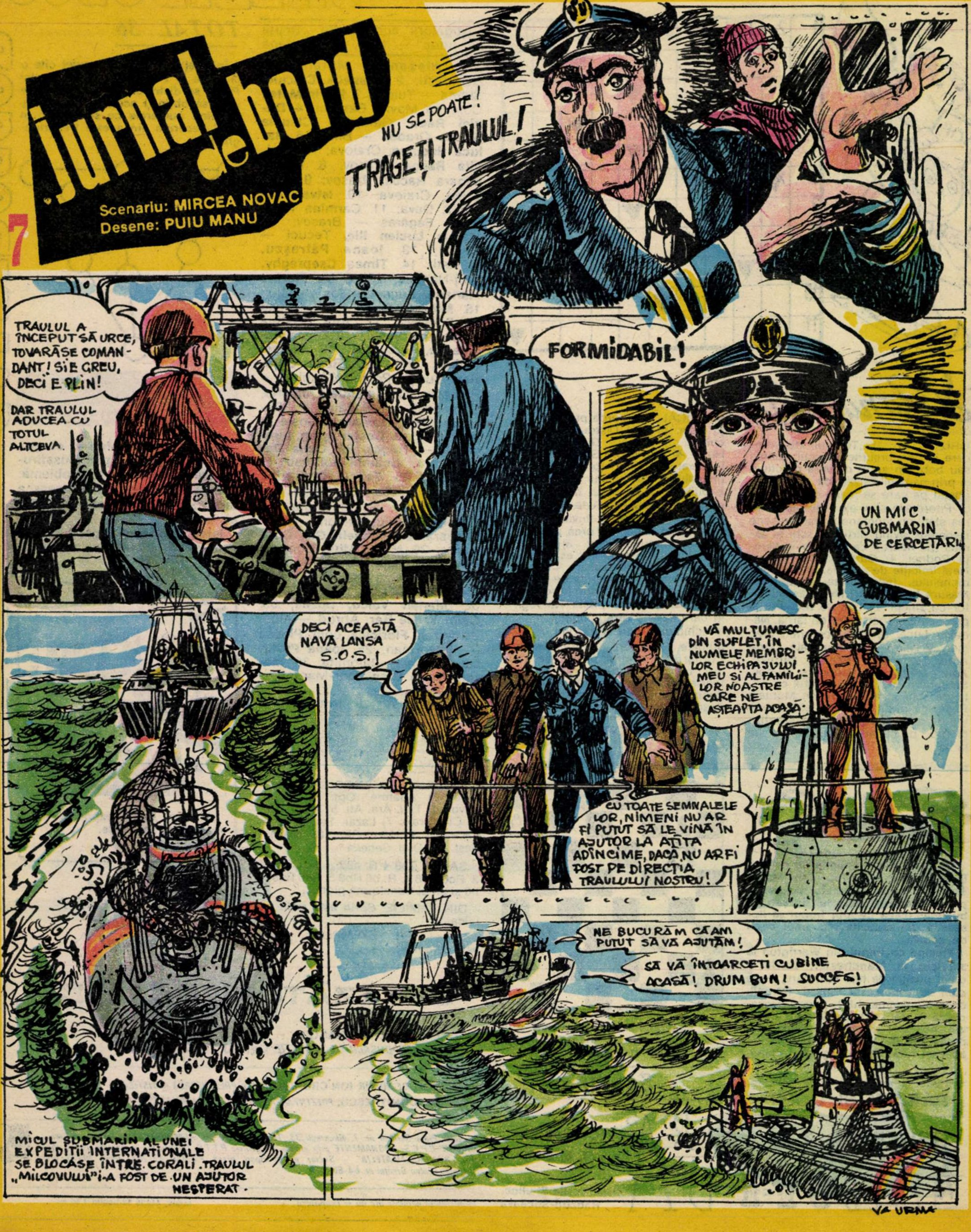
NU SE POATE! TRAGEȚI TRAULUL!
TRAULUL A ÎNCEPUT SĂ URCE, TOVARĂȘE COMANDANT! SI E GREU, DECI E PLIN!
DAR TRAULUL ADUCEA CU TOTUL ALTCEVA.
FORMIDABIL!
UN MIC SUBMARIN DE CERCETĂRI.
DECI ACEASTĂ NAVĂ LANSA S.O.S.!
VĂ MULȚUMESC DIN SUFLET, ÎN NUMELE MEMBRILOR ECHIPAJULUI MEU ȘI AL FAMILILOR NOASTRE CARE NE AȘTEAPTĂ ACASĂ.
CU TOATE SEMNALELE LOR, NIMENI NU AR FI PUTUT SĂ LE VINĂ ÎN AJUTOR LA ATÎTA ADÎNCIME, DACĂ NU AR FI FOST PE DIRECȚIA TRAULULUI NOSTRU!
NE BUCURĂM CĂ AM PUTUT SĂ VĂ AJUTĂM!
SĂ VĂ ÎNTOARCEȚI CU BINE ACASĂ! DRUM BUN! SUCCES!
MICUL SUBMARIN AL UNEI EXPEDIȚII INTERNAȚIONALE SE BLOCASE ÎNTRE CORALI. TRAULUL „MILCOVULUI” I-A FOST DE UN AJUTOR NESPERAT.
VA URMA